

மகாமகோபதேய, பாக்

சிவம்யம்: VIII.D.55

திருவிநிஞ்சைப்புராணம்.

சைவ 873 எல்லப்பநாவலர்

செய்தருளிய மூலமும்.

வித்வான்-காஞ்சேபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

பழையவுரையைச் சிறுபான்மைதழுவிக்கொண்டு

இயற்றிய பொழிப்புகையும்

புங்கத்தூர்

கந்தசாமிமுதலியாரால்

பாஸ்குரிகி

குமாரையரவர்களது

களாநிதி அச்சுச்சுடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

உருத்திரோற்காரி அலகார்த்திகைம. 1963.

COPY RIGHT (RESERVED.)

இஃது
சுபர்வரின் மார்ட்டி 15 தேதி சனிவார
மீவரங்கியது. 29-12-1900.

மேன் விட

0-8-0

GF
Q13:38 Vii
? 10/10/1900

புரண அட்டவணை

சருக்கங்களின்பெயர்.	பக்கம்	பாட்டு தொகை
பாபிரம்.	௩	௨௦
நைமிசாரணியசருக்கம்.	௪	௪௫
கௌரீபுரசருக்கம்.	௨௪	௧௪௨
விண்டுபுரிசருக்கம்.	௪௬	௧௩
கரபுரிசருக்கம்.	௮௦	௧௬
விரிஞ்சைப்புரிசருக்கம்.	௮௫	௧௮
வழித்துணைச்சருக்கம்.	௯௧	௪௪
பரலோகச்சருக்கம்.	௧௦௪	௩௮
பாலனுக்குத்திருமடிவளைத்தசருக்கம்.	௧௧௯	௪௬

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨	௩௩	௩	தருமதாய்	தருவதாய்
௨௧	௩௬	௩	வறுமுதத்த	வறுமுகத்த
௩௬	௪௪	௧	மொருத்தி	மொருத்தி
”	௪௫	௨	மிதிக்க	மிதக்க
௫௬	—	௩௧	மிதியப்பட்டு	மிதிக்கப்பட்டு
௬௦	—	௪	கவுரி	கவுசிகை
௬௫	—	௩௧	வாதி	வாளி
௭௦	—	௨௪	கவுசிகி	காளி
”	—	௩௧	வால்முனை	வால்முனை
௮௪	—	௧௧	பிறப்பிற்	ருதுவிற்
௮௮	௧௧	௪	பிறிக்கும்	பிறக்கும்
௯௩	—	௮	தனபாலகன்	தனபாலன்
௯௬	—	௧௬	படும்படி	படும்படி கறுகின்றார்
௧௦௩	—	௧௩	தென்று	தென்று
௧௦௪	௩௬	௧	பயரூ	பயரூய்
௧௦௮	௫	௨	மாகதேசி	மாகமதேசி
௧௧௫	—	௨௬	இருவரைச்	இருவரைச்
”	—	௨௭	தாயின	தாயின்
௧௨௦	—	௨௧	வர்ம	கர்ம
”	—	௨௨	கதை	வகை
௧௨௧	௬	௪	தோன்றினனே	தோன்றினனே.

கசு-பக்கம்-௧௧-பாடல்-௨-அடி-ஒகைகண்பினர் என்பதற்குப்பொருள் சந்தோஷமும் சுற்றத்தாரிடத்தில் நடபும் உடைய இல்லறத்தார் என்று இருக்கவேண்டும்.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வித்வான்-காஞ்சிபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

மாணக்கரில் ஒருவராகிய

புரட்சி - அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரியற்றியது.

(நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.)

நிறைநீர்முழக்க நீங்காப்புவிக்கண்
பொறைநீர்மெய்த்தவம் பொலிதருமுறையுளந்
தொண்டருள்விருக்குந் தோன்றத்தனிமுதல்
விண்டலத்தமரர் மேதருமாருயிர்க்
சுயிராம்பரம்பொரு னுயரியதருமப்
பயிர்வினைந்துலகெலாம் பரிக்கவந்துதவிய
கருணைப்பெருக்கங் கவினுமேனி
மரகதத்திருவளர் வல்லிபடர்ந்துள
செம்மல்கருமலை செணனப்பிழையின்
மம்மர்கொளாநெறி வழியடியர்க்கருள்
வேதமூர்த்தி விளம்புமோர்வணிகற்
காதுயில்வழித் துணையாப்வந்தந்தணற்
கொருவருமெளிதி னுறலருமுத்தி
தருநெறிகாட்டித் தற்கியல்புசேனை
பூறுருவணமோ ருயர்மறைப்புதல்வற்
காறும்பிறையு மவிர்செஞ்சடைமுடி
வளைத்தருள்பெருமான் மலர்த்தாள்பழிச்சித்தி
தினைக்கவாற்றத்தஞ் செறியுநர்தமைமெய்தித்
தாள்வானமர்ந்துள நீள்பெருவளம்பதி
திருவிநிஞ்சைப்புரிச் சீர்கெழுமான்மியம்
இருபருத்தம்மின்வே ரொருவருயிலொ

மாறுகொண்டேற்ற வன்மைவெற்றிட
 விநிலதலுரு வாய்வளவெந்தை
 யருணைப்புராணமு மணுகுநர்கொழிம்பவ
 விருளைத்துரக்கு மெழிறருவிருத்த
 கிரிமான்மியமூவ் கிளர் *செவ்வந்திச்
 சரிதமுந்தீர்த்த கிரியின்சரிதமும்
 இன்னமுஞ்சிலதலத் துக்கியல்புராணமுந்
 தன்னிகர்தருசெந் தமிழிற்புனைந்த
 அரனெறிவழாளல் லப்பநாவலர்கோன்
 விரிபொருட்சொன்னலம் வியன்றொடைவிசற்பஞ்
 செறியவுருவக முதலியசீரணி
 யுறவின்றோசைய தாயமுதூற்றெழீஇ
 யவரவருள்ளத் தமைவுறப்பணித்ததைத்
 திவருறுசொற்களின் நிண்மையும்வைப்பும்
 ஆழ்ச்சியுமின்பமு மளக்கருட்பன்மணி
 காழ்த்தசெம்பவளங் கதிரீகானித்திலம்
 அனைத்தையுமுழங்கி யறிந்தளப்பானென
 மனத்தினுணர்வெனும் வான்றுணைகொண்டாங்
 கதனதனுட்ப மியார்க்கும்புலப்படப்
 பதனுறவாய்ந்து பதப்பொருள்கருத்து
 விளங்குறநன்கு விரித்துணைசெய்தீண்
 றிளங்கிளர்சான்றோ ருடைத்தாய்நிலைத்த
 தண்டகநாடெனச் சாற்றும்வான்கரும்பிற்
 கொண்டசாறட்ட கொழுஞ்சுவைக்கட்டியின்
 பன்னிருநெயிம்பெயர் பகர்வுறுநீகாஞ்சி
 மன்னியகுரிசில் வண்டமிழ்ப்பைங்கூழ்
 வளர்த்துவிளைத்தவ் வண்மையையடுத்தோர்க்
 களிக்கும்வேளாண்மை பறநெறிவளையா
 வள்ளலெம்மனோர் வளம்பெறவென்றும்
 உள்ளதோர்பெருந்துணை யோதும்வேதாகம
 சைவசித்தாந்தத் தத்துவஞாந

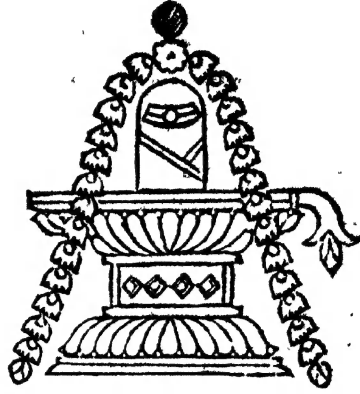
சிறப்புப்பாயிரம்.

மெய்வளர்செயொளி மிகுங்குணமாடணி
தண்ணளிமகோததி சபாபதியறிஞ
ணண்ணுணர்வுடையோர் நோக்கினர்வியப்பதி
தந்தனனாகத் தன்மலர்த்தண்டலைப்
பைந்நுணர்நுதைந்த பனிமுகைத்நுருமம்
புயன்மிசையளவும் புங்கத்நுருறை
நயனுறும்அருஞ சலவேணற்றவம்
ஈதெனத்தோன்று மெழிற்கந்தசாமி
மாதொருபாகனார் மலரடிக்கன்பு
பயிலுமுளத்தினன் பண்ணன்முயலா
இயலுறுமச்சி வியற்றுவித்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

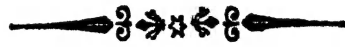
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

வேதவித்தர்விரிஞ்சைவளம்பதிக்
காதையென்னுங்கடற்கரைகாட்டுமால்
போதகத்தியற்பொன்னின்கணபதி
சேனப்பொற்றிருவடித்தாமரை.

இதன்பொருள். வேதகாரணராகிய பரமசிவம் வீற்றிருக்கும்
வளப்பம்பொருந்திய திருவிரிஞ்சைப்புரத்தின் சரித்திரமாகிய
ஒரு சமுத்திரக்கரையைக் காட்டாநிற்கும் யாணமுகமுள்ள பொ
ன்னின்கணபதியினுடைய குளிர்ச்சியும் பொலிவுமுள்ள பொன்
னிற்றத்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்—என்றவரறு.

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி.

மரகதக்கொடி பங்கினில்வள்ளலார்
பாகதிக்கு வழித்துணைபண்ணிய
திரகதைக்கருள் செப்திழித்தோகையாங்
குரகைத்தி வுலவுக்குமானே.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். மரக்கச்சகாயரென்னும் பார்வதிதேவியாருடைய பங்கிவிருக்கும் வள்ளற்றன்மையுடைய மார்க்கசகாயரானவர் பரகதிக்கு வழித்துணைசெய்தருளிய ஸ்திரமாகியசரித்திரத்துக்குக் கிருபைசெய்தருளுவர் மயிலாகிய பரியி லாரோகணித்துக்கொண்டு உலாவுகின்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள்—எ-று.

பாயிரம்.

க ட வு ள் வ ண க் க ம் .

பரசிவவணக்கம்.

வேறு. தொன்மையுடன்புதுமையின்றிக் குணம்வேறின் நித்
தோற்றமுடனாகமின்றித் தொடர்ச்சியின்றி
நன்மையுடன்றீமையின்றி முதலீன்றி
நடுவுமின்றிப்பரவிந்து நாதநீங்கி
புன்மையுங்கடந்துகக வருவாயெல்லா
வுயிரிக்குயிராயொளியாகி வெளியாயோங்குஞ்
சின்மயனைக்கரபுரியி லமருங்கோவைச்
சிந்திப்போங்கரங்களினால் வந்திப்போமே.

இ-ள். பழமையுடன் புதுமையில்லாமலும் யாதொருகுணமுமில்லாமலும் உருவமும்-உருவநாசமுமில்லாமலும் பந்தமில்லாமலும் நன்மையுடன் தீமையில்லாமலும் ஆதி அந்தமில்லாமலும் நடுவில்லாமலும் பரவிந்துநாதங்களையுங்கடந்து உன்மனையையுங்கடந்து ஆனந்தவடிவமாய் எல்லாவுயிர்க்குமுயிராகியும் ஒளியாகியும் வெளியாகியும் ஒங்கிய ஞானசொருபானைக் கரபுரியென்று மொருபெயருள்ள திருவிரிஞ்சைப்புரத்திலவாழ்கின்ற பரசிவத்தைத் தியானஞ்செய்து கைகளால்தொழுவோம்—எ-று.

உன்மனையென்பது - உபாதானசத்தி. இது குருமுன்னிலையிலறியத்தக்கது. (க)

மார்க்கசகாயர் துதி.

முனைத்தவரைமுனையிடத்தின் முழுத்தவரைமகிழ்ந்தவரை
முருகன்வேலாற்
முனைத்தவரையெனவெனது பழவினையையலைத்தவரை
சு கடர்க்குன்றாகக்

பாபிரம்.

கிளைத்தவரைவளைத்தவரை பொருசிறுவன்கிளைபோடு

கிளர்ச்சென்னி

வளைத்தவரைவணிகனுக்கு வழித்துணைபாந்தடந்தவரை

வழுத்துவோமே.

இ-ள். இயல்பாக உண்டாகிய மலைகளினுச்சியிலிருந்து குறைவி
ல்லாமல் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்களைக்கண்டுமகிழ்ந்தவரைச், சுப்
பிரமணியக்கடவுளானவர் வேலாபுத்ததினால் கிரவுஞ்சகிரியைத் து
ளைத்ததுபோல என்பழவினைபைக்கெடுத்தவரை, ஒளிபுள்ளமலைபா
கத்தொன்றிய மகமேருவை வில்லாகவளைத்தவரை, ஒருபிராமணப்
புதல்வன் சுற்றத்தாருடனாய்ப்படி திருமுடிவணங்கினவரை, ஒருவ
ரீத்தகனுக்குவழித்துணைபாகநடந்தவரைத்துதிசெய்வோம்—எ-று.

மரகதவல்லியம்மைதுதி.

வேறு. சுரபுரத்திறையரியயன்றொழும்பாஞ்சுடரைச்

சுரபுரத்திறையருந்துபாலுதவியதேனை

பாபுரத்துறையமர்ந்திடுமபிலைபாரமுதைத்

சுரபுரத்துறையிறைவியைக்கருதுவென்கருத்தால்.

இ-ள். சேவலோகத்திறைவலையி இத்திரனும்-திருமாலும்-பிர
மனுத்தொழும் மேலானசோதிசொருபத்தை, சுரபுரம்என்னுஞ்
சீகாழியில் திருவவதாரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுண்
ட ஞானப்பாலருளிய தேன்போல அடியார்களுள்ளத்தி லினிப்ப
வரை, பாமசிவனுடைய திருமேனியிலொருபாகமாக அமர்ந்தருள்
கின்ற மயில்போன்றவரை, கிடைத்தற்கரிய அமுதம்போலிருப்பவ
ரை, சுரபுரமென்னுந் திருவிரிஞ்சைப்பதியிலுள்ளிருக்கும் பா
வதிதேவியாரை யென்னுடையமனதில் தியானிப்பேன்—எ-று.

(பாஞ்சுடராவது - பராசத்தி.)

விநாயகர்துதி.

வேறு. மலையேற்றுநிபாபுரந்தோனையன்பரவும்வழித்துணைவர்

மகிழ்ஞ்சேயைக்

கலையேற்றுமடமயிலுமலர்க்குயிலுந்நொழுமுண்டியிள்

களிக்கும்வாழ்நவ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

விலையேற்றம்படைத்தமணி வெயில்விளிக்குமெயில்பு
டைசூழ் விரிஞ்சைமேவு
மலையேற்றுமதக்களிற்று முகத்தவனையடிவணங்கி
யன்புகர்வாம்.

இ-ள். கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்துப் பசுக்களை
சுழித்த திருமால் - பிரமன் என்னுமிவர்கள் துதிசெய்யாநின்ற மா
ரிக்கசகாயொன்னும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சிகொள்ளுந் திருமைந்த
ரும், தன்னைத்தொழும் அடியார்களுக்குக் கல்வியுணர்ச்சி அதிக
ரிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ்செய்யும் இளமயில்போலச்சாயலையுடைய
சரஸ்வதியும், செந்தாமரைமலரில்வாழும் குயில் மொழியொத்த
மொழியினைபுடைய திருமகளுட்வணங்குகின்ற பார்வதிதேவியார்
களிப்படையத்தக்க வாழ்வாயிருப்பவரும், அதிகவிலைபெற்ற ம
ணிகள் பதிக்கப்பட்டுப் பிரகாசத்தைவீசுகின்ற மதில்கூழ்ந்த திரு
விரிஞ்சையில்வீற்றிருக்கும் அலைவீசும்படியான மதநீரைப்பொ
ழிகின்ற யானைமுகமுள்ளவருமாகிய விநாயகமூர்த்தியினுடைய
திருவடியைவணங்கிப் பத்திசெய்வாம்—எ-று. (ச)

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி.

அந்திப்போதழகுறவே நடித்தருளும்வழித்துணைவ
ரருளுங்கோவை
வந்திப்போர்நினைத்தபடி மயிலேறியயிலெடுத்தா
வருஞ்செவ்வேனைச்
சந்திப்போமலர்சொரிவோம் புகழ்ந்தியுவோமவன்ச
மலத் தாளுந்தோளுஞ்
சந்திப்போமாத்லிது னமதுபழவினைகளெல்லாஞ்
சந்திப்போமே.

இ-ள். பிரதோஷகாலத்தில் கயிலையங்கிரியினிடத்து மிகுந்தச
வந்தரியத்துடன் நடனஞ்செய்தருளுகின்ற மார்க்கசகாயர் நெற்றி
க்கண்ணினிடமாக அருளிச்செய்த இறைபவரும் வணங்குகின்ற அ
டியார்கள் தியானஞ்செய்தபடி திருக்கரத்தில் - வேலாயுதமேந்தி
மயிலி ஷாரோகணித்துக்கொண்டுவந்தருளஞ் செவ்வேளென்னுந்
திருநாம முடையவருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமிபைத் தரிசிப்

பா யி ர் ம்.

போம், தரிசித்து மலர்களால் அருச்சிப்போம், அருச்சித்து அவருடைய செத்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையுந்திருத்தோள்களையுஞ் சிந்திப்போம், சிந்தித்துப் (புகழ்திருவோம்.) ஆதலினால் நம்முடைய பழையவினைகளெல்லாஞ் சிந்திப்போம்—எ-று.

சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்குமுன் முன்றேழுக்கால்நாழிகையும், அஸ்தமனமானபின் முன்றேழுக்கால்நாழிகையளவும் பிரதோஷகாலமாதலால் அந்நிப்போதென்றார். மண்மதனுக்கும் வேளென்று பெயரிருப்பதினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் செவ்வேளென்றுவழங்குகின்றது. மண்மதனுக்கு மாரவேளெனவழங்குகின்றது.

மூவர்முதலிகள் துதி.

வேறு. ஒன்றுமுமைகொங்கையிற்பா லுண்டாரடிவணங்கி
யன்றுததிநீந்துமரசின்பதம்போற்றி
மன்றுசெறிவெண்ணெயின்பால்வநீதுவழக்குரைத்த
துன்றுபுகழ்த்தம்பிரான்றோழனடிபோற்றி.

இ-ள். பரமசிவத்தினுடைய இடப்பாகத்திற்பொருந்திய பாரிவதிசேவியாரி அருளிச் செய்த திருமுலைப்பாலுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கியும், முற்காலத்தில் கற்றுண்டெப்பமாகச் சமுத்திரத்தைக்கடந்து கரையேறிய திருநாவுக்கரசுகுவாமிகளுடைய திருவடிகளைப் போற்றிசெய்தும், திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நிறைந்திருந்த பிராமணசபையிவ்ந்து வழக்குச்சொல்லிய புகழ்நிறைந்ததம்பிரான் தோழனென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திகுவாமிகளுடைய திருவடிகளையும் வணங்குகிறோம்—எ-று.

(சு)

நந்திதேவர் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சண்டேசநாயனா துதி.

நாதரூருணண்ணியநந்தியைநனின்று
வாதஜ்ஞஹமணிக்கவாசகவள்ளல்
பாதநூபுரப்பரிமளப்பங்கயம்பணிந்து
தாதைதாவினைத்தடிந்தவன்றாளினைத்தரிப்புரம்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய திருவருள்பெற்றிருக்கும் நந்திதேவனைத்துதிசெய்து, திருவாதஜில் திருவதாரஞ்செய்த மாணிக்கவா

திருவிநிஞ்சைப்புராணம்.

சகதவாயிகளுடைய யரிமளமுள்ள தாமரைமலர்போன்றதாய் நூ
புரமணிந்துள்ள திருவடிகளைவணங்கிப் பிதாவினுடைய தானைத்த
முத்த சண்டேசநாயகருடைய திருவடிகளையும் எம்முடைய உள்
ளத்தில் வைத்துக்கொள்வாம்—எ-று. (எ)

திருத்தொண்டர்னுதி.

நந்திவாகனத்துருத்திரகணங்களைநண்ணி
மந்திரோசனாமந்திரமகேசரைமருவி
யைந்துமாழுகத்திறைபவர்பதவியைபடைந்து
பந்தநீங்கியவறுபதில்மூவரைப்பணிவாம்.

இ-ள். நந்திவாகனமுள்ள உருத்திரகணங்களைபடைந்து மந்தி
ரோசனையும் மந்திரமகேசனையும் அடைந்து ஐந்துதிருமுகங்களுள்
ள சதாசிவத்தினுடைய பதவியைபடைந்து ஆணவமலபந்தம் நீங்
கியிருக்கும் அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களுையும் பணிகில்கோம்.

மந்திரோசர் - பஞ்சாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்களெல்லாம் ஒரு
ருவமாயிருப்பவர் இவருக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவர் மந்திரம
கேசர். இவர்களும் உருத்திரர்களும் சுத்தாசுத்தபுவனவாசிகள்.
சதாசிவமிருப்பது சுத்தபுவனம். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களு
மானிடர்முதலிய உயிர்களுமிருப்பது அசுத்தபுவனம். (அ)

அவையடக்கம்.

உற்றசெய்யுளாலருணைமாநகர்ச்சிறப்புடைத்தேன்
குற்றமானதுகுணத்தவர்பொறுத்துளங்கொண்டா
ரிற்றைநாளுமச்செருக்கினுலிதையுமிசைத்தேன்
சற்றமாந்தருக்கணத்தையும்பொறுப்பதுகடனூல்.

இ-ள். பொருந்திய விருத்தச்செய்யுளால் திருவருணையெல்லு
ந்தலத்தின் மால்மியத்தைச்சொன்னேன் அதுவுள்ளகுற்றத்தைச்
சத்துவகுணமுள்ள பெரியோர்கள் ஸ்மித்து மனதில் அங்கீகரித்
துக்கொண்டார்கள். அந்தச்செருக்கினு லிக்காலத்திலும் இந்தப்
புராணத்தையுஞ் சொன்னேன் சுற்றுணர்ந்த சாஸ்திரர்களுக்கு
அதுவிதுவென்னுதுஎல்லாவற்றையும் பொறுப்பதுகடனும்.எ-று.

பாயிரம்.

வேத.சத்திபுரியானதவும் விண்டுபுரியானதவுந்
தலத்தினும

மெத்துகாபுரியெனவும்விருகைபுரியெனவுருக்கென
விதித்தவாறும்

பத்திசெயும்வணிகனுக்குவழித்துணையாய்நடந்துமோ
ரு பணவன்வேண்ட

முத்திவழிகாட்டியதும் பாலகனுக்கிறங்கியது
மொழிசுவேனே.

இ-ள். சத்திபுரியானவாறும் - விண்டுபுரியானவாறும் - இந்தத்
தலத்தின்பெயர்கள். காபுரியென்றும் - திருவிருகைபுரியென்
றும் - ஆதியில்விதித்தவாறும் பத்திசெய்த ஒருவர்த்தகனுக்குவழி
த்துணையாய் நடந்தவாறும், ஒருபிராமணன் துதிசெய்ய அவனுக்
கு மோகஷவழிகாட்டியவாறும், ஒருபிராமணப்புகல்வனுக்குப் ப
ரமசிவன் திருமுடியிறங்கியவாறும்சொல்லுகின்றேன்—எ-று. (ய)

பாயிரமுற்றியது.

நைமிசாரணியசருக்கம்.

இருமுகனாகரந்துணியச் சதுமுகனாகரந்துணிய
வெறிந்தவைந்து

திருமுகனாறுமுகனா நொறுமுகனாக்குபதேசஞ்
செய்தாரந்தக்

குருமுகமாயறிந்தகதை வடமொழியால்வதிட்டருடன்
குமரன்சொன்னா

நொறுமுகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்திப் புலவொலாநகைபு
ரிய வுணாக்கலுற்றேன்.

இ-ள். இருமுகமுள்ள அக்கினிதேவனுடைய கைதுணியவும்,
நான்குமுகமுள்ள பிரமதேவனுடைய சிவதுணியவும் வெட்டிய
ஐந்துதிருமுகமுள்ள பரமசிவமானது ஆறுதிருமுகமுள்ளவாகி
யதம்முடையபுத்திரருக்குப் குபதேசஞ்செய்தார். அந்தக்குருமுகமா
யறிந்த திருவிருகைப்புரசு சரித்ததைச்சுப்பிரமணியக்கடவுள்
வதிட்டமகாமுனிவருக்கு வடமொழியாலருளிச்செய்தார். அதை
நான் ஒருமுகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்தி (இதிலுள்ள குற்றங்களைநோக்
கிப்) புலவொல்லாம் நகைசெய்யச்சொல்லுகின்றேன்—எ-று.

அ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

பாரசிவம் சுப்பிரமணியசுவாமிக்கருள்செய்தனர். அவர் வதிவிடருக்கருள்செய்தனர். அவ்வாறு நான் குருமுகமாயற்பியாமல் சொன்னேனென்பதுதோன்ற ஒருமுகமாயென்றார். (க)

நந்துபாலவராகமேசெறிந்திநலத்தாற்
சந்தனத்தினிற்றிலதமேலிகின்றதவத்தாற்
சிந்துவாரமுங்காசிபுஞ்சிறந்திடுஞ்சிறப்பா
லந்தமாதவநிகர்ப்பதுநைமிசாரணியம்.

இங். சங்கம் - பால் - இவற்றைப்போல அவர்களுடைய திருமேனிவிளங்கும் நன்மையினாலும் நெற்றியிலணிந்த சந்தனக்கீற்றின்மேல் திலதப்பொட்டு அணிகின்ற தவவேடத்தாலும், சமுத்திரத்திலும்-காசிக்ஷேத்திரத்திலும்-வாசஞ்செய்யுஞ் சிறப்பினாலும், அங்கிருக்கு முனிவர்களுையொப்பாயிருக்கின்றது நைமிசாரணியம்—எ-று.

(நைமிசாரணியத்தைக் குறிக்கும்போது) விரித்தியாகும். இளமைப்பருவமுள்ள பன்றிகள் சஞ்சரிக்குந்தன்மையினாலும், சமுத்திரத்தினுங் காசியினுஞ்சிறப்புற்ற பெருமையினாலும், சந்தனவிருக்ஷத்தைப் பார்க்கிலும் திலதவிருக்ஷம் மேலிட்டிருப்பதினாலும் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. சமுத்திரமுங்காசிபுஞ் சந்தனமுந்திலதமும் செம்மொழிச்சிலேடை. மற்றொன்று பிரிமொழிச்சிலேடை. முனிவர்கள் பிரமதேவனிடத்திற்சென்று நாங்கள் தவஞ்செய்யும்பொருட்டு ஒருஇடம் நிருமித்துச் சொல்லவேண்டுமென வினாவியபோது அவரொருதருப்பையை வட்டமாகமுடிந்து பூமியில்விட்டு இதுபோய்த் தங்கினவிடமே தவஞ்செய்யத் தக்கவிடமென்று நிருமித்தபடி தங்கினகாரணத்தால் நைமிசவனமென்று சொல்லப்பட்டது. நேமிசம்பந்தம் நைமிசமென்றாயிற்று. அசனுடன் அரணியமென்னும் பதஞ்சேர்ந்து நைமிசாரணியமெனலாயிற்று. நேமியென்பது - வட்டம். சிந்துவாரமென்னும் மூன்றாவதுகாரணமும் பிரிமொழிச் சிலேடையாகக் கூறுஞ் சான்றோர்களுமிருப்பார். (உ)

ஆறுகால்கயமருவிசளிலஞ்சிகளனைத்து
மாறுகால்கும்புனலொவொழுக்கமேயடைபு

நைமிசாரணியசூக்தம்

மாறுகால்செறிதருவனங்கனிகளுமல்லந்
மாறுகால்முஞ்செறிந்திடுநைமிசாரணியம்.

இ-ள். நைமிசாரணியத்தில் நதிகள் - கால்கள் - சசங்கள் - அருவிகள்-குளங்கள் - என்னுமியைகளெல்லாம் ஆறுகாலத்திலும் நீர்ப்பெருக்கொழியாத ஒழுக்கத்தையடைந்திருக்கும். வண்டிகள் நெருங்கிய விருகங்களுள்ள அவ்வனங்களில் பழங்களும் - மலர்களும் - ஆறுகாலமும் நிறைந்திருக்கும்—எ-று.

ஆறுகாலமாவன—கார்காலம் - கூதர்காலம் - முன்பனிக்காலம் - பின்பனிக்காலம் - இ-வேனிற்காலம் - முதிர்வேனிற்காலம் - என்பனவாம். இவைகட்குமாதங்கள் ஆவணிமாதமுதல் இரண்டாண்டுகள் மாதமாகக்கொள்க. (ந)

மாசிலாவொளிறைமிசாரணியத்தின்மருங்கே
காசுலாவியவொருதடமுளததன்கடைமேல்
வாசமார்பொடியிறைத்திடுங்கேதகைமலர்கள்
பூசநீறுபொன்மடலினுற்றருகுதல்போலும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத ஒளியினையுடைய நைமிசாரணியத்தினருகில் மணிகள்விளங்குகின்ற ஒருதடாமுண்டி அதன் கரையினிடத்தில் தாழைமலர்கள் வாசனைபொருந்திய மகாந்தங்களை யிறைப்பது. பூசிக்கொள்ளப் பொன்மடலினால் நீறுதருவதுபோல மிருக்கின்றது—எ-று.

மடல் என்பது - இதழ். விபூதியென்றதற்கேற்பமடவென்றார். விபூதிமடலென வழங்குவதினாலும் அறிக. (ச)

அனையவெல்லையிலிருந்தவரிருந்தவரனேகர்
முனிவில்கண்ணுவன்சவுந்தனராணமுனிவன்
வினையிலத்திரிபராசரன்கஞ்சிவான்மீகன்
சனகமாமுனிகளதமன்கொளதமன்றநயன்.

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள நைமிசாரணியத்தில் அனேகமுனிவர்களிருந்தார்கள். (அவர்கள்பெயரென்னவெனில்) சாந்தகுணமுள்ள கண்ணுவமுனிவர் - சவுந்தனமுனிவர் - ஆரணமுனிவர் - கிதராகிய அத்திரிமுனிவர் - பராசரமுனிவர் - கஞ்சிமுனிவர்-வான்மீகமுனிவர் - சனகமுனிவர் - கொளதமுனிவர் - அவருடையபுத்திரராகிய சதானந்தமுனிவர்—எ-று. (ஊ)

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

வாதராயணமுனிவரனுரோமசம்மதங்கள்
சூதமாமுனிசைமினிபாரத்துவாசன்
காதிபாலகல்பிருகுமாமுனிவரன்கபிலன்
ஆதிநாரதனகத்தியன்புலத்தியனிவருள்.

இ-ள். வியாதமுனிவர் - உரோமசமுனிவர் - மதங்கமுனிவர் - சூதமுனிவர் - சைமினிமுனிவர் - பாரத்துவாசமுனிவர் - காதிமகாராசனுடைய புத்திரராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் - பிருகுமுனிவர் - கபிலமுனிவர் - இவர்கள்முதல் நாரதமுனிவர் - அகஸ்தியமுனிவர் - புலத்தியமுனிவர் - என்னுமிவருக்குள்—எ-று.

முனிவரன்என்பது - முனிசிசோஷ்டன். வரனெனும்பதத்தைப்பெயர்கள்தோறுஞ் சேர்த்துக்கொள்க. (க)

பதிகள்பாவினும்விளங்கியவிரிஞ்சையம்பதிபோ
னதிகள்பாவினும்விளங்கியபாலிமாநதிபோற்
றுதிசூலாயிதாரகைக்கணத்துளேதோன்று
மதியமாமெனவிளங்கினார்மறுவிலாவதிட்டர்.

இ-ள். சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததாகிய விரிஞ்சையம்பதிபோலவும், நதிகளெல்லாவற்றினும் மேலானதாய் விளங்குகின்ற பாலிநதிபோலவும், யாவருந் துதிக்குந் துதிவிளங்குகின்ற நகைத்திராக்கட்டங்களுக்குள் விளங்குகின்ற சந்திரனைப்போலவுங்குற்றமில்லாத வசிஷ்டமுனிவர் விளங்கினார்—எ-று. (எ)

கந்தரொழுத்தாறையுமனத்தினாற்கருதி
பிந்துகாந்தவெண்மணிவடங்கரத்தினாலியற்ற
லந்தவானகத்தியங்கமாதவர் தமையழைக்க
வந்தமாதவமுனிவர்களறுவரைமானும்.

இ-ள். சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய அக்ஷரமாகிய ஆறெழுத்தையும் மனதினாற்கருதிக்கொண்டு சந்திரகாந்தக்கல்மணிகள்கொத்த செபவடத்தை அவருடையகையினால் நடத்துதல் ஆகாயத்தில் தங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படி அந்தவசிஷ்டரை அழைக்க வந்த ஆறுமுனிவர்களையொப்பாரும்—எ-று.

சுப்தமுனிவர்களிலொருவராகிய வசிஷ்டமுனிவர் இங்குத்தனித்திருப்பதினால் இவரையழைக்க மந்தறைய ஆறுமுனிவரும் வந்ததுபோலிருக்கின்றது செபவடமாகியபடிமணியென்றார். முனிவ

ரறுவனாபொத்தென்றதனால் செபமாலமணிக்கும் ஆறெனக் கூறப்பட்டது. முனிவர்கள் பரிசுத்தராய் விபூதியணிந்திருக்கும் பிரகாசத்தினால் அவர்களைப் படிக்கத்துக்கொப்பாசச்சொல்லினர். ஏழுமுனிவர்களுடையபெயர்—அத்திரி - ஆங்கீரசன் - கௌதமன் - சமதக்கினி - பாரத்துவாசன் - வதிஷ்டன் - விசுவாமித்திரன். (அ)

பவளவல்லியாற்பாதமுக்கமைத்திடும்படி கத்
தவளவான்மணிக்கமண்டலமொருபுடைதயங்க
வவனிமேவுமம்முனிவருந்தநயனையதைக்கப்
புவனியீன்றவன்வரவிடுமெகினமேபோலும்.

இ-ள். பவளக்கொடியினால் பாதமுக்கும் அமைத்துப் படிக்கமணியினால் செய்யப்பட்டித் தவளநிறமுள்ள கமண்டலமானது ஒருபுறத்திலிளங்குவது புலோகத்திலிருக்கும் வசிஷ்டமுனிவரைத் தன்னிடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவரும்பொருட்டிப் பிரமதேவன் அனுப்பிய அன்னம்போலிருக்கின்றது—எ-று.

படிக்கத்தினாலாகிய கமண்டலம் பாதமுக்கும் பவளநிறமுள்ளதாயிருப்பதால் அன்னப்பக்கிப்போலக் கூறினர். (க)

அரியகாலமும்பலபலகடந்திடும்வர்க்குப்
புரிமுந்நூல்வடம்பலபலவாகமேற்பொலித
நிரியுமைம்பொறியாகியவிலங்கினைச்செறித்து
வரியுநீள்வலையொழுக்கியசெயலினைமானும்.

இ-ள். அருமையாகியகாலங்களும் அநேகமாகக்கடந்திருக்கும் அவருக்குப்பூணூலும் பலபலவாக மாற்பினிடத்தில் விளங்குதல் விடயங்களிற் செல்லுகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களாகிய மிருகங்களைப்பிடித்துக் கட்டும்படியான நீண்ட வலைவீசியிருக்குந்தன்மையை யொப்பாகும்—எ-று. (ங)

உற்றுநேனவருந்திரிபதகைபோலொளிர்
நெற்றிமேலவரிடுந்திரிபுண்டரநீறு
குற்றமுன்றையங்குணமொருமுன்றையங்குலைத்து
வெற்றியாகவேயுயர்த்தமுப்பதாகைபோல்விளங்கும்.

இ-ள். பொருந்தி நோகவருகின்ற கங்கையைப்போலவிளங்கும்படி நெற்றியினிடத்தில் திரிபுண்டரமாகத்தரித்திருக்கிற விபூதி

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

யானது முக்குற்றங்கனையும்-முக்குணங்கனையுங்கெடுத்து வெற்றி
புண்டாக உயர்த்திருக்கிற மூன்றுகொடிபோல்விளங்கும்—எ-று.

திரிபுண்டராவது - மூன்றுவரையாகத்தரித்தல். முக்குற்றமா
வது - காமம் - வெகுளி - மயக்கம். முக்குணமாவது - ராசதம் -
தாமதம் - சாத்துவீகம்-என்பவை. சுத்தசாத்துவீகத்தை அடைந்
திருப்பவராதலால் குணமூன்றுங்கடந்தவரென்றார். குற்றம் - கு
ணம் - இவைகளேயன்றி, ஆணவம்-கன்மம்-மாயைஎன்னு மிவை
களையும் நீக்குமென்னுங்குறிதோன்ற மூன்றுவரையாகத்தரிப்பது
முப்பதாகையென்பதனை திருவாசகத்தில் நீற்றுக்கொடியென்ற
ருளிச்செய்திருப்பதினாலும் ஐயமறத்தெளிக. கங்கை-வெண்மை
நிறம். (யக)

இன்னவாநிருந்தருளியமுனிவராயிடைறஞ்சி
மன்னுமாதவருரைசெய்வார்வதிட்டமாதவோ
யின்னமோர்கதைகேட்பதுவிரும்பினோமென்று
ரன்னதேதெனவருடன்புகலுவாரறவோர்.

இ-ள். இவ்வாறு தவத்திலிருந்தருளும் வசிஷ்டமுனிவராவண
ங்கி அங்கிருக்கு முனிவரெல்லாரும் வசிஷ்டமகாமுனிவரோ யின்
னமுமொருசரித்திரங் கேட்கவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்
டோமென்றார்கள். (அவ்வாறுவினாவிய முனிவர்களைநோக்கி) அது
எந்தச்சரித்திரமென்று வசிஷ்டர்சொல்ல அவருடன் அம்முனிவர்
கள்சொல்லுகின்றார்கள் —எ-று. (யஉ)

சிவதலங்களின்பெருமையுமவைகளின்கிறப்பும்
பவமகன்றதும்பலபலநெறிகளாற்பகர்ந்தீர்
தவபலன்களையெளிதின்றருமதாய்த்தனக்கோ
ருவமையின்றியீதலங்களாயுலகிவ்வேறுண்டோ.

இ-ள். சிவஸ்தலங்களினுடைய மான்மியமும், அவைகளின்கி
றப்பும், அவைகளைத்தரிசித்தவர்கள் செனனமரணம் நீங்கினதும்,
பலமுறையாகச்சொன்னீர். அந்தத்தலங்களுக்குள் தபோபலங்க
ளையெளிதின்றருவதாயும், தனக் கொப்பொன்று மில்லாததாயு
மிய்வுலகத்தில் வேறுதலமுண்டோ—எ-று. (யங)

என்றுகூறுமென்றருந்தவர்பணிவினாலுரைக்க
நன்றுகூறினொனச்சொல்லிவசிட்டனாரயந்து

குன்றுகூறியிருக்கடரிலைநெடியவேற்குமார்
என்றுகூறியபதையிதென்றவர்க்கெலாமறைவார்.

இ-ள். என்றுசொல்லி தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டி
மென்று அந்தமுனிவர்கள் வணக்கத்துடன்கேட்க, வசிஷ்டர் அ
தைக்கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்து நல்லவிசேஷஞ்சொல்லினீர்கள் முனி
வர்களேகேளுங்கள். கிரவுஞ்சுகிரியைப்பிளந்த பிரகாசமுடன் தக
ட்டுவடிவினையுடையதாய் நீண்ட வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணி
யக்கடவுள் எனக்குமுன்னுளிர் நிருவாஹமலர்ந்தருளிய சரித்திரமி
துவென்று அம்முனிவர்களுக்கெல்லாஞ் சொல்லுகின்றார்—எ-று.

ஆதியாகியபரசிவம்பராபராயருளால்
நாதமானதுவிரிதலுமதனிலேநண்ணி
வேதமாகமபதங்கண்மந்திரங்களைவிதித்தா
ரோதமின்றியசதாசிவத்திறையவரோற்றார்.

இ-ள். ஆதியாகிய பரசிவம் பராசத்தி என்னுமிவர்கள் அருளி
னல் பரநாதம் உண்டானவளவில் அதில்தின்று தீட்களசொருபமா
கிய சதாசிவம்தோன்றி வேதங்களையும் - ஆகமவாக்கியங்களையும் -
மந்திரங்களையும் - உண்டாக்கினார். அவைகளை குற்றமில்லாத அந்
தச் சதாசிவவிடமாகப் புவனகர்த்தாக்கள் பெற்றுக்கொண்டார்
கள்—எ-று. எவ்வாறென்னில். (யௌ)

சிவசதாசிவமுதலிரோணுசதாசிவனுக்
கவைதெளிந்திடவிளம்பிரோணுசதாசிவரு
நவமதாகவேயனந்தராதியருடனவின்றார்
புவனநாயகன்பெறும்படியனந்தரும்புகல்றார்.

இ-ள். சிவசதாசிவமுதலானவர்கள் அணுசதாசிவர்களுக்கு அந்
தவேதாகமமுதலானவைகளைத் தெளியும்படி கூறினார்கள். அந்த
அணுசதாசிவர்கள் நவமாகிய அநந்தராதிகளுக்குவிளம்பினார்கள்.
அந்த அநந்தராதிகள் புவனகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீதீலகண்டர் பெற்றுக்
கொள்ளும்படி கூறினார்கள்—எ-று. (யௌ)

உருத்திராதிகட்கிறைவராய்க்கயிலையிலுறைவார்
விருத்தியாகமாலயன்மகபதிபுடன்விளித்தார்
ரருத்திமாலயன்மகபதிமுனிவருக்கிறைந்தார்
பரித்தபுயியினடந்தனுபரம்பரையாக.

இ-ள். உருத்திராதிபர்களுக்கு இறைவராய்க் கயிலையில்வீற்றி யுக்கும் ஸ்ரீநீலகண்டமூர்த்தியானவர் அந்தவேதாகமமுதலானவை கள் விர்த்தியாகும்படி மகாலிங்கு - பிரமதேவன் - தேவேந்திரன் - என்னுமிவர்களுக்கு உபதேசித்தனர். அவைகளை விஹ்ணு முதலாகிய மூவரும் முனிவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தார்கள். அதற்குமேல் இவ்வுலகத்தில் அந்தவேதமுதலானவை பரம்பரையாக விரிந்தன—எ-று. (யௌ)

வேதமாகமமிரண்டிமேயநாதியில்வினந்த
தாதிநூன்மறைபநாதிநூலாகமமாகு
மோதினான்மறைபளித்திமிமிமைபவருலக
நாதனாகமம்படித்தபேர்க்குறுங்கதிநாலும்.

இ-ள். வேதம் - ஆகமம் - என்னுமிவ்விரண்டிமே அநாதியிலு ண்டானது. அவ்வாறுண்டாயினவேதம் ஆதிநூல்-ஆகமம்-அநாதி நூலாம். அந்த வேதத்தையோதினால் சுவர்க்கலோகத்தைக்கொடுக் கும். சிவாகமம் ஓதினபேர்களுக்குச் சாலோகம் - சாமீபம் - சா ரூபம் - சாயுச்சியமென்னும்-நாலுபதங்களுங்கிடைக்கும்—எ-று.

ஆகமங்களைபறிஞர்சம்மதியெனவறவா
ரோகைநன்னினர்சம்மதிபுராணமென்றுரைப்பார்
பாகிலின்புறுங்காவியநாடகப்பரப்பைத்
தோகைமங்கையர்சம்மதியாமெனச்சொல்வார்.

இ-ள். ஆகமங்களை ஞானவான்களுடைய சம்மதியெனச்சொ ல்வார்கள். சதானந்தத்தையும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அருளையு ம்வைத்திருக்கிற முனிவர்களுக்குப் புராணங்கள் சம்மதியெனப் பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். மாதர்களுக்குச் சம்மதியாயிருப் பவை காவியங்கள் - நாடகங்கள் - என்பார்கள்—எ-று. (யக)

உவமையின்றியபுராணமூவாறினுளொன்றாஞ்
சிவபுராணமோதலத்தினைபதிகமாச்செப்பு
நவமதாகவேயுழக்கதனனாடவெலாநனில்வோம்.
பவமுறுதுநீர்செவிகளாற்பருகுமின்பனவீர்.

இ-ள். நிகரில்லாத பதினெண்புராணங்களில் ஒன்றாகிய சிவபு ராணமானது சிவஸ்தலங்களை யதிகமாச்சொல்லுகின்றது. அற்பு

தமுண்டாக அந்தக்கிரமத்தை யுங்களுக்குச் சொல்லுகிறோம் முனி
வர்களே, சன்னம் அடையாதவண்ணம் நீங்கள் செவிகளால் அந்த
அமிர்தத்தை யுண்ணக்கடவீர்கள்—எ-று. (உடு)

எற்றமாந்தலமாயிரகோடியிவ்விடத்தி
னூற்றுநாவிரண்டவையிலும்பெருமையாறுவல்வர்
சாற்றுமித்தலத்ததிகமீரொன்பதுதலங்க
'எற்றமல்சேருமத்தலங்களிலொருதலமதிகம்.

இ-ள். இவ்வுலகத்தில் மேன்மைபுள்ளதலங்கள் ஆயிரகோடியு
ண்டு. அவைகளிலும் நூற்றெட்டுஸ்தலங்கள் விசேஷமானவைக
ளென்றுசொல்வார்கள். சொல்லுகின்ற இந்தத்தலங்களுக்குள் ப
தினெட்டுஸ்தலம் விசேஷமானது. அந்தத்தலங்களில் ஒருதலம்
அதிகமானது—எ-று. (உச)

கருதுமப்பதிதோன்றிடுங்ககைளிற்நிகைள்
பொருதலைத்திடும்பாலிமாநதிவலப்பறத்தல்
பரிதியொப்பெனவிளங்குவர்பவளவாய்ப்பணத்தோள்
மரகதக்கொடிதழுவியவழித்துணைமருந்தர்.

இ-ள். கருதுகின்ற அந்தத்தலத்தில் காணப்படுகின்ற கரைக
ளில் அலைகள் பொருதலைக்கும் பாலிமாநதியினுடைய வலப்புறத்
தில் பவளம்போன்ற திருவாயும், பசியழங்கிப்பொத்த திருத்
தோள்களுமுடைய மரகதவல்லியென்னும் பார்வதிதேவியார் தழ
விய வழித்துணைமருந்தரென்கிற மார்க்கசகாயர் சூரியனுக்கொப்
பாகவிளங்குவர்—எ-று. (உஉ)

(அஞ்ஞானவிருளைநீக்குதலால்-பரிதிவொப்பென்றார்.)

கானநாரதன்முழக்கிடவடியவர்களிக்க
மீனநேர்விழிமரகதக்கொடியுமைவிரும்ப
வானநாடரும்வழுத்திடவழித்துணைமருந்தர்
ஞானநாடகம்புரிந்திடும்கிரிஞ்சைமாநகரம்.

இ-ள். நாரதர் - வீணையிசைவாசிக்கவும், அடியார்கள்-களிடப
டையவும், சேல்மீனையொத்த கண்களையுடைய மரகதவல்லித்தாய்
விரும்பவும், தேவர்கள் - தோத்திரஞ்செய்யவும், வழித்துணை

ருந்தர் - ஆனந்தநடனஞ் செய்யும்படியிருப்பது திருவிரிஞ்சை
மாநகரம்—எ-று. (உ௩)

காலைமாலையிற்கவிரியுமுருந்தனுங்காணுஞ்
சூலநீண்மறைக்குரிசிலுந்தவம்புரிநகரம்
பாலிமாநதித்திணைகளில்வருடன்னப்பறவை
நாலுவிதிமுலவியவிரிஞ்சைமாநகரம்.

இ-ள். பாலிமாநதியலைகளில்வருகின்ற அன்னப்பகடிகள் நான்
குவிதிகளிலு முலாவிக்கொண்டிருக்கும்படியான வளப்பமுள்
ள விரிஞ்சைமாநகரமானது காலைப்பொழுதிலு மாலைப்பொழு
திலும் பார்வதிதேவியாருந் திருமாலுந் தரிசிக்கப்படும்தகரம்.
மிகுதிபாகப் பிரமதேவனும் தவஞ்செய்தநகரம்—எ-று. (உ௪)

கதிரவன்பரிக்கால்களாற்றுவைபடுகமுகம்
பொதியவிழ்ந்திளம்பாளைதேன்பொழிந்திடுநகர
மதிவலம்புரிசெயலெனவயறொறும்பாஷி
நதிவலம்புரிவலம்புரிவிரிஞ்சைமாநகரம்.

இ-ள். திருமதிவை வலஞ்செய்யுந் தன்மைபோல கதிரவன்கள்தோ
றும் பாலாற்றிலுண்டாகும் வலம்புரிச்சங்குகள் வலம்புரிகின்ற வி
ரிஞ்சைமாநகரமானது சூரியனுடைய தேர்க்குதிணைக்காலால்
மிதிக்கப்படுகிற கமுகமரங்கள் கட்டவிழ்ந்து இளம்பாளைகள் தே
ன்பொழியும்படியாகிய வளப்பமுள்ளநகரம்—எ-று. (உ௫)

வேறு.அரமியத்தன்பரோடுபுணருவாரிவிழித்துவிசு
மரகதமணிபாற்பாலியெகிணங்கண்மறுகியோடுந்
தெரிவையர்தமதுபாதச்சிறுநடைகவருமென்று
வெருவியவடித்துச்சேராநெறிந்தவைவிலக்கல்போலும்.

இ-ள். நிலாமுற்றத்தில் தத்தங்கணவர்களுடன் பொருந்தியிரு
க்குமாதர்கள் நித்திணைநீங்கி யெறிந்துவிடுகிற மரகதரத்தினங்களி
னால் பாலிநதியிலிருக்கும் அன்னப்பகடிகள் மணங்கலங்கியோடுகி
ன்றவை. அந்தமாதர்கள் தங்களுடைய சிறிப்பாதநடையைக் கற்
றுக்கொள்ளுமென்றுகருதி அவைகள் அஞ்சும்படிஅடித்துச் சே
ரவொட்டாமல் மணிகளையெறிந்து ஓட்டிவிடுதல்போ லிருக்கின்
றன—எ-று. (உ௬)

(நிலாமுற்றம் - மேலேபுலாவுமிடம்.)

மேலரமியத்துமின்னூர்வீணையினிசைக்காவெய்யோன்
கோலவேழ்பரியுந்தாழ்விரதமுங்குனிந்துதாழ்தல்
வாலகிலியர்காளிந்தத்தலத்திலேமலையாள்பங்கர்
பாலனுக்கிறங்கினுப்பரிசெனப்பகர்தல்போலும்.

இ-ள். மேலுலாவும்படியான நிலாமுற்றத்திலிருந்து மாதர்கள்
வாசிக்கும் வீணையினிசைக்குவிரும்பிச் சூரியனுடைய அழகுள்ள
ஏழ்என்னும் பெயருள்ள குதிரைதாழத் தேருங்குனிந்து தாழ்தல்
வாலகிலியர்களே பார்வதியை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்க்க
சகாயமென்னும் பரமசிவன் ஒருபிராமணப்பிள்ளைக்காக இந்தத்
தலத்தினிடத்தில் இவ்வாறு முடிஇறங்கினொன்று தெரிவிப்பதை
யொத்திருக்கின்றது—எ-று.

ஏழ்பரி என்பதனை - ஏழுகுதிரைகளென்று கூறுதலுமுண்டு.
வாலகிலியர்களென்பவர்கள் - சிலரிஷிகள். (உஎ)

பஞ்சமாங்கரிகள்காலைப்பொழுததன்புறம்புசேற
னஞ்சமார்விழியாரோதுக்கிடைந்திருண்டத்தல்போலும்
வஞ்சமார்சலிகளந்தப்பதியில்வாழ்மறையோர்சொல்லும்
அஞ்செழுத்திசையாலஞ்சியப்புறத்தகறல்போலும்.

இ-ள். கூட்டமாகியபாணிகள் காலைப்பொழுதில் அந்நகரத்தின்
புறத்தில் போகுதல் விஷித்தையொத்த கண்களுள்ள மாதர்களு
டைய அளகபாரத்துக்குத்தோற்று இருள்நடப்பதுபோலுமிருக்
கின்றது. இதுவுமன்றி அந்தக்ஷேத்திரத்தில்வாழும் பிராமணர்கள்
உச்சரிக்கின்ற பஞ்சாஷ்டத்தினிசையால் வஞ்சம்பொருந்திய பா
வங்களஞ்சி அப்புறம் ஓடுவதுபோலுமிருக்கின்றது—எ-று.(உஅ)

கொடிக்குலஞ்செறிகோபுரத்தலையின்மேற்குயிறிப்
படுத்தாமணிச்சிரணம்வானளவுமேற்பரம்ப
லரித்தபூசைகளியற்றுதற்கரியயனிழிய
வெடுத்தபங்கையேணியாமெனும்படியிலங்கும்.

இ-ள். கொடிக்கூட்டங்கள்பொருந்திய கோபுரங்களினுச்சியில்
பதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாணிக்கங்களின்கதிரிகள் ஆகாயத்தினளவு
ம்பரவுதல் ஆகமவிதிப்படிபொருந்திய பூசைகள் மார்க்கசகாய
ருக்குச்செய்வதற்காக மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் அவர்க

ஞலகத்திலிருந்து இழிந்துவர நாட்டியிருக்கிற மூங்கிலேணி
போலப் பிரகாசியாநிற்கும்—எ-று.

ஆகாயம் நீலநிறமாகத்தோன்றுகிறவரையி லளவுபடுத்தி உரை
யாசிரியர் கூறியிருக்கின்றனர். (உக)

வேறு மீனக்குலஞ்சேர்நெறிகடந்து
வெயிலோனெறிக்குமேலாகிக்
கூனற்பிறைவெண்மதியிடையே
தவழும்பெரியகோபுரத்தின்
முனத்திடையேபரம்பரையாத்
தழைத்தகிரத்தலைப்பரப்பில்
வானத்துலவுஞ்சுரநதிக்கு
மதகுபோலவழிவிடுமே.

இ-ள். குளியன்செல்லும் மார்க்கத்துக்குமேலாகி நகைத்திரங்கள்
செல்லுதற்கு வழிகள் கொடுத்து வளைவுள்ள பிறையாகிய சந்திரன்
மத்தியி லொருபுறமாகத் தவழும்படியிருக்காநின்ற கோபுரவாயி
னிடத்தில் கிரமமாகச்செய் தழைத்திருக்குஞ் சீகரப்பரப்புகளில்
ஆகாயத்திலுலவுந் தேவநதியாகிய கங்கையிலீமதகுபோல் வழி
விட்டிருக்கும்—எ-று. (உஃ)

வேறு சீதமாயொளியுருவாஞ்சந்திரகாந்
தச்சிலையாஞ்சிகரந்தோறுஞ்
சோதிபாயங்குமுதபதியமுதகிரணநிலை
தொயிம்போதெல்லாம்
வீதிமீதினிற்கரைந்துகரைந்தொழுகி
வழிந்தபுனல்வெள்ளத்தாலே
பாதிமாதங்கடொறுங்கரைபொருது
தினையெறியும்பாலியாறு.

இ-ள். குளிர்ச்சியா யொளியுருவாகிய சந்திரகாந்தக் கற்களா
லாகிய கோபுர சிகரங்கள்தோறும் ஒளிபாய்கின்ற சந்திரனுடைய
அமுதகிரணங்கள்பயிம்போதெல்லாம் வீதியினிடத்தில் கரைந்துக
ரைந்து ஒழுகிவழிந்த நீர்வெள்ளத்தினாலே மழைகாலமல்லாத ஆ
றுவாதந்தோறும் பாலியாறுநது வெள்ளம்பெருகிக் கரையைப்
பொருது அலைகளேவிசாநிற்கும்—எ-று.

நைமிசாரணியசருக்கம்.

நிக்

சூரியனைத் தாமரைநாயகனென்றும், சந்திரனைக் குமுதநாயகனென்றுஞ்சொல்லுமுறைமையினால் குமுதபதியென்றார். (கக)
(குமுதம் - அல்வி.)

வேறு. கமணியநெயிங்கொடிகலந்தவெண்கதைத்
தமணியமகுடமேற்றரித்தகோபுர
முமையவடவஞ்செயாதொழிக்கவேண்டுமென்
நிமகிரிதழிக்கவந்திருத்தல்போலுமே.

இ-ள். ஆகாயத்தைப்பொருந்துகின்ற நெடியகொடிகள் பொருந்தியதாய் வெண்கதை தீற்றப்பட்டிப் பொற்கலசம்வைத்திருக்கோபுரம் பார்வதிதேவியாரின்னமுந் தவஞ்செய்பாமல் ஒழிக்கவேண்டுமென்று இமயகிரிதழிப்பதற்கு வந்திருத்தல்போலிருக்கின்றது—எ-று. (ஙஉ)

(கம் - ஆகாயம். மண்ணிய - பொருந்திய.)

திருந்துநித்திலக்குவைபவளச்செங்குவை
பொருந்துசெம்மணிக் குவையனந்தம்பொற்குவை
விரிந்திடுமாவணமுருகவேள்படை
யருந்தியபெரும்புனலாழிபோலுமே.

இ-ள். திருத்தமாகியமுத்துக்குவை செம்பவளக்குவை மாணிக்கக்குவை அனந்தமாகியபொற்குவை என்னுமிவைகள் பிரகாசிக்காநின்ற கடைவீதியானது சுப்பிரமணியக்கடவுளேனிய வேலாயுதமானது சுவற்றியபெரும்புனலிருந்த சமுத்திரம்போலிருக்கின்றது—எ-று.

சமுத்திரம்நீரின் மணிகள்மட்டுந் தெரிந்தமையால் அதனை யொத்ததென்றார். (ஙங)

வேறு. தாய்மணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்த்

தினியின்சும்மைவெம்மைக்
காய்சினக்கரடதாரைக்
கடகரிமுழக்கங்கால்போற்
பாய்பரிக்கலினவோசை
பவளவாய்ப்புகம்பொற்கொங்கைத்
தேப்பிறைறுதலார்பாதச்
சிலம்பிசைசிலம்புமெங்கும்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ளமணிகள் பதித்திராநின்ற கொழுஞ்சியை யுடைய திண்ணியதேர்களிற்பூட்டிய உருளையினோசையும், வெம் மையாகிய கோபமுள்ள சவுள்மதம்பொழிகின்ற யானைகளினோ சையும், காற்றைப்போல்பாய்கின்ற குதிகைகளினுடைய சடிவாள ளுசையும், பவளம்போன்றவாயும், பசும்பொன்னிறமுள்ளதனங் களும், இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியுமுடைய அந்நகர்மாதர்கள் பாதங்களிலணிந்திருக்குஞ் சிலம்போசையும், எவ்விடத்தும் ஒலி த்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று.

பசும்பொன்னன்பது - மாற்றுயர்ந்தபொன். செம்பொன்னெ னவருமிடத்திலு மிதுவேபொருளாகக்கொள்க. (நச)

வேறு. செங்கயல்குதிப்பனசெந்நெற்கண்னலிற்
சங்கயல்கிடப்பனதரளக்குப்பைகண்
மங்கையர்முகத்தொளிர்வடிக்கண்போலவே
பங்கயமலரிடைபடருநீலமே.

இ-ள். செந்நெற்களினிடத்தும் - கரும்புகளினிடத்தும் - கயல் மீன்கள்குதிப்பன. சங்குகளின் அயலில் முத்துக்குவையிருப்பன. அந்நகரத்து மாதர்களுடைய முகத்திற்பிரகாசிக்கிற மாம்பிஞ்சினை யொத்த கண்கள்போலத் தாமரைமலர்களினிடத்தில் நீலோற்பல மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும்—எ-று. (நரு)

அத்தலத்தினை நினைத்தவருணாத்வரடைந்தோர்
மெய்த்தவத்தினைமுயன்றவர்பணிவிடைவினைத்தோர்
முத்திபெற்றனொனச்சொல்லிமுனிவர்கண்முயன்றோ
சத்தியப்பொருளெனக்கரமெடுத்தனன்றவத்தோன்.

இ-ள். திருவிரிஞ்சையென்னும் அந்தத்தலத்தினை நினைத்தவர்க ளும், அதன்பெயரைச் சொன்னவர்களும், அவ்விடத்தில் சேர்ந்த வர்களும், உண்மைத்தவஞ்செய்தவர்களும், திருப்பணிசெய்தவர் களும், முத்தியடைந்தார்களென்று சொல்லி அங்கிருக்கும் றைமி சாரணியமுனிவர்களுக் கெதிரில் நாம்சொன்னது சத்தியப்பொ ருளென்று வசிக்கமுனிவர் தம்முடைய வலக்கரத்தைத் தூக்கி னர்—எ-று. (நரு)

அப்பதியிலுயிரிழந்தபணியரவையணிபுமுயி
 ரகன்றவேங்கை
 மெய்ப்புலியினதள்புனையுமுடறுறந்தவிடையுமற்றோர்
 விடையற்றோன்று
 மொப்பிலுடல்கழிந்தகரிகரியுரிபோர்த்துலவுமுயி
 ரொழிந்தமான்கள்
 கைப்பதுமமலரினொருமடமாயெடுத்திருக்குங்
 கயிலைமீதுல்.

இ-ள். அந்தத்தலத்தி லுயிரிழந்த சர்ப்பங்களெல்லாம் சர்ப்பா
 பரணங்கள் பூண்டுகொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த புலிகள் புலித்
 தோலணிந்துகொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த ரிஷபங்கள் வேறொ
 ருரிஷபவாகனத்தி லாரோகணித்துக்கொண்டும், ஒப்பில்லாத உட
 லிழந்த யானைகள் யானைத்தோல் போர்த்துகொண்டும், அங்கு
 உயிர்நீங்கிய மான்கள் கையிலொரு இளமானையேந்திக்கொண்டும்,
 பரமசிவம்போலக் கயிலையில்வீற்றிருக்கும்—எ-று. (ந௭)
 (அங்குயிரிழந்த சீவன்கள் சாரூப்பியம்பெறுமென்பதாகுந்து.)

வேறு. வாரணாசியங்கமலையுந்தமனியமன்றும்
 பூரணகமம்புகழ்ந்திடுந்தலமெனப்புசுலீர்
 காரணகமங்காமிகங்கிளக்குமிக்கரணா
 ராரணாதியிற்சிறந்திடுந்தலமெனவறைந்தீர்.

இ-ள். காசியுந் திருவாரூருஞ் சிதம்பரமும் பூரணமாகிய ஆக
 மம்புகழ்ந்திடுந் தலமெனச்சொன்னீர். காரணகமங்காமிகா
 கமமுஞ்சொல்லுகிற கரணானென்னப்படுந் திருவிரிஞ்சை வேதமு
 தலானவைகளிற் சிறந்திடுந் தலமெனச்சொன்னீர்—எ-று.

வாருணையென்னுந்நதி யொருபுறத்திலும், அசியென்னுந்நதி
 யொருபுறத்திலும் வரும்படியிருத்தலால் காசிக்கு வாரணாசியெ
 ன வொருபெயர்வழங்குகின்றது. (ந௮)

மறுதலித்ததிம்மொழியெனவதிட்டனைவணங்கிக்
 குறுமுனித்தவன்முதலினோப்படிசூற
 வறுமுதத்தவனொருமுகமாயெமக்கறைந்த
 வறுதிபற்றியபொருளினுவெளிசெயுவுரைப்போம்.

இ-ள். முன்சொன்னதை யிம்மொழி மறுதலித்ததென்று வசிட்டி முனிவனாவணங்கி அகஸ்தியமுனிவர் முதலாகிய ரிஷிகளிவ்வாறு சொல்ல, ஆறுமுகக்கடவுள் ஒருமுகமாயிருந்து எனக்கு அருளிச்செய்த உறுதிபற்றிய பொருளினது அதனை வெளியாகச்சொல்லுகிறோம்—எறு. (கூ)

விரவுகிட்டியின் முதலிலே பரசிவன் விதித்தான்
பரையுமா துயிமிச்சையும் ஞானமும் பயிற்ற
கிரியை யாகிய சத்தியுஞ்சத்தியிற் களைத்தான்
ரருவமாகிய சதாசிவமுதலி னோவார்.

இ-ள். பொருந்திய சிருஷ்டிகாலத்தில் முதலிலே பரசிவம்-பராசத்தி - ஆதிசத்தி - இச்சாசத்தி - ஞானசத்தி - கிரியாசத்தி - என்னும் பஞ்சசத்திகளைச் சிருஷ்டித்தார். அந்தப் பஞ்சசத்திகளில் நின்றும் அருவமாகிய சதாசிவமுதலிய பஞ்சகர்த்தாக்களுண்டாயினார்கள்—எறு.

பஞ்சகர்த்தாக்கள்—சதாசிவம் - மகேசுவரன் - ருத்திரன் - விஷ்ணு - பிரமன் - என்பவர்கள். (சு)

அருவநீங்கிய சதாசிவனுருவத்தினடையே
யிருபதைந்து மாசேசுவரவடிவங்களியைந்த
கருதுமோகினியிடத்திலே தோன்றிய கலையிற்
பொருவிற்றதுவந்தோன்றினவகைகளைப் புவனம்.

இ-ள். அருவநீங்கிய சதாசிவ உருவத்தில் முறைமையாக இருபத்தைந்து மாசேசுவரவடிவங்களுண்டாயின. கருதுகின்ற மாயையிலே தோன்றிய பஞ்சகலையில் ஒப்பில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றின. அவைகளில்—எறு.

பஞ்சகலையாவன—பிரதிஷ்டை - நிவிர்த்தி - வித்தை - சாந்தி - சாந்தியாதீதை - என்பனவாம். (சு)

பின்பு தோன்றினவாதலாலிவையெலாம்பிறக்கு
முன்பு தோன்றிய கவுரியேயிதிற்றவமுடித்தான்
என்பினாலரியனுமவந்தருச்சனைபுரிந்தான்
வென்பாரானது முதற்றவமுதற்றவமென்றான்.

இ-ள். புவனங்கள் பின்பு தோன்றின—இவையெலாம் பிறக்கு முன்பு தோன்றிய சத்தியே இந்தத்தலத்தில் உறுதியான தவமுடித்

தாளீ. (அன்றியும்) அன்பினால் பிரம்விஷ்ணுக்கள்வந்து பூசைசெய்தார்கள் என்று சொல்வார்களாதலா விது முதல்தலமுதல்தலமென்று சொன்னார்—எ-று. (சஉ)

சத்திமாலயனருச்சினைபுரிந்திடுந்தலத்தோ
டொத்ததாகவேயுரைத்திடவமையமென்றுரைத்தா
லத்தனாடத்ததுமையவளரியயன்றிருப்பே
ரொத்தலங்கள்பெற்றிருந்தனவிதுவொழிந்தில்லை.

இ-ள். சத்தியும் - விஷ்ணுவும் - பிரமதேவனும்பூசித்த இந்தத்தலத்தோடொத்ததாக வேறேதலமுண்டென்று சொன்னால் பரமசிவனிடப்பாகத்தில்வீற்றிருக்கும் உமையவள் - மகாவிஷ்ணு- பிரமதேவன்என்னு மிவர்களுடைய திருப்பெயர்கள் எந்தத்தலங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இதுவொழிந்து வேறேயில்லை—எ-று.

சத்திமுதலிய மூவர்பெயரால் வழங்குவது கௌரீபுரம்-விண்மேயுரி-விரிஞ்சைபுரி-என்பவை. (சஉ)

பாரகத்தினிலிணையிலாதிலங்குமப்பதியிற்
றாரகத்திருவெழுத்துருவாகியதலைவ
னாரகத்துறைமுருகனையீன்றவனிருப்பன்
வீரகத்திகண்முதலவாம்வினைகளைவீட்டி.

இ-ள். பரமசிவன் கொலைமுதலான பஞ்சமாபாதகங்களை அடியார்களுக்குநீக்கிப் பூலோகத்தி லொப்பில்லாமல் விளங்குகின்ற அந்தத்தலத்தில் பிரணவசொருபமாகிய முதல்வரும், திருவேரகமென்னுந் தலத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளை யீன்றருளியவருமாகிய பரமசிவன் வீற்றிருப்பார்—எ-று.

ஹ-என்னும் அக்ஷரம் - ஈண்டு-க-எனத்திரிந்து வீரகத்தியென நின்றது. ஹரஹரஎன்பது - அரகரஎன வழங்குவதினாலுமறிக அத்தியென்னுது வீரகத்தியென்றதனால் கொலையெனக் கூறப்பட்டது. (சச)

பதிநலத்தினுற்றவஞ்செய்தோர்நலத்தினுற்பாலி
நதிநலத்தினுலிணையிலாத் தலமெனநவின்று.
மதிமுசத்துமைதவம்புரிகதையினைவதிட்டன்
விதிமுசத்தினுற்சத்திபொழியினால்விளம்பும்.

இ-ள். தலவிசேஷத்தினாலும் அந்தத்தலத்தில் தலஞ்செய்தவர்களுடைய விசேஷத்தினாலும் பாலிநதியின் விசேஷத்தினாலும் ஒப்பில்லாததலமென்று சொல்லிச் சந்திரனையொத்த திருமுகமண்டலத்தை யுடைய பார்வதிதேவியார் அங்குத்தவஞ்செய்த சரித்திரத்தைக்கேளுங்கொன்று வக்ஷிட்டு முனிவரானவர் புராணஞ்சொல்ல வேண்டியமுறைபுடனும் சத்தியவாக்கினாலுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இந்த நைமிசாரணிய சருக்கத்தினுள் தலவிசேஷம் - தீர்த்தவிசேஷமும் - அமைத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனிவரும் சருக்கங்களில் மூர்த்திவிசேஷமும் மற்றையபுங் கூறப்படும். இதனைப் புராணவரலாற்றென்று கூறினும் அமையும். இனிமேல் நிறுத்தமுறையாம் சத்தி தலஞ்செய்ததுமுதல் கூறுகின்றார். (சுரு)

நைமிசாரணியசருக்கமுற்றியது.

ஆததிருவிருத்தம் - ௫௫.

கௌரீபுரசருக்கம்

இந்நிலத்துடன்பிறந்திடுமவுணர்களிருவர்
பின்னுதித்திடுமவன்பெயர் நிகம்பனப்பெயரின்
முன்னெழுத்திலாதவன்றமையன்னெழுமுறையோ
னன்னமுற்றவன்வரத்தினுலழிவிலராளுர்.

இ-ள். இந்தப் பூமிதோன்றினபோது தோன்றிய அவுணர்களிருவர் இவ்விருவரில் பின்னுதித்தவன்பெயர் நிகம்பன், இந்தப்பெயரில்-நி-என்னுமெழுத்தில்லாத சும்பனென்னும் பெயருள்ளவன் தமையன் அம்முறையானபெயருள்ள இருவரும் அன்னவாகனமுள்ள பிரமதேவனுடையவரத்தினால் அழிவில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள்—எ-று. (க)

எட்டுநாகமாழுவகைத்திரளையுமெடுப்பர்
வட்டவான்சுடலேழையுங்கடப்பர்வாய்மடுப்பர்
சிட்டரானவர்தமக்கெலாமிறுதியேசெய்வர்
சுட்டரானவர்தமக்கெலாமுதலெனுஞ்சூர்.

இ-ள். துஷ்டர்களுக்கெல்லா முதன்மையானவர்களென்று சொல்லப்படும் அந்த அசுரர்கள் மூன்றுவகையாகிய எட்டுநாகமென்பவைகளையுமெடுப்பார்கள். வட்டமாகச்சூழ்ந்த ஏழுகடையுந்தாண்டிவார்கள். அவைகளினையெல்லாம் வாயினாலுண்டிவிடுவார்கள். பரிசுத்தராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அழிவினையேசெய்வார்கள்—எ-று.

மூன்றுவகை யெட்டுநாகமென்றது—அஷ்டகுலபர்வதம்-அஷ்டநாகம் - அஷ்டதிக்யாண-எனக்கொள்க. நாகமென்னுஞ்சொல்மலை-பாம்பு-யானை-இவைகளுக்குப்பொருளாதலை. “நாகம்வின்குரங்குபுன்னை நற்றுாசுமலைபாம்பியானை” யென்றும் பதினென்றாவதுநிகண்டினுமுணர்க. (உ)

கதிரவன்பரித்தேரின்மேலந்தகன்கடாமேன்
மதியமென்பவன்விமானமேற்பவனிபோய்வருவர்
பொதியவிழ்ந்தசெம்மலரினாலகின்றிப்புகுந்து
நிதியுமற்றுளவெறுக்கையுங்கவர்ந்துதாநிறைப்பார்.

இ-ள். சூரியனுடைய குதிரைபூட்டிய தேரின்மேலும், யமனுடைய எருமைக்கடாவின்மேலும், சந்திரனுடைய விமானத்தின்மேலுமேறிக்கொண்டு பவனிபோய்வருவார்கள். அரும்பாட்டமலர்ந்த செந்தாமராமலரின்மேலிருக்கும் பிரமதேவனுடைய உலகத்திற்போய் அங்குள்ள ரத்தினங்களையும் கவர்ணங்களையும் அபகரித்துக்கொண்டு தங்கள் பொக்கிஸங்களில் நிறைத்துக்கொள்வார்கள்—எ-று. (ங)

தோற்றவந்தகன்குலமுங்காலனைத்தொலைத்த
ஏற்றுவாகன்குலமுயிருவருமெடுப்புர்
காற்றெனும்பெயர்க்கடவுளுநிருதியுங்கனலுங்
கூற்றமென்றுகைகுலைத்திடவவர்தலங்கொள்வர்.

இ-ள். தோற்றுப்போன யமனுடைய குலாயுத்தையும், அந்த யமானு முன்னொருகாலம் உதைத்துருட்டிய ரிஷிபவாகனமுள்ள பரமசிவன்கொடுத்த குலத்தையும், அவர்களிருவருங் கையிலேந்திக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் நமக்குக் கூற்றுவர்களென்று வாயுதேவனும் - நிருதியும் - அக்கினிதேவனும் - அஞ்சும்படிசெய்து அவர்களுடையபதவிகளை அபகரித்துக்கொள்வார்கள்—எ-று.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

நாகலோகமாயிரண்டினுமுறைபவர்நடுங்கி
மேகமார்குதன்முதுகினில்விநித்திடவிழியிற்
சோகமாற்புனன்முலைக்குடநிறைத்திடத்துவணி
பாகசாலையிற்சுடத்துநீர்நிறைப்பார்தம்பயத்தால்.

இ-ள். நாகலோகங்களென்கிற இரண்டுலோகத்திலும்வாழ்கின்ற தேவமாதர்கள் பயத்தினால்நடுங்கி மேகம்போலக் கருமையுள்ள அளகபார முதுகில்விநித்து தொங்கவும், சோகத்தினால் கண்களிலிருந்து பெருகுகிற நீரானது ஸ்தனமாகிய குடங்களைநிறைக்கவும், சரீரமிளைத்து அந்த அவுணர்களுடைய பாகசாலையிலிருக்கத் துடங்களில் தங்கள்தலையில் சுமந்துகொண்டுவந்த நீரானிறைப்பார்கள்—எ-று.

இரண்டுநாகலோகமென்றது - ஒன்று நாகலோகமென்றும், ஒன்று தேவலோகமென்றுமுறைத்துக்கொள்க. இவைகளையு மேற் கூறிய நிகண்டுச்செய்யுளிற்காண்க. (௫)

வெம்மையாமவர்வேட்டையிற்றொலைத்திம்விலங்கைச்
சும்மையாகவேசடைகளைநெருக்கியேசுமக்குஞ்
செம்மைமாதவாணுதினம்புகல்வர்தஞ்சிரத்திற்
கிம்மையேபலல்கொடுத்தனசடைகளென்றெண்ணி.

இ-ள். கொடியவர்களாகிய அவ்விருவரும் வேட்டையாடுதலிற் கொன்றிருக்கங்களைச் சுமைசுமையாககட்டிச் சடைகளை அழுத்தமாகநெருக்கிச் சுற்றி அதுவே சும்மாடாகவைத்துச் சுமந்துகொண்டுபோகும் நல்லொழுக்கமுள்ள முனிவர்கள் இம்மையிலேதானே நம்முடையமுடிக்குச் சடையானது பிரயோசனங்கொடுத்த தென்றுகருதித் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்வார்கள்—எ-று. (௬)

கங்கையாறவர்புனல்குடைபதங்களிற்கமழுந்
துங்கமாகியகற்பகமலர்மழைசொரியுஞ்
சங்கவாரிசநிதியவர்பணிவிடைதழைக்கும்
பங்கயாசனவிறைவன்முன்கூர்த்தநாள்புகரும்.

இ-ள். கங்காநதிநீரானது அவர்கள்சுழுவங்கால்களில் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும், பரிசுத்தமாகிய கற்பகவிருக்ஷமானது அவர்கள் முடியில் மலர்மழையைச்சொரியும், சங்கநதியும் பதுமநதியும்.

அவர்களுடைய எவலின்படிநடக்கும், பிரமதேவன் அவர்களெதி
ரிற்சென்று பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுவன்—எ-று.

சங்கநிதி - பதுமநிதியென்பவை—சங்கம்போலவும் - தாமரை
மலர்போலவும் - உருவமுள்ளவைகளாய் வேண்டும்பொருள்களைத்
தருகின்றவைபாம். (ஏ)

வேறு. பரிபவங்களையங்கிதென்பாலவ

னிருதிநீர்வளியுத்தரநிற்பவ

னெருதுகைப்பவனிந்திரனெண்மருஞ்

சுருதிமா லுடன்சொல்வதற்கெய்தினார்.

இ-ள். இவ்வாறிருக்கும் அவுணர்களால் அனுபவிக்குந் துன்ப
ங்களை அக்கினி - யமன் - நிருதி - வருணன் - வாயு-குபேரன்-ரிஷி
பமேரிச்செலுத்தும் ஈசானன் - தேவேந்திரன் - என்னும் அபி
டதிக்குப்பாலரும் வேதமோதுந்திருமாலுடன் சொல்லிக்கொள்
ளும்பொருட்டிச் சென்றார்கள்—எ-று. (அ)

குபேரனிருக்குந்திசைவடக்காகையால்உத்தரம்நிற்பவனென்றார்)

ஆமையோடரவந்தரித்தாற்றினைத்

தாமமாலெதிரையத்தரிக்கையாற்

நீமையார்விடத்தோடமுல்சேர்கையாற்

சோமசூடையொத்ததுதொல்கடல்.

இ-ள். திருமால் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பழமையாகிய பாற்க
டல் ஆமையுடன் ஒலியினையும்பொருந்தி பலநதிகளையும், துளசி
மாலையணிந்த விஷ்ணுவையும் - சந்திரனையும் தன்னிடத்தில் வைத்
துக்கொண்டிருப்பதினாலும் கொடுமைபொருந்திய விஷ்ணும்
வடவாமுகாக்கினியும் சேர்ந்திருப்பதினாலும் சந்திரனையணிந்த
பரமசிவனை யொத்திருக்கின்றது—எ-று.

பரமசிவத்துக்குச் சொல்லும்போது ஆமையோடு - பாம்பு -
கங்காநதி - பூமலை - பிறை - விஷிம் - அக்கினி-மான்- இவைகளைத்
தரித்திருத்தலாலுமென்க. (க)

வழிகடந்துகரும்புயல்வண்ணனார்

விழியுறங்கியபாற்கடன்மேவினார்

சுழிலிரதன்றுகற்பசம்வாங்கிய

குழிகள்போன்றசுழிகளின்சூட்டமே.

இ-ள். மாரீக்கத்தைக்கடந்து கருமைநிறமுள்ள மேகவண்ணஞ் சூரிய மகாவிஷ்ணுவானவர் அறிதுயிலமரும் பாற்கடலினிடத்தில் நடந்தார்கள். அவ்வாறு நடக்கும்போது அந்தப்பாற்கடலிலுண்டா சூரிய நீர்ச்சுழிகள் நீங்குதலில்லாமல் பாற்கடல்கடைந்தநாளில் அந்நிடத்துண்டான கற்பகவிருஷங்களைப்பெய்தித் குழிகளைப்போலிருந்தன—எ-று.

கற்பகவிருஷங்கள் ஐந்துவகைப்பட்டதாதலால் குழிகளென்று பன்மைப்பாலாற்கூறினார். அவற்றிற் பெயர்—சந்தானம் - பாரிசாதம் - அரிச்சந்தனம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - என்பவை. (௧)

பண்டுநொந்துபயம்பெறும்பாற்கடற்
றண்டரங்கம்பெண்ணங்கெறிகின்றன
வண்டர்வந்தனொன்றவர்க்காரமு
துண்டையாகவுதவதல்போலுமே.

இ-ள். ஆதியில் மந்தரகிரியைநாட்டிக் கடைந்தபோது வருந்தி அச்சங்கொண்டிருக்கும் பாற்கடலின்குளிர்ச்சியுள்ள அலைகளால் லெறியப்படும் வெண்சங்குகள் தேவர்கள்வந்தார்களென்று அவர்களுக்குத் தன்னிடத்திருக்கும் அமிர்தத்தை உண்டையாகத் தருதல்போலிருக்கின்றன—எ-று.

ஆரமிர்து என்பது-யாவர்க்குங்கிடைத்தற்கரிய அமிர்தம். சங்குகள் அமிர்தஉண்டைபோலிருக்கின்றனவென்பது கருத்து. (௨)

பூசல்கொண்டொலிபொங்கியபாற்கடல்
வீசுதெண்டினையெங்கும்விரிந்தன
தேசுதங்கியசேட்டைத்தேடியே
மாகுணங்கள்வருவனபோலுமே.

இ-ள். கரையை அலைகளால் மோதுதல்கொண்டு பொங்குகின்ற பாற்கடலானது வீசுகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள அலைகள் எவ்விடத்தும் பரவுதல், ஒளிபொருந்திய ஆதிசேடனைத் தேடிக்கொண்டு வருபவர்கள் வருவனபோலிருக்கின்றன—எ-று. (௩)

கதிராமணியுள்விடுகாந்தியாற்
புதியபாற்கடல்செம்மைபொருந்தின

கௌர்புரஸருக்கம். 973 உக்

மதுவில்மார்பிற்கயிடவன்மார்பினி

லுதிரவாரியன்றுற்றதுபோலுமே.

இ-ள். கிரணங்கள்நீங்காத ரத்தினங்கள் உள்ளிருந்து விடுகிறகா
ந்தியால் நவமாகிய பாற்கடலானது செம்மைநிறம்பொருந்தித்
தோன்றுதல் மதுவென்னும் அசுரனுடைய மார்பினின்றும், கயி
டவென்னும் அசுரனுடைய மார்பினின்றும்பெருகிய உதிரவெ
ள்ளம் மூன்றினில் பொருந்தியதையொத்தது—எ-று.

செம்மைநிறம்பொருந்தியது - உதிரம்போலிருந்ததெனக்கூ
ட்டுக. அந்தக்கடல்எந்நாளும் ஒரோதன்மையாயிருப்பதினால் புதி
யபாற்கடலென்றார். இனி ஆதிசேடனைச்சொல்லுகிறார். (யந)

எண்ணிலாத் திருனைவரைந்திடும்

வெண்ணிலாவில்விளக்கமிசூந்தது

கண்ணனார்கரியார்தருமா முகில்

வண்ணனாருயில்கொண்டருண்மாசுணம்.

இ-ள். கண்ணனென்றும் பெயருடையவராய்க் கருமைநிறம்
பொருந்திய மேகவண்ணமுள்ள திருமால் அறிதுயிலமருஞ் சய
னமாகிய ஆதிசேடனென்னும் நாகமானது அளவில்லாத இருளை
நீக்குகின்ற வெண்மைநிறமுள்ள நிலாவின் பிரகாசத்தைப்பார்க்கி
லு மிகுந்த பிரகாசமுடையதாயிருக்கின்றது—எ-று. (யச)

அண்டரானவராழியிற்றூரவே

கண்மிடுஞ்சுகளித்தனர்வெள்ளியம்

புண்டரீகமலரிற்பொருந்திய

வண்மிடோலவிளங்கியமாயனை.

இ-ள். வெள்ளைத் தாமரை மலரிற்பொருந்திய வண்மிடோலப்
பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மாயனைத் தேவர்கள் தூரத்
திலேயேகண்டு மனங்களித்தார்கள்—எ-று.

ஆதிசேஷனை வெண்தாமரைமலராகவும், மகாவிஷ்ணுவை வண்
டாகவும் அமைத்துக்கொள்க.

(யரு)

சிறுகமக்கெல்லையிலாதெழுந்தேவர்கள்

குறுகிச்சென்றுமூல்கண்மிகைகூப்பினா

ருறுநர்க்காகியொளிருமுடுபதி

மறுவைப்போலவிளங்கியமாயனை.

தமிழ்

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். அசுரரால் அளவில்லாத சிறுமையை அடைந்துபோன தேவர்கள் பாற்கடலினிடத்துச் சேர்ந்து பிரியாமல்கூடியிருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் மாதர்களுக்கும் இனிமைபுள்ளதா யொளி ருகின்ற சந்திரன்மத்தியிலிருக்கும் களங்கம்போலப் பாற்கடலின்மத்தியில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாலைக்கண்டு கைகுவித்துத் தொழுதார்கள்—எ-று. (யசு)

சக்கராயுதம்வில்வனைதன்ருவா
 ளொக்கநிற்கவுரகபனாமணி
 பக்தநாயகமாகப்புகழமையின்
 மிக்கநாயகம்போன்றவிமலனை.

இ-ள். சக்கராயுதம் - வில் - சங்கம் - தண்டி - வாள் - என்னுமிவைகள் பொருந்தி எதிரிலிருக்க, ஆதிசேஷனுடைய பனாமுடிமாணிக்கங்கள் சுற்றிலும் நாயகமணிபோலிருக்க, மரகதமணியில் மிகுந்த நாயகமணிபோலவிளங்குகின்ற திருமாலை—எ-று.

சுதரிசனம் - கோதண்டம் - பாஞ்சசன்னியம் - கௌமோதகி - நார்த்தகம் - என்னுமவை மேற்கூறிய சக்கராயுதமுதலிய பஞ்சாயுதங்களின்பெயர். (யசு)

நாகமர்மதினன்முகமாயிர
 மோகைபொங்குமுயிர்ப்புமுகத்தினிற்
 சீகரங்கபிடைப்பத்திருவுடன்
 யோகநித்திராகொண்டவொருவனை.

இ-ள். ஆதிசேஷனுடைய நல்ல ஆயிரமுகங்களினிடத்திருந்து சந்தோஷமிகுதியினாலுண்டாகும் சுவாசமானது தன்முகத்திலுண்டாகுங் குறுவெயர்வைக்களைத் துடைக்கும்படி திருமகளுடையோ கறித்திராகொசெய்கின்ற ஒப்பில்லாத விஷ்ணுவை—எ-று. (யசு)

போற்றினுர்தங்கள்புன்மையுமென்மையுங்
 கூற்றமானநிருதர்கொய்மைபுஞ்
 சாற்றினுர்பரந்தாமனுமஞ்சலென்
 நேற்றினுனுக்கிசைத்திடவெண்ணினான்.

இ-ள். இவ்வாறுபள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவைத் தேவர்கள் போற்றிசெய்து தங்களுக்குச்சம்பளித்திருக்கிறஇழிவையும்

சிறுமையினைபும் தங்களுக்கு மம்ஸ்போல்வந்திருக்கிற அகாரக
ளுடைய சொடுமையினையும் சொன்னார்கள். (அதைவினாவிய) ம
காவிஷ்ணுவும் இனிநீங்கள் பயங்கொள்ளவேண்டிவதில்லைமென்று
சொல்லி இந்தச்சங்கதியை நிஷ்பவாகனமுள்ள பரமசிவனுக்குச்
சொல்லவேண்டுமென்று கருதினார்—எ-று. (௨௧)

சந்திராதிபர்போலத்தடங்கையி
னந் துமாழியுந்தாங்கியநாரண
னிந்திராதியர்கூடவெழுந்துபோய்
நந்திவாகனன்வெற்பினை நண்ணினான்.

இ-ள். சந்திரனாயர்களைப்போலப் பெரிபகைகளில் சப்சமுத்ர
சீகரமுந்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் தேவேந்
திரன்முதலான தேவர்களுடனெழுந்துசென்று நிஷ்பவாகனமுள்
ள பரமசிவன்வீற்றிருந்தருளுங் கயிலாயகிரியிற்சேர்ந்தார்—எ-று.

வேறு. கிரணசந்திரிகைத்தங்கட்கீற்றணிமுடியுமன்புங்
கருணையும்பொழியுங்கண்ணுங்கமலவாண்முகமுமாறிபு
மருணமண்டலமுஞ்செய்யவம்புலித்திரளுமன்ன
சரணமுண்டகமுமந்தச்சரணவெண்ணகத்தின்சால்பும்.

இ-ள். கிரணமாகிய சந்திரிகையினையுடைய இளம்பிறையணிந்
த திருமுடியும், அன்பினையுங் கிருபையினையும் பொழிந்துகொண்
டிருக்குந் திருநேத்திரங்களும்க், செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளி
பொருந்திய திருமுகமண்டலமுந் திருமார்பமும், அருணமண்ட
லமும் செவ்விதான சந்திரகூட்டமுமொத்த திருவடித் தாமரை
மலரும், அந்தத்திருவடியில் விளங்கும் நகங்களினுடைய மேன்
மையும்—எ-று.

செம்மைநிறமுள்ள திருவடியும், வெண்மைநிறமுள்ள நகங்
ளும் பிரகாசிப்பது அருணமண்டலத்துடன் வெண்ணிறமுள்ள
பத்துச் சந்திரன்சேர்ந்து பிரகாசிப்பதுபோலிருக்கின்றதென்
பது தாற்பரியம். நகம்பலவாயிருப்பதினால் சந்திரகூட்டமென்
னார். இது பயனிலை. (௨௨)

நெற்றியிலிக்குநீறுநிலவெழுநகையங்கையிற்
பற்றியமழுவுமானும்பணிப்புயந்தரித்தநூலுஞ்

திருவிருஞ்சைப்பநாணம்.

சுற்றாபுணந்ததோ லுத்தோலின்மேலிசைத்தபாம்புஞ்
சுற்றடிச்சிலம்பும்வெள்ளிச்சிலம்பினிற்சென்றுகண்டார்.

இ-ள். கயிலாயகிரியிற்சென்று பாமசிவத்தினுடைய திருநெற்
றியில்விளங்குகின்ற விபூதியும், சந்திரிகைபுண்டாகும் புண்ணை
யும், திருக்காங்களிற்பற்றிய மால்மழவும், சரீர்பமாகிய வாசுவல்
யந்தரித்த திருத்தோளிலணிந்திருக்கும் பூணூலும், திருவகாயில்
சுற்றியணிந்திருக்கும் புலித்தோலும், அந்தத்தோலின்மேலிசைக்கி
யிருக்கிற சரீர்பக்கச்சுடம், சிவ திருவடிகளிலணிந்திருக்குஞ் சில
ம்பும் தரிசித்தார்கள்.—எ-று. (உஉ)

அண்டர்பெருமான் திருமேனியழகெலாம்விழியாலள்ளிக்
கொண்டனர்மனத்திலாக்குடித்தனர்பரமானந்த
முண்டனர்பணிந்துநின்றாருரைத்திடும்வெண்பாரீத்து
விண்டனரவுணர்வன்மையுரைத்தனர்தமதுமெல் மை.

இ-ள். தேவர்பெருமானுடைய திருமேனி அழகினைத் தங்கள்
ன்களால் அள்ளிக்கொண்டவர்களாய் மனதினால் நிறையவுண்டு ப
ரமானந்தத்தையும் அருந்திப் பணிந்துநின்று தங்களுக்குறைகளை
விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியான காலம்பாரீத்து அசுரருடைய
கொடுமையினைபும் தங்களுடைய எரிமையினைபுஞ்சொல்லிக்கொ
ண்டார்கள்.—எ-று. (உங)

சஞ்சலம்பிறந்துகூறுஞ்சதமகன்குழுவைநோக்கி
யஞ்சலஞ்சலிவொன்றங்கையமைத்தான்மொழிவா னுங்கள்
நெஞ்சலம்பிறவும்கேறுநினைவுறுதொழியுமென்று
மஞ்சலங்காரமுடிநிமாதவர்க்குரைக்கவூற்றான்.

இ-ள். சஞ்சலங்கொண்டிசொல்லுகிற தேவேந்திரனுடைய கூ
ட்டத்தைநோக்கி நீங்கள் பயப்படாதீர்களென்று அபயாஸ்த்தங்
கொடுத்த உங்கள்மனதிலிப்போது நேரிட்டிருக்கிற துன்பத்தை
யும்மற்றுள்ள துன்பத்தையும் நினைபாமல் ஒழியுங்களென்று பா
மசிவம் அருளிச்செய்து மேகமொத்து அலங்காரமுள்ள மேனி
யையுடைய விஷ்ணுவுக்குச் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (உச)

வரனவரிருதரிசித்தர்மானவர்முனிவர்மற்றைத்
தான்வரிசைசெயிசாரணராலஞ்சகா

கொட்புரஞ்சுருக்கம்

ஊனவரிருவர்தம்மைபொருத்தியாலழிப்போமென்றார்
தேனிவர் துளவினாறுந்தேவருந்தொழுதுபோனார்.

இ-ள். தேவர்களாலும் - நிருதர்களாலும் - சித்தர்களாலும் - பணிகளை யொருசத்தியாலழிப்போமென்றார். இவ்வாறு பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினவுடன் தேன்பரந்த துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுவும் தேவர்களுந்தொழுது சென்றார்கள்—எ-று. (உரு)

அந்தவானவர்களன்போடகன்றனரவுணராவி
சந்தாமாறுளத்திலெண்ணிச்சிவனிருந்தருளும்போதிற்
சந்தனசலத்தினின்றுந்தமிழுடனளந்தவந்த
மந்தமாருதத்தினோயிபுகுந்ததுவசந்தவேனில்.

இ-ள். அந்தத்தேவர்கள் அன்புடன்சென்றபின் அவணர்களுடையஉயிரைச் சிதைக்குமுறைமையைப் பரமசிவம் திருவுளத்திற்கொண்டிருக்கும்போதில் சந்தனவிருகைங்கள் நிறைந்துள்ள பொதியமலையில்நின்றும் தமிழுடன்கலந்துவந்த தென்றற்சாந்துடனே வசந்தகாலம்வந்தது—எ-று. (உரு)

தழைமுறியடர்ந்தசோலையிந்திரசாபமாகச்
செழுமுகையரும்புமவ்வற்றிரள்கனபலங்களாகப்
பொழிமலர்மதுவின்ருரைபுயல்சொரிதுளிகளாக
மழைபொழிகாலம்போலவந்ததுவசந்தவேனில்.

இ-ள். தழைகளுந் துளிகளும்நெருங்கிய சோலையானது இந்திரதனுசுவாகவும், மல்லிகையினுடைய அரும்புகள் ஆலாங்கட்டி மழையாகவும், மலர்கள்பொழிகின்ற தேன்தூரையானது மேகம் பொழிகின்ற மழைத்துளியாகவுங்கொண்டு மழைபொழிகின்ற சரற்காலம்போல வசந்தகாலம்வந்தது—எ-று.

தழைகளுந் துளிகளும்-பசுமைமுதலிய புகைந்முள்ளவைகளாயிருப்பதினும் சோலையை இந்திரசாபமென்றார். (உரு)

வேறு.பாதிரிவிளிந்தனபலாசம்பூத்தன

மாதவியவிழ்த்தனமவ்வல்லிண்டன

தாதலர்சொரிந்தனசுண்பகம்புனை

சூதமுநெகிழ்த்தனசூழலெங்குமே

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். சோலைகளெங்கும் பாதுகொண்ட மலர்ந்தன, முருக்குகள்தெய்வமலர்ந்தன, குருக்கத்திமரங்கள் பூத்தன, மல்லிகை அலர்ந்தன, சண்பகவிருகங்கள் மலர்கொண்டும் மகரந்தங்கொண்டு சொரிந்தன, புண்ணெய்மரங்களும் மாமரங்களும் மலர்ந்தன—எ-று. (௨௮)

செங்கயன்மடுக்களிற்செய்யிற் பொய்கையின்
மங்கையர்முகமெனமழைக்கொழிமெனப்
பங்கையமலர்ந்தனபகலிற்கங்குலிற்
கொங்கைகணிகொணக்குவிதலுற்றவே.

இ-ள். மடுக்களிலும் - வயல்களிலும் - தடாகங்களிலும் - மாதிரிகளுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களைப்போல் செவ்விதான கயல்மீன்கள் பிறழுகின்றன. அவர்களுடைய முகங்களைப்போலப் பகற்காலத்தில் தாமரைகள்மலர்ந்தன. இராக்காலத்தில் அவர்களுடைய தனங்களைப்போப்பாகக்குவிதலைப்பொருந்தின—எ-று. (௨௯)

முருகுபுன்தொடருமூலச்செண்பகமசோகங்
குருகுக் லாரஞ்சூதங்கொன்றைமந்தாரம்பிச்சி
யிருபுடைவிளங்குங்காவிலிந்துகாந்தத்திற்செய்து
மரகதமயமாய்த்தோன்றிமண்டபமிலங்கமாடோ.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய சுரபுண்ணை-புண்ணை-மூலை-செண்பகம்-அசோகம்-குருக்கத்தி-செங்கழுநீர்-மா-கொன்றை - மந்தாரம்-பிச்சி - என்னுமிவைகளிருபுடையிலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சோலையில் சந்திரகாந்தத்தினுற் செய்யப்பட்டு மரகதரத்தினமயமாய்த்தோன்றி மண்டபம்விளங்க—எ-று. (௩௦)

மண்டபநடுவிறீரோன்றுமரகதம்புருடராகந்
தண்புகிர்வயிரங்கோமேதகமணிபதுமராக
மொண்டரளங்கணிலமொளிர்வயிரோமற்றுங்
கொண்டதோர்கணகபிடத்திருந்தனன்குமரணுதை.

இ-ள். அந்த மண்டபத்தினடுவில்தோன்றுகின்ற மரகதம்-புருடராகம்-குளிர்ச்சிபொருந்திய பவளம்-வயிரம்-கோமேதகம்-பதுமராகம்-ஒள்ளியமுத்துகள்-நீலம் - ஒளியுள்ள வயிரோயம் - என்னுமிவைகரத்தினங்களும், மற்றவைகளும்பொருந்திய எவரணத்தா

லாகிய சிங்காசனத்தில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய பதாவாகிய
பரமசிவன்வீற்றிருந்தனர்—எ-று. (௩௪)

(பத்மராகம்-என்பது—மாணிக்கம்.)

அரம்பையரனந்தங்கோடியாலவட்டங்கைக்கொள்ள
வரம்பறுகவரிவீசமருங்கினின்றேவல்கேட்ப
விரும்பியங்குறையும்போதில்விசையென்பவனைநோக்கிக்
கரும்பெனுமுமையாடல்நையழைத்துவாகடிதினென்றார்.

இ-ள். அனந்தங்கோடிசம்பாஸ்திரிகள் கைகளில் ஆலவட்டங்க
ள்கொள்ளவும், அளவற்றசாமனாவீசவும், இருபக்கத்திலுமிருந்து
ஏவல்கேட்பவும், விரும்பமுடனங்கு வீற்றிருக்கும்போது விச
யை என்பவனைநோக்கி நீடுன்று கரும்பின்மதுரமென்று சொல்
லத்தக்க பார்வதிதேவியாரை வினாவாக அழைத்துக்கொண்டிவா
வென்று கட்டளையிட்டனர்—எ-று. (௩௫)

மின்னவிரிமயவெற்பில்விசையமான்கடிதிற்சேர்ந்துன்
மன்னவனுமையெயங்குவருகவென்றுரைத்தாரொன்றா
னென்னலுமகிழ்ச்சியாகியிமயமால்வரையைநீங்கிப்
பொன்னியல்சிவிகைமேற்கொண்டனுகினொருபூங்காவில்

இ-ள். ஒளிவிளங்கும் இமயமலையினிடத்தில் விசையென்ப
வள் வினாவிற்கென்று உமையம்மையைநோக்கித் தாயே உன்கண்
வன் அங்கு அழைத்துக்கொண்டி வரச்சொன்னாரென்றாள். இவ்
வாறுசொன்னவுடன் மகிழ்ச்சியாகி அந்தப்படியே இமயமல
ையைநீங்கிப் பொன்மயமாகிய சிவிகைமேற்கொண்டி ஒருபூஞ்சோ
லையிற் சேர்ந்தனர்—எ-று. (௩௬)

காமரங்குறிஞ்சிமற்றுங்களியளிக் குலங்கன்பாடக்
காமரஞ்செறியமாரல்காகளமனந்தங்கூவக்
காமரம்புகுந்ததென்றற்காலடைந்தினிமைகாட்டக்
காமரம்புயங்குளெல்லாமலரிந்தனகயங்கடோறும்.

இ-ள். காமரமென்னுமிசையினையும் - குறிஞ்சியென்னும்பண்
ணினையும் - மற்றுமுள்ள இசைகளையும் - களிப்புள்ள வண்டினங்
கள் பாடவும், மண்மதனானவன் உலகத்தில்வாழும் உயிர்களுக்கு ஆ
சையைபுண்டாக்கத்தக்க பஞ்சபாணங்களை யேவவும், அவனுக்குக்

காசுளங்களாகிய குயில்கள் அனந்தமாகக்கூவுவும், தென்றற்காற்றா னது விருகஷங்களுள்ள சோலையிலடைந் தினிமைகாட்டவும், அழகுபொருந்திய தாமரைமலர்களெல்லாம் தடாகங்கள்தோறு மலர்ந்தன—எ-று.

காமரம் - இசை.—காமர் - ஆசை.—அஞ்ச-பஞ்சபாணம்.—கா-சோலை - மரம் - விருகஷம்.—காமர் - அழகு.—இவ்வாறு பதம்பி ரித்துக்கொள்க. முல்லை - அசோகமலர் - நீலோற்பலமலர் - மாம்பூ - தாமரைமலர் - இவை மன்மதபாணங்கள். (15ச)

கங்கையஞ்சடைபாணம்பொற் காலின்மேற்சொரிதற்கென்றோ வங்கையாவினுசச்சோதகலுநாள்வருத்துமென்றோ செங்கயற்கருங்கட்பைம்பூட்சிற்றிடைப்பிணத்த்கொங்கை மங்கைநல்லாணாபெல்லாமலர்பறித்திடுமினென்றாள்.

இ-ள். கங்கையைத்தரித்துள்ள அழகிய சடைமுடியையுடைய பரமசிவனது அழகும் பொலிவுமுள்ள திருவடிகளிற் சாற்றுதற் காகவோ, அழகுள்ள கையாற் பரமசிவத்தை யிறுசத்தழுவதற்கி ன்றிப் பிரியும்நாள் நேரிடுமாகிலிவை வருத்துமென்றோ, செவ்வி தானகயல்மீன்போன்ற கருங்கண்களையும், பைம்பொன்னுற்செய் யப்பட்ட ஆபரணமாகிய மேகலையணிந்த சிறிய இடையினையும் பருத்ததனங்களையுமுடைய தோழிகளைநோக்கி மலர்கொய்யுங்க ளென்று பார்வதிதேவியார் கட்டளையிட்டனர்—எ-று. (15ரு)

வேறு. கருமலர்க்குமலர்செநிகாவிடை
வினாமலர்க்கிடைவண்டிசைவிம்மின
வரனிடத்தவளவ்விடைசேர்தலான்
மரமுநல்லுயிர்பெற்றனமானுமே.

இ-ள். மலர்மாலையெருகியுள்ள சரியஅளகபாரமுடைய மாதர் என் நெருங்கியசோலையினிடத்தில் வாசனைபொருந்திய மலர்கள் தோறும் வண்டிகளினிசைமிருந்தன அந்தஇசையோசையினால் பா முசிவத்தினிடப்புகழம்பெற்ற பார்வதிதேவியார்அவ்விடத்திற்சேர்ந்தமைபால் மரங்களும் நல்லுயிர்பெற்றதையொப்பாகும்—எ-று.

காவின்னிலொருத்திதன்கரியபின்னலிற்
பூவினைச்செருகியபொழுதுகிங்கைத்

தாவியதரவெனவதனிற்றைக்கவே

பேவியகணைமலொன்னலானதே.

இ-ள். சோலையினிடத்தி லொருமாத தன்னுடையமயிர்ப்பின்
னலில் மலரைச்செருகியபோது அந்தமலர் சரீர்ப்பமானது சந்தி
ரணைப்பற்றத்தாவியதென்றுகருதி அந்தச் சரீர்ப்பத்தின்மேல் தைக்
கும்படி மனமதனேவிய மலர்க்கணையையொத்திருந்தது—எ-று.

மயிர்ப்பின்னல் - பாம்பாகவும், அவர்களுடையமுகம் - சந்திர
னாகவுங்கொள்க. (௩௭)

வேறுகைதொடற்கெளியபோதுபறித்துத்தங்கரத்தாற்றீண்டி.

பெய்துதற்கரியபோதுகிரங்கிடுமடந்தைநல்லார்

மைதிகழ்குழல்மேல்வண்மிமலர்க்கொடிவளைத்துவிழ்தல்

கொப்திடுமலரையென்றுகொடிதனைவளைத்தல்போலும்.

இ-ள். கையினால் எட்டுதற்கு எளியதுகளாயிருக்கு மலர்களைப்
பறித்துக்கொண்டு தங்களுக்கையினால் தீண்டப்பறித்தலுக்கு அரிதா
யிருக்கு மலரைக்குறித்து இரங்குகின்ற மாதர்களுடைய மேகம்
போலக் கருமைநிறங்கொண்டு விளங்குகின்ற அளகபாரத்தின்மே
லிருக்கும் வண்டிகள் பூங்கொடிகளைவளைத்துக்கொண்டு வீழ்தல்
இந்தமலரைப் பறித்துக்கொள்ளுங்கொள்ளு அவர்களுக்காகப்
பூங்கொடிகளை வளைத்தல்போன்றன—எ-று. (௩௮)

சிறந்தசெண்பகத்தடியிற்சேர்த்தொரு

பொற்றொடியொருகையாலணைத்துப்பூவெலா

மற்றொருகரத்தினால்வளைத்துவாங்கினள்

பற்றியங்கொருகொடிபடர்தல்போலானதே.

இ-ள். பொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த கையினையுடைய ஒரு
மாதானவள் தன்னுடைய சிறியபாதத்தைச் செண்பகமரத்தினடி
யில்வைத்துக்கொண்டும் ஒருகையாலணைத்துக்கொண்டும் மற்றொ
ருகையினால் கிளைகளைவளைத்துப் பூவையெல்லாம்பறித்தனள். அ
வளவ்வாறு அம்மரத்தினருகு சேர்ந்திருக்குதல் ஒருகொடியான
துஅம்மரத்தைப்பற்றிப் படர்தல்போலிருந்தது—எ-று.

செண்பகவிருகும் கற்புள்ள மாதர்களுடைய நிழல்பட்டவள
வில் மலருகின்றவிருகும். (௩௯)

பற்றிவேறொருவரும்பறித்திடாதொரு
முற்றிழைபறித்தனண்முல்லைப்போதெலா
ம்ற்றவண்கைகொடுவருதனோக்கினுள்
பெற்றனளவளி லும்பெரி துநான்மலர்.

இ-ள். தொழில்நிறைந்த ஆபாணமணிந்திருக்கும் ஒருமாதானவள் வேறொருவரும் பறித்திடாவண்ணம் முல்லைமலர்களைப்பெய் வாம்பறித்தனள். அவள் மலர்களைப்பெல்லாம் நாமேபறித்துக்கொ ண்டோமென்னும் சந்தோஷத்தினால் புண்ணகையுடன் வருவதைப் பார்த்த மற்றொருத்தி நகைத்துக்கொண்பி வருகிறவளிடத்திலு டிருந்தமலர் வாங்கிக்கொண்டாள்—எ-று. (சய)

தளவெனுநகைச்சியர்வளைக்கத்தாழ்தலா
விளபுலைதொழிதலாற்றுகளிறைத்தலா
வளகமுடளிகளுமவிழ்த்துநீவலால்
வளமலருதவுகாமகிணர்போன்றதே.

இ-ள். முல்லையரும்பென்று சொல்லத்தக்க சந்தவரிசையைபு டையமாநரிகள் வளைக்கத்தாழ்தலாலும், அவர்களுடைய இளமை த்தன்மையுள்ள தனங்களைத்தொழிதலினாலும், அவர்கள் அளகத்தை அவிழ்த்தலாலும், வண்புகளையோட்டுதலாலும், மலருதவுகின்றவள ம்பொருந்தியசோலையானது அவர்கள் கணவரையொத்தது—எ-று.

தாரணிசுழலினொருத்திசண்பகத்
தேரணிநறுமலர்பறித்தவெல்லையிற்
பூரணமுலைகளிற்பொழிந்தபூமது
வாரணமருப்பிஷ்டமதங்கள்போலுமே.

இ-ள். பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய ஒருமாதானவள் சண்பகத்தினுடைய அழகுபொருந்திய நல்லமலரைப் பறித்த போது அவளுடைய அழகுநிறைந்த தனங்களில்பொழிந்ததேனா னது யானையின் தந்தங்களிப்படியும் மதநீர்போலிருந்தது—எ-று.

வேறு. போதுகுத்தபொழிவிடைநீங்கினர்
தாதுகுத்தமலர்த்தடஞ்சார்ந்தனர்
மீதுகுத்தி நுழைத்திழும்வேலெனக்
தாதுகுத்திவளைத்திழிங்கண்ணினார்.

இ-ள். மேலேகுத்தி யுள்ளேறுழைகின்ற வேலைப்போல் காது
ளவுஞ்சென்று குத்திவளைக்குங் கண்களைபுடையமாதர்கள் மலர்க
ளைச்சிந்துகின்ற சோலையிடத்தினின்றும் நீங்கினவர்களாய் மகரந்
தங்களைச்சிந்துகின்ற தடாகத்திற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (சங்)

திளைத்திடுமொருந்திதன்சிவந்தவால்கலை
வளைத்திடப்புனைபுவாகத்தோன்றினுண்
முளைத்திடுந்தாண்மிசைமுருகமுருவிதழ்
வேளைத்திடும்பங்கயக்களியைப்போலுமே.

இ-ள். அத்தடாகத்திற்பொருந்திய ஒருமாதினுடைய சிவந்த
புடைவையானது தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கும்படி தோன்றுகின்றவள்
அந்நீர்நடுவில் முளைத்திடுங்கொடியின்மேல் வாசனைநீங்காத இதழ்
களுடன் பூத்திருக்குஞ் செந்தாமராமலரிலிருக்கும் திருமகளைப்
போல் காணப்பட்டாள்—எ-று.

நுண்ணிக்களியென்றது-ஆகுபெயர் பொருள்கூறுமிடத்து கிளி
மொழிபோன்றமொழியுடையாளெனப்பொருளாதல்காண்க(சச)

ஒருமயிலளகமுமுடுத்தலன்றியே
விரிதருகலையுமேன்மிதிக்கநீந்தினுள்
பெருமகன்மகிழ்ந்திடப்பின்னுமுன்னுமாய்ச்
சுரநதியமுனையைத்தொடர்ந்தல்போலுமே.

இ-ள். தங்கள்கணவனாகிய சமுத்திரராஜன் மகிழும்படி கங்கா
நதியானது யமுநாநதியுடன் பின்னுமுன்னுமாய்த் தொடர்ந்து
போகுதல்போல மயில்போன்ற சாயலையுடையவளாகிய ஒருமா
தானவள் அளகபாரமும் முழுவதும் உடுப்பதற்கின்றிப் பாந்த
வஸ்திரமும் மேலேமிதக்கும்படிநீந்தினுள்—எ-று.

கங்கை - வெண்மைநிறம்—யமுனை - கருமைநிறம்—நுண்ணிக்க
திரம் - வெண்மைநிறம்—அளகம் - கருமைநிறம். (சரு)

காளமைப்புரிசுழற்பின்னல்கன்னலைத்
தோளெனப்படைத்தவண்முதுகின்றோன்றாதல்
வேளெனப்பெயர்பெறும்வீரன்றன்கையின்
வாளினைக்கடறினில்லைத்தல்போலுமே.

இ-ள். கரும்பினைத் தோளாகப்படைத்த ஒருமாதினுடையமுது
கிணடுவில் கட்டுப்பட்டிருக்கிற கரிய அளகத்தினிப்பில்லானது.
தோன்றுதல். வேளென்றுபெயர்பெற்ற மன்மதன்னைவாளை உ
றையில் வைத்ததுபோலிருக்கின்றது—எ-று. (சௌ)

(கடறு - வாளுறை.)

காமநுபுனல்குடைந்தொருத்திகார்க்குமுன்
மாமுதுசூறாதுபின்வளைத்துநின்றனள்
பூமதன்சுருப்புநாண்பூட்டிபோரிரு
தாமரைபூட்டியசாபம்போலுமே.

இ-ள். அழகுபொருந்திய அந்நீரினிடத்தில் ஒருமாதானவள்
மூழ்கிக் கருமைநிறமுள்ள தன்னுடைய குழற்பின்னல் முதுகினி
டத்தில் பொருந்தாவண்ணம் எதிரில்வளைத்துநின்றனள். அப்பின்
னல் மன்மதன்வண்பிகளாகிய நாணியைப்பூட்டி இரண்டு தாமரை
மலர்க் கணைகளைப்பூட்டிய வில்லைப்போலிருந்தது—எ-று.

பின்னல்வளைந்திருத்தலால் - வில்லாகவும், அவளுடையகைகள்
தாமரையம்பாகவுங்கொள்ச. (சௌ)

பாசுகையொருத்திதன்முகத்தைப்பண்ணளி
மூசியகருங்குழன்மறைக்கமூழ்கினாள்
ஆசையோடமுதசந்திரனையோர்கரு
மாசணம்படத்துளமறைத்தல்போலுமே.

இ-ள். மாற்றுயர்ந்த பொன்னினால்செய்யப்பட்ட ஆபரணங்க
ளணிந்துள்ள ஒருமாதினுடையமுகத்தை இசைபாடுகின்ற வண்பிச
ள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் அளகமானது மறைக்கும்படிமூ
ழ்கினாள். அது அமுதம்நிறைந்தசந்திரனைக் கரும்பாய்ப்பானது ஆ
சையுடன் தன்படத்துக்குள் மறைப்பதுபோன்றது—எ-று. (சௌ)

முத்தின்வாணகையினர்மூழ்கும்போதவர்
மெத்தியகுழற்புனலொழுக்குவெம்முலை
சித்தசன்முனிவினாற்செலுத்தும்வாருண
வத்திரம்போலழகாகத்தோன்றுமே.

இ-ள். முத்தினையொத்த ஒளிபொருந்திய தந்தவரிசையைபு
டையமாசிகள் மூழ்கும்போது அவர்களுடைய மிருதுவாகிய

கொட்புரசருக்கம்.

எக்

அளகத்திலிருந்து ஒழுகாநின்ற நீர்த்துளியானது மன்மதங்கொ
பத்தினால் அவர்கள் தனங்களில் ஏவுகின்ற வாருணஸ்திரம்போல
அழகாகத்தோன்றுகின்றது—எ-று. (சக)

ஒருத்திதன்குளிர்புகமொளிரவோங்கிய
மருக்குமன்முதுகெலாமறைக்கமுழ்கினள்
வெருக்கொளமதியினைவிழுங்கும்வேளைபார்த்து
திருட்குலமொளித்துவந்திருத்தல்போலுமே.

இ-ள். ஒருமாதானவள் தன்முகந்தெரியவும் மிகுந்தவாசனையுட
ன் கருமைநிறமுள்ள அளகபாரமானது தன்முதுகுமுழுவதையும்
மறைக்கவுமுழ்கினள். (அப்போது அந்தஅளகம்) அச்சங்கொள்
ளும்படி சந்திரனைவிழுங்கும் காலம்பார்த்து இருட்கூட்டம்வந்து
ஒளித்திருப்பதையொத்தது—எ-று. (இய)

(அளகம் - இருளும், முகம் - சந்திரனுமாகக்கண்டுகொள்க.)

ககனவெண்மதியுடன்கமலப்போதனைப்
பகையறும்படியுடன்படுத்துவாளென
நகைமுலையொருத்தியந்நளினப்போதனை
முகமிசையமுத்தினுண்முருகுவேண்டியே.

இ-ள். ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சந்திரனுடன் தாமரைமலரைப் ப
கைநீங்கத்தக்கதாக உடன்படுத்துகின்றவள்போல அந்நீரிலிருக்
குந்தாமரைமலரைப்பறித்துத் தன்முகத்திலவைத்து அழுத்தினள்
வாசனையைவிரும்பி—எ-று. (இச)

வேறு. இடையினிலொழுநுந்தெண்ணீர்

ரினியவான்கங்கைகாட்டப்
புடைவுளர்முலையில்வீழும்
புனன்மலையருவிமானத்
தொடைசெறிசூழலிற்சொருந்
துளிபுயற்றுளிநேராகக்
கடைதருமயில்வேற்கண்ணார்
தினைத்துநீர்க்கொயிற்சொந்தார்.

இ-ள். அந்நீரின் முழுகியெழும்போது இடையினின்னொழு
நுந் தெளிந்தநீரானது இனிதான ஆகாயங்கைகைகாட்டவும்,

இருபக்கத்திலும் பார்த்த தனங்களினிடத்திலிருந்து வீழும் நீரானது மலையருவியைப்பொப்பாகவும், மலைநிறைந்த அளகத்திலிருந்துசோருகிற நீர்த்துளியானது மேகம்பொழிகிற நீர்த்துளியைப்பொப்பாகவும், கடைச்சல்பிடித்த கூர்மையுள்ள வேல்போன்ற கண்களையுடைய சிலமாதர்கள் நீரின்மூழ்கிக் களாயிற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று.

மாதரிடையானது பார்ப்பவர்கண்ணுக்குத்தோன்றாமல் அதிக நுண்மையாயிருப்பதைப்பற்றி அதனை ஆகாயம்போற்கூறுதலால் அவ்விடத்தில் வீழ்கின்றபுனலை ஆகாயகங்கையென்று உவமித்தார். மற்றவை வெளிப்படை. (௫௨)

ஆனமரும்புந்தெண்ணீர்
ரம்புலியமுதாமென்னத்
தேனருகமலப்போது
சிந்தியதிவலையென்னத்
தூநகைச்செவ்வாய்த்தெண்ணீர்
தொண்டையிற்சொரிதேனென்னக்
கானகமயிலைப்போல்வா
சனைவருங்களாயிற்சேர்ந்தார்.

இ-ள். முகத்தினிடத்திலிருந்து சிந்துகிற நீரானது சந்திரனிடத்திலிருக்கும் அமுதம்போலாகுமென்றுசொல்லவும், இவ்வாறுசொல்லுதலுமன்றித் தேனுடன்மலருகின்ற தாமரைமலர் சிந்திய தேன்றுளியென்றுசொல்லவும், பரிசுத்தமுள்ள நகையினையுடைய செவ்வாயினிடத்திலிருந்து சிந்துகிறநீர் கோவைக்கனியினின்றும் சொரி கின்ற தேனென்றுசொல்லவும், வனத்திற்சஞ்சரிக்குமயிலையொத்த மாதர்களெல்லாரும் ஸ்நாநஞ்செய்தானவுடன் நீர்க்களாயிற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று.

(இவ்வாறு சொல்லுகின்றவர்கள் ஆடவர்கள்.) மாதர்கள்முகங்களை-சந்திரனைப்போலவும் செந்தாமரைமலரைப்போலவும் கூறுதலால் அம்புலியமுதாமென்றும், கமலப்போதுசிந்தியதிவலையென்றும், அவர்கள் செவ்வாயைக் கோவைப்பழம்போற் கூறுதலால் தொண்டையிற்சொரிதேனெனவங் கூறினர். (௫௩)

கௌரீபுரஞ்சகம்

மறுகலைபுனைந்தாரந்த
மடந்தையர்முகையிற்றோளிற்
சிறுமுகமிசையிற்சூந்தற்
சுமையினிற்றிவலைக்கூட்ட
முறுகரிமருப்பில்வேயி
லுயர்கமலத்தில்வானி
னிறைதருமுத்தராசி
நிகர்ந்தனசிறிதுநேரம்.

இ-ள். நீர்க்கரையிற்சேர்ந்து மறுபுடைவையுடுத்திக்கொண்ட அந்தமாதர்களுடைய தனங்களிலும் - தோட்களிலும் - சிறுமுகத்தினிடத்திலும் - அளகபாரத்தினிடத்திலும் பொருந்திய நீர்த்துளிக்கூட்டமானது பெரிய யானைத்தந்தத்திலும் - மூங்கிலிலும் மலர்களுக்குள் உயர்ந்த செந்தாமரைமலரிலும் மேகத்திலும் நிறைந்திருக்கும் முத்தராசிகளை யொத்திருந்தன—எ-று.

மாதர்தனங்களை - யானைக்கொம்புக்கொப்பாகவும், தோள்களை - மூங்கிலுக்கொப்பாகவும், முகத்தைச் - செந்தாமரைமலருக்கொப்பாகவும், அளகத்தை-மேகத்துக்கொப்பாகவுஞ் சொல்லுதலாலும், யானைத்தந்தம் - மூங்கில் - தாமரை - மேகம்-இவைகளில் முத்தம் பிறப்பதினாலும், தனமுதலியவற்றில்தோன்றும் நீர்த்துளிகளை முத்தம்போலக் கூறினர். (௩௪)

வேறு திரையேறுதிருமாதர்திரளாகுமெனவே
கரையேறிமடவார்கள்புடையேகலந்தார்
நரையேறுகொடியாகவுடையானைநண்ணி
புரையேறுகிளிபோலுமுமையாள்படவிந்தாள்.

இ-ள். பாற்கடலிலிருந்து அந்தந்தமாக மகாலட்சுமிகள் கரையேறியதுபோல அந்தநீரில்நின்றும் கரையேறிய தோழிப் பாரிகள் தம்முடைய அருகிற்குமுந்துவரும்படி வெள்ளைநிறமுள்ள ரிக்ஷத்தைக் கொடியாகவுடைய பாரசிவத்தினிடத்திற்சேர்ந்து மதுர மொழிவசனிக்ஞங் கிள்ளையையொத்த பார்வதிதேவியார் பணிந்தார்—எ-று. (௩௫)

திருமேனியெயில்விசுவனோர்புறத்தே
புருமேனிகரிதானவுமையாளமரிந்தாள்

அருளோடுபலகூறியதகாணகுழன்மேன்
மருமாலைசிலகுழமணிமார்பணிந்தார்.

இ-ள். கோடிசூரிய பிரகாசம்போலவிளங்குகின்ற திருமேனி யிணையுடைய பரமசிவத்தின்பக்கத்தில் சாமளநிறமேனியுள்ள பார்வதிதேவியார் வீற்றிருக்கச் சுவாமியானவர் அருளுடனே சில வார்த்தைகள் பேசி அழகாகிய கூந்தலினிடத்தில் வாசனைபொரு த்திய சிலபூமாலைகூடிச் சிலரத்தினுபரணங்களை மார்பினிடத்திற் றரித்தார்—எ-று. (௫௬)

வேறு மங்கைமேனியிலழகெலாம்பார்த்தரல்மகிழ்ந்து
செங்கையாலணைத்துரைசெய்வானமுதமேதிருவே
கங்கையானதுயமுனையாமெனவுனைக்கருதிச்
சங்கையாகுமேயிறங்குமேசடையினுந்தாழ.

இ-ள். பார்வதிதேவியாருடைய திருமேனியின் சவுந்தரியத்தை யெல்லாம்பார்த்துப் பரமசிவமகிழ்ந்து திருக்கரங்களால் தழுவிக் கொண்டு வசனிக்கின்றார். அமுதம்போல்பவளே செல்வம்போல் பவளே கங்கையானது உன்னை யமுனையென்று சந்தேகித்துச் சடையிலின்று மிறங்குவளே—எ-று. (௫௭)

காளியேயெனையுருக்குமுன்னெழிலெனக்கரந்தை
தாளியேறியசடையவனுரைத்தனன்றழல்சேர்
வாளியேயெனச்செவியினைச்சுடுதலும்வரைநேர்
தோளியேவுறுமயிலெனப்புலர்ந்திவைசொல்லும்.

இ-ள். காளியே உன்னுடையசௌந்தரியமானது என்மனதை யுருக்காநின்றதென்றுகூறந்தைப்பத்திரமுந் தாளிமலரும்பொருந் திய சடையிணையுடைய பரமசிவம்சொன்னவளவில் அந்தவார்த்தை யானது தீயிற்காய்ந்துள்ள பாணம்போல காதினைச்சுடவே மூங் கிலையொத்த தோனையுடைய பார்வதிதேவியார் பாணமேறுண்ட மயில்போல மனம்வாடி இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றார்—எ-று. கருமைநிறம்பற்றிப் பார்வதிதேவியாருக்குக் காளியென ஒரு பெயர் கூறப்படுகின்றது. (௫௮)

உண்டகார்விடமயக்கியதிலையுமைத்தலைமேற்
கொண்டநீர்விடமயக்கியதெனப்பலகூறி

யண்டர்நாயகிதொடிகளைநெரித்தணிசிதறி
வண்டமுடலர்த்தொடைகளும்பரிந்தனள்வாங்கி.

இ-ள். நீர் முன்னுண்ட கரிபவிஷமானது உம்மைமயக்கியதில்
லை உம்முடைய தலைமேற்கொண்டிருக்கும் நீராகியனிடம் இப்
போதுமயக்கியதென்று பலவாகச்சொல்லித் தேவர்களுக்கெல்லா
மிறைவியாகிய பார்வதிதேவியார் கைவளையல்களை நெரித்துவிட்
டும் ஆபரணங்களையெல்லாம் சிந்திவிட்டும் வண்பிகள்நீங்காத பூ
மாலைகளையும்வாங்கி பெறிந்துவிட்டார்—எ-று. (இக)

காருநீருமாமெனும்படிகலந்துவான்கங்கை
நீருநீருமாயுடனுறைந்தினிதிருநெநிநா
ளொருமென்றனையழைத்ததுசலமகளுறவுள்
சேருநீர்படுவருத்தமுங்காட்டவோசெப்பீர்.

இ-ள். மேகமும் நீருமாமென்றுசொல்லும்படி கலந்து நீருரு
வமாகிய கங்கையும் - நீரும் நெநிநாள் வாழ்ந்துகொண்டிருங்கள்
இப்போதென்னையழைத்து அந்தக்கங்கையினுடைய உறவும் அ
வளால் நீர்படுகின்ற வருத்தத்தையுங் காட்டவோசொல்வீர்—எ-று.

நன்றுநன்றெனப்புக்கையுடனகையுடனவின்ருண்
மன்றுளாடியவரதனுமுரைசெய்வான்மயிலே
யொன்றுமாகவென்பிழையிலையுரையின்பிழையுண்
டென்றுகூறினையதனையும்பொறுத்தருளென்றான்.

இ-ள். நன்றுநன்றென்று புகையுடனகையுண்டாகச்சொல்லி
னள். அவ்வாறுசொன்னவளவில் ஞானசபையில் ஆனந்தநடனஞ்
செய்தருளிய பாமசிவமும் பிரிதியுத்தரவுசொல்லுகின்றது. உடை
யவளே என்னால் யாதொருகுற்றமும் நேரிட்டதில்லை ஆனால் என்
வார்த்தையில் குற்றமுண்டென்று சொல்லினை அவ்வாறுண்டாயிரு
ந்தாலும் அக்குற்றத்தையும் பொறுத்தருளென்றார்—எ-று.

சந்தோஷத்தினாலும் - கோபத்தினாலும் - இகழ்ச்சியினாலும் -
நகையுண்டாகும். அவற்றில் இங்குண்டானநகை கோபத்தினாலெ
னக்கொள்க. (கக)

நயந்துநாஞ்சொலுமொழிகணம்மிடந்துறைநஞ்சோ
டியைந்தவாசிகாண்கொடுமைபோலிருந்ததென்றிதைத்தார்

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

வயந்தவேனிலும்புலவிபாற்கழிப்போமாதே.

புயர்ந்தகோத்திரம்களிரும்வெறுப்போவுண்யாய்.

இ-ள். உன்னிடத்தில் விருப்பங்கொண்டு நாஞ்சொல்லுகின்ற வார்த்தைகள் நம்முடைய கண்டத்திற்பொருந்திய விஷித்துடன் கலந்துவருந் தன்மையினால் உனக்குக் கொடுமைபோலிருந்ததெ ன்றுசொல்லி உமையவளே, மாதர்கள் வசந்தகாலமாகிய வேனிற் காலத்தையும் ஊடலினால் வீணிலேகழித்துவிடுவார்களோ உயர்ந் தகோத்திரத்தில்பிறந்த மாதர்கள், கணவர்களை வெறுப்பார்களோ சொல்லுவாயாகவென்று சுவாமிகூறினார்—எ-று. (௬௨)

இருளைநேர்தருங்குமலியேபுலவியெனென்றார்

பருதிமாமதிவிழியோவிடுமெனப்பகர்ந்தார்

மருவுமான்விழிமடந்தையேமறஞ்செலாதென்றார்

பொருதவேங்கையினுரியோவிடுமெனப்புகன்றார்.

இ-ள். இருளையொத்த அளகத்தையுடைய உமையவளே, என் னிடத்திலுனக்கு ஊடல்நேரிடக்காரணம் யாதென்றார்.—இருளை நீக்குகின்ற சூரியசந்திரர்களாகிய நேத்திரங்களுள்ளவோ, அந்தவா ர்த்தையை அந்தமட்டில் நீக்கிவிடுமென்று பார்வதிதேவியார் சொ ல்லினார். மான்விழிபோல்பார்வைபுள்ள உமையவளே இந்தக்கோ பம் நீடித்துச்செல்லாதென்றார். அப்படியானால் மாணக்கொல்ல த்தக்க புலியின்தோலையுடையவோ அந்தவார்த்தையை விட்டுவிடு மென்றார்—எ-று.

சூரியசந்திரர்களுக்கெதிரில்-இருளிராததுபோலவும், புலிக்கெ திரில் - மாணிராததுபோலவும், உமக்கெதிரி லூடலிராதெல்பது தோன்றத் தேவியார்கூறினார்.—வலக்கண் - சூரியனும், இடக்கண் - சந்திரனும், நெற்றிக்கண் - அக்கினியுமாக அறிந்துகொள்க. இவ் வுலகத்துக்கு ஆதாரமாகிய முச்சுடர்களுமோ பரமசிவத்துக்கு நேத்திரங்களென்னில் அல்ல அந்தமுச்சுடரின் பிரகாசத்துக்கும் காரணமாயிருப்பது, இதனைப் பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடைய கண்களை மூடியகாலத்தில் இந்தமுச்சுடர்களிருந்தும் உலகமெ ல்லா மிருணிவிட்டதெல்பதினாலுமறிக. (௬௩)

இயலுமோதிமநடைச்சியெழுனிவதோவென்றார்

புயலேநேனாமிடற்றோவிடுமெனப்புகன்றார்

கௌரீபுநசருக்கம்

சா

மயிலேநேர்தருஞ்சாயலாட்டறஞ்செலாதென்றார்
பயிலராவணிபுயத்தோவிடுமெனப்பகர்த்தாள்.

இ-ள். பொருந்திய அன்னநடையினைபுடைய உமையவளே இவ்வாறு கோபஞ்செய்யலாமோ வென்றார். மேகத்தைப்போப்பதென்று சொல்லத்தக்க காளகண்டத்தையுடையவளே அந்தவார்த்தையை விட்டுவிடுமென்று சொல்லினள். மயிலையொத்த சாயலையுடைய உமையவளே கோபமாகாதென்றார். அம்மயிலுக்குப் பகையாகிய சரீப்பங்களையணிந்த புயங்களுள்ளவளே அந்தவார்த்தையைவிட்டுவிடுமென்றாள்—எ-று.

மேகத்தைக்கண்ட அன்னமொதுங்கிவிடுவதுபோலவும், மயிலைக்கண்ட பாம்புபோலவு மூடல்நீங்கிவிடுமென்பது சுருத்து (சுச)

வான்பிடித்துறைசுரநதிபுனலதுவடிவாங்
கான்பிடித்தசெஞ்சடை யுடன்வடிவெலாங்கனலாம்
யான்பிடிப்பதெப்படியெனவுரைத்திடக்கரத்தின்
மான்பிடித்தவன்கலைபிடித்தான்மலைமானே.

இ-ள். (இவ்வாறுசொல்லிவந்த உமையம்மை கோபந்தணிந்து சொல்லுகிறார்.) ஆகாயத்தைப்பற்றிவாழ்கின்ற கங்கை நீர்வடிவாகும், வாசனைபொருந்திய சடையுடன் உம்முடைய திருமேனியோவென்றால் தீயின்வடிவாகும், இவ்வாறிருக்குமம்மை நான் பிடிப்பதெப்படியென்று சொல்ல; திருக்கரத்தில் மான்பிடித்திருக்கும் பரமசிவம் பார்வதிதேவியாருடைய முன்தானையைப்பற்றினர்—எ-று. (சுடு)

வேறு. பற்றியீசர்பிடித்தலும்பன்மணி
யுற்றமேகலைமுத்தமுதிர்ந்தன
சுற்றுமேகலைதானுந் துவண்டுகண்
னுற்றநீரையொழுக்குதல்போலுமே.

இ-ள். இவ்வாறு பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய முன்தானையைப்பற்றினவளவில் மேகலாபரணத்திற்பொருந்திய முத்துகளெல்லாமுதிர்ந்தன. (அதுஅவ்வாறுதிர்ந்தது) உமையம்மை உடலால் கண்ணீர்சிந்தக்கண்டு அம்மேகையும்வாடிக்கண்ணீர்சிந்துவதுபோன்றது—எ-று. (சுஎ)

சுஅ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

வேறு பயிற்றங்கலைபறித்தனளரவுரிபற்றி
மயிலகன்றிடுஞ்செயலெனைவிறையவன்மகிழ்ந்தான்
சயிலமங்கைதன்விழியிணைசிவந்துரைத்தான்
சுயிலெனும்படிகண்டுகண்டுள்ளமுங்குழைந்தான்.

இ-ள். சுவாமி தன்னுடைய முன்தானையைப்பிடித்தவளவில் பா
ர்வதிதேவியார் அந்தமுன்தானையை விடுவித்துக்கொண்டனர். அ
தைப் பரமசிவன்கண்டு பாம்பில்லோலைப்பற்றிக்கொண்டு மயில்
செல்லுந்தன்மைபோல விருக்கின்றதென்று மகிழ்ந்தார். மீட்டும்
பார்வதிதேவியார் தன்கண்கள்சிவந்து கோபமாகவசனித்தார். அ
தைக்கண்டு குயில்போன்றிருக்கின்றதென்று பரமசிவன் மகிழ்ந்த
னர்—எ-று.

குயிலின்கண் - செம்மைநிறமுள்ளதாலாலும், உமையம்மை
வார்த்தை - அதனுடைய தொனிபோலிருத்தலாலும் குயிலென ம
கிழ்ந்தாரென்பது தாற்பரியம். (சுஎ)

வேறு கைம்மறிச்சிவன்காளியென்றோதலும்
வெம்மைபற்றிவிழிகள்இவந்தன
வம்மைபச்சையவயவம்யாவையுஞ்
செம்மையுற்றிடல்செப்புதல்போலுமே.

இ-ள். கையில்மானேந்திய பரமசிவன் உமையம்மையைநோக்
கிக் காளியென்றுசொல்லியவளவில் உமையம்மைக்கு மனம்வெம்
பிக் கண்கள்சிவந்தன. அவ்வாறுசிவந்தது உமையம்மையினுடைய
மரகதமணிநிறமுள்ள அவயவங்களெல்லாம் இனிச் செம்மைநிறம்
பொருந்துமென்று காண்பிப்பதுபோலிருந்தது—எ-று.

செம்மைநிறம்பெரிந்ந்துமென்று காண்பிப்பதுபோலக் கண்க
ள்சிவந்தனவென்று கூட்டுக. (சுஅ)

றித்தனாகையிடித்தலுநித்தில
வுத்தரீயமவிழ்ந்துமையாள்செல
வைத்ததானைத்தபித்ததுவானதி
பத்தியாற்புதம்பற்றுதல்போலுமே.

இ-ள். பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய திருக்காத்கைப்பிடி
த்தவளவில் முத்துகளாலாகிய உத்தரீயம்விழ்ந்து உமையம்மை

நடக்கப்பெயர்ந்த திருவடியைத்தடுத்தல் கங்கைபாணவள் பத்தி
யினால் தாயே நீமுனிந்து செல்லவேண்டாமென்று உமையம்மை
யினுடைய திருவடிகளைப் பற்றிக்கொள்வதுபோலுமிருந்தது.—
(ஆகாயகங்கைவெண்மைநிறமுள்ளதாதலினிவ்வாறுகூறினர்.)

வேறு விசையினுநீங்கினுள் விசயைதன்னுட
விசைவிலாவரன்மெய்யாவங்கூறினாள்
வசையிலாத்தவஞ்செய்வாரணுசியெத்
திசையிலேயுளதெனத்தேடிச்சேர்ந்தனள்.

இ-ள். இவ்வாறு வேகத்துடன்சென்ற பார்வதிதேவியார் ஒத்து
மையில்லாத பரமசிவத்தினுடைய வார்த்தைகளைபெல்லாம் தம்மு
டையதோழியாகிய விசயையென்பவளுடன் சொல்லிக் குற்றமில்
லாத தவஞ்செய்வதற்குக் காசி யெந்தத்திசையிலிருக்கின் றதென்று
தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளினார்—எ-று. (எய)

சாற்றுமத்தலத்தினைச்சார்ந்து நம்பனைப்
பொற்றியவ்விடைத்தவம்புரியவெண்ணினுண்
மாற்றவள்பெயரினுன்மருவுகின்றபே
ராற்றினிற்கொடுமைபாலதனைநீங்கினாள்.

இ-ள். சொல்லுகின்ற அந்தத்தலத்திற்கேர்ந்து அவ்விடத்தில்
பரமசிவனைத்துதித்துத் தவஞ்செய்யக்கருதி அங்கிருக்கும்நதியா
னது தன்னுடையமாற்றவளாகிய கங்கையின்பெயரினால் பொரு
ந்தியிருப்பதால் கங்கையிடத்துத் தனக்குண்டாயிருக்கிற விரோ
தத்தைப்பற்றி அந்த எண்ணத்தைநீங்கினாள்—எ-று.

நம்முடைய சக்களத்தியானவள் நதிருபமாயிருப்பதின விது
தகுதியான இடமல்லவென்றுகருதி நீங்கினுள்ளென்பது கருத்து.

மாணிழையுமையவள்வாரணுசிபோற்
பேணியதலங்களுமுனிவிற்பேர்சொல
நாணியநதியைநேர்நதியுநாடியே
காணியவெழுந்தனள் காசிநீங்கினாள்.

இ-ள். மாட்சிமைபொருந்திய ஆபரணங்களணிந்த பார்வதிதே
வியார் வாரணுசியென்னுங் காசிபோல யாவரும்விருப்பியதலங்க்
ளும் கோபத்தினால்பேர்சொல்லவுங்கூடாமல்தம்முடையமனதில்

இஃ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

நாணமுண்டாவதற்கேதுவான கங்கைநதியைப்போத்த நதியையுங்
காண எழுந்து காசியைவிட்டுநீங்கினான்—எ-று.

நதிகளுக்குள் சங்கையானது சிறந்ததாயிருந்தாலும் அது சக்க
ளத்தியென்னும் முறைமையையுடையதாயிருப்பதினால் வெறுப்
புண்டாகி அந்தநதியின்பெயரை வாக்கினுற்சொல்லவும் நாணி
னென்று உணர்ந்துகொள்க. (எஉ)

வேறுபதிகளுக்கெல்லாம்பதியெனும்விரிஞ்சையம்பதியு
நதிகளுக்கெல்லாமதிகமாய்பாலிமாநதியுங்
கதியளித்தியிம்புழித்துணைமருந்தையுந்
எதிகமித்தலம்வாரணசியிலெனவதைந்தாள்.

இ-ள். காசியைவிட்டுச் செல்லும்போது தலங்களுக்கெல்லாம்
கிரோஷ்டமென்று சொல்லத்தக்க திருவிரிஞ்சைப்பதியும், நதிகளு
க்கெல்லாம் கிரோஷ்டமாகிய பாலிமாநதியும், முத்தியருளிச்செய்
கின்ற மாரீக்கசகாயரையுங்கண்டு இந்தத்தலம் காசிக்ஷேத்திரத்தை
ப்பார்க்கிலும் விசேஷமானதெயென்று பார்வதிதேவியாரசொல்
லினர்—எ-று. (எரு)

வேறு.செந்தமிழ்குலவுமத்தலத்திற்சேர்ந்தியிங்
கந்தரக்குழலினாள்கதைபிற்கூறுவாரஞ்
சந்தனச்சோலையிற்றணித்துமேவிய
நந்திதன்செயலினிநவிலுவாமரோ.

இ-ள். தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பதிகம் விளங்கிக்கொண்டிரு
க்கிற அந்தத்தலத்தில் சேர்ந்தருளிய மெகத்தைப்போத்த கருநிற
முள்ள அளகபாரத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரது சரித்திரத்
தைப் பின்புகூறுகின்றோம். சந்தனச்சோலையில் நனித்திருக்கும்
பரமசிவனுடையசெய்கையை இனிச்சொல்லுகின்றோம்—எ-று.

இந்தத்தலம் - வைப்புத்தலத்தி லொன்றாயிருப்பதினால் பதிகம்
பெற்றதலமே. (எசு)

வேறு. அண்ணிவிழிசிவந்தனவென்றான்விழியுஞ்சிவந்ததுபோ
லருக்கன்மேனி
வண்ணியுட்படைத்துநெயி வரையிசையிற்புகுந்தொளித்தா
மாலைப்போதாற் [ன்

செந்திறமும்படைத்தகுடதிகையுமிருள்கலந்தகுண
திகையுங்கூட்டக்
கன்னியொருபுறமாகவிறைவொருபுறத்தமைந்த
காட்சிபோலும்.

இ-ள். பார்வதிதேவியாருடைய திருக்கண்களுடலிதற் சிவந்த
னவென்று பரமசிவத்தின் திருக்கண்ணுஞ் சிவந்ததன்மைபோலச்
சூரியதேவனுனவன் அக்கினித்தேவன்போலச் செம்மைநிறம்பெ
ற்று அஸ்தமனகிரியிற்போ யொளித்தான். அப்போது மாலைப்
போதுவரச் செம்மைநிறம்பெற்ற மேற்குத்திகையினையும் இரு
ள்சேர்ந்த கிழக்குத்திகையினையுங் குறித்துப் பார்க்குமிடத்துப்
பார்வதிதேவியார் ஒருபாகமாகவும் பரமசிவமொருபாகமாகவும்
பொருந்திய தோற்றம்போலிருந்தது—எ-று.

மாலைப்பொழுதாவது - சூரியன்மறைந்தவுடன் பசுவென்பது
மிரவென்பதுமில்லாதகாலம். (௭௫)

சந்தனசலத்தனத்துமைபிரிதலுந்தனித்த
வெந்தையார்கூடர்விழிக்கவருருவெளியென்ன
வந்தகாரமும்பாந்ததுகதிர்விழிமதிப்பாற்
சுந்திமேலெழுந்திவலைபோலுடுக்கணஞ்செறிந்த.

இ-ள். சந்தனசலத்தையொத்த திருத்தனபாரமுள்ள பார்வதிதே
வியார்பிரிந்தவளவில் தனித்திருக்கும் எம்மையனாகிய பரமசிவனு
டைய திருக்கண்களுக்குப் பார்வதிதேவியாருடைய உருவெளித்
தோற்றங்காண்பதுபோல இருள்பாந்தது அவருடையதிருநேத்
திரமாகிய கிரணங்களுள்ள சந்திரனிடத்திருந்து சுந்தி மேலெழு
ந்த அமுதத்துளிபோல நகைத்திரக்கூட்டம் அகாயுத்திலிறிறைந்
தன—எ-று.

பார்வதிதேவியாருடைய திருமேனி கருமைநிறமாதலா லிவ்வா
றுகூறினர். (௭௬)

அத்தனாருமத்தலம்விடுத்தசலமீதடைந்து
பத்திரசூழவேயிருந்தனர் திரைத்தபாற்பரவை
கைத்தலங்களால்விடத்தினைக்குழைத்தொருகலத்தின்
வைத்ததாமெனவெழுந்தனுகளங்குசேர்மதியும்.

இ-ள். பரமசிவமும் அந்த இடத்தைவிட்டுக் கயிலையங்கிரியிற்
சேர்ந்து பத்தரீகஞ்ஞமும்படி வீற்றிருந்தனர். இப்படியிருக்க
அலைகளையுடைய பாற்கடலானது தன்கையால் விஷத்தைக்குழைத்
த்து ஒருவெள்ளித்தட்டில் வைத்ததுபோலக் களங்கம்பொருந்தி
ய சந்திரனுதயமாயிற்று—எ-று. (எஎ)

இத்திறமதியந்தோன்றுமெல்லையிலிறையேநோக்கி
யத்திமாமுகத்தினுமறுமுகத்தவனுஞ்சொல்வார்
முத்தனோயுமதுதென்பான்முகத்தினிற்கருமையெல்லாம்
பத்தியாதலினுலன்றோபசுத்ததெம்மண்ணெயென்றார்.

இ-ள். இவ்வண்ணஞ் சந்திரனுதயமானபோது யானேமுகமு
ள்ள விநாயகரும், ஆறுமுகமுள்ள சுப்பிரமணியக்கடவுளும், பர
மசிவத்தைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார்கள். திரீமலராகிய ஐயனோ
உம்முடைய தென்புறத்திலிருக்கும் அகோரமுகத்தினுடைய கரு
மைநிறமுமுவதும் பாய்வதினால்லவோ எங்கள்தாயினுடைய தி
ருமேனி நீலநிறங்கொண்டதென்றார்கள்—எ-று.

ஈசானம் - தற்புருடம் - அகோரம் - வாமம் - சத்தியோசாதம் -
எனப் பரமசிவத்தினுடைய திருமுகங்கள் ஐந்து.—இவற்றுள் ஸ்
படிகநிறம் - பொன்னிறம் - நீலநிறம் - செம்மைநிறம் - வெண்ணி
றம் - இவ்வவற்றுநிறமும் முறையாக ஐந்துதிருமுகங்களும் தனித்
தனியுடையனவென்றறிக.—ஈசானமுகம் - எல்லாவற்றையும் ஆளு
தல், தற்புருடமுகம்-காத்தல், அகோரமுகம்-அழித்தல், வாமம்-வி
ளக்கல், சத்தியோசாதம்-தோற்றுவித்தல்.— தற்புருடம் - கிழக்கு
முகமாகவும், அகோரம் - தெற்குமுகமாகவும், வாமம் - வடக்குமு
கமாகவும், சத்தியோசாதம் - மேற்குமுகமாகவு மமைந்திருக்கும்,
ஈசானம் - ஆகாயத்தைநோக்கி ஊர்த்தமுகமாயிருக்கும். இவையு
மன்றி அதோமுகமென்பதுமொன்றுண்டு.—சுப்பிரமணியர் திரு
வவதாரத்தின்பொருட்டு இந்தமுகமும்விளங்கப் பரமசிவம் ஆறு
திருமுகங்கொண்டமைந்தது. இதைக்குறித்தின்னமு மெழுதப்
புகிற் பெருகும். (எஅ)

சிவதகரியின்றோல்பார்த்திருந்துநீர்திண்டலானே
யாமளவடிவாயன்னைகருகினுளவைதானன்றித்

காமனைபெரித்தபோதிலவனுடற்கனலிற்றேன்றுத்
தூமமேயிறைவிமேனிசுந்நியதன்றோவென்றார்.

இ-ள். கொடுமைபுள்ள யானையின்தோல் போர்த்துகொண்டிருக்கும் நீர் தீண்டினதால்லவோ காளிவடிவாயெங்கள் தாயானவள் கருமையருவமாயினள். அவையுமன்றி மனமதனைபெரித்தபோது அவனுடையசரீரம் பற்றிக்கொண்டெரிந்த தியிலுண்டாகிய புகையானது எங்கள்தாயினுடைய திருமேனியில் சூழ்ந்துகொண்டதல்லவோவென்றுஞ் சொன்னார்கள்—எ-று. (௭௯)

கருகியவிடஞ்சேர்நீலக்களத்தினிர்கரத்தாற்சேர்த்து
மருகிருந்தமையினாலுமறித்த துகளங்கமல்லா
லொருகளங்குண்டோவீரோடூலகிணையளித்தாட்கந்தத்
திருவுருவனைத்துஞ்சோதிச்சித்துருவாகுமென்றார்.

இ-ள். கறுத்தவிஷம்பொருந்திய கண்டத்திணையுடைய நீர் உம் முடையகைகளால் தழுவிபும் அருகிலிருந்தமையாலும் களங்கம் பொருந்தியதேயன்றிக் கீழேழு மேலேழுஎன்னும் பதினான்கு உலகங்களையுமீன்றருளிய லோகமாநாவுக்கு வேறொருகளங்கமுண்டோ, அந்தத் திருவுருவமுமுவதுஞ் சிற்சோதிசொருபமாமேயென்றுஞ்சொன்னார்கள்—எ-று. (௮௦)

அப்படியாகுமென்றேயான்மகிழ்ந்தருளானோக்கிக்
கைப்பதுமங்களாரவெறித்துமெய்கலந்துபுல்கி
யொப்புவேறில்லாவுங்களன்னையவ்வுருவமாற்றித்
துப்புடையருவமாகத்தோன்றுவனென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். அவ்வாறேயிருக்கலாமென்று பரமசிவன்மகிழ்ந்து அவர்களை அருளுடனோக்கிக் கைத்தாமரைமலர்களால் எறித்து மார்போடணத்துக்கொண்டி வேறொரு ஒப்பில்லாத உங்கள் தாயானவள் இனியிந்த உருவமாறிப் பவளத்துக்குள்ள செம்மைநிறம்பெறுவனென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (௮௧)

வேறு. தீயகங்குல்புலர்ந்திடத்திங்களுந்
தூயதாரகைச்சோதியும்போயின
மேயவாணவம்போகவினைகளு
மாயையாவையுமாப்தனமானுமே.

(92)

றேய்ந்துதேய்ந்திருள்செல்லுதல்போலுமே.

(45)

வேரினிற்களைத் துவாரிவிண்ணின்மேல்விடுத்தல்போலும்.

(அக)

கீட்டிசைக்கணவிரித்தனபரிதியிள்கிரணம்.

இ-ள். இதழ்களுள்ள மிருதுவாகிய அல்லிமலர்களும் முகங்களைச் சுருக்கிக்கொண்டவளவில் சக்கரவாகப்பக்கிகள் தத்தம் பெட்டைகளுடன் மகிழ்ச்சியடைந்தன. வாட்டமில்லாத ஏழுநினைபூட்டியிருக்குஞ் சூரியனுடையதேரிற் கட்டியிருக்கிற வடக்கயிறு போல சூரியகிரணங்கள் கீழ்த்திசையில்விரிந்தன—எ-று.

சக்கரவாகப்பக்கிகள் ஆணுட்பெண்ணும் இரவிற்பிரிதலும், உதயமானபின் கூடுதலுமுடையவை. பிரியம்போது துக்கமும், கூடும்போது சந்தோஷமுமுண்டாகும். (அ௮)

திலகமன்னவள்கருநிறமகற்றிமேற்சிவந்திவ்
வுலகமீதினில்வருகுதலுடைப்பவொப்ப
நிலமுமெண்டிசையிடங்களுமிமையவர்நிலமுங்
குலவுகங்குலும்புலர்ந்ததுசிவந்ததுகுணபால்.

இ-ள். திருமகள்முதலிய தேவமாதர்களுக்குத் திலகம்போன்ற பார்வதிதேவியார் கருநிறம்நீங்கிப் பவளநிறம்பெற்று இவ்வுலகத்தினிடத்தில் வருகின்றதைச் சொல்லுகின்றவர்களை பொப்பாகப் பூலோகமும் - அஷ்டதிசைகளும் - தேவருலகமும் - விபாபித்திருந்த இருளும்நீங்கிற்று. கிழக்குத்திசைசிவந்தது—எ-று.

உமையம்மையின் கருமைநிறம்நீங்கியதுபோல் இருள்நீங்கிற் றென்றும், செம்மைநிறங்கொண்டதுபோல் கிழக்குத்திக்கு சிவந்ததென்றுங்காண்க. (அ௯)

மங்கைபாலியிற்படிந்திறையவனடிவழுத்தி
யங்கைநீரின்மேற்குவித்திருகாமணியசைத்தாள்
துங்கவாரிசக்குவிமுகையவிழ்ந்துமேற்றோன்றப்
பொங்குமாடளிக்குலம்மகிற்சுழலுதல்போலும்.

இ-ள். பார்வதிதேவியார் பாலிநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து, பா மசிவத்தினுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்து, தம்முடையதிருக்கரங்களை நீரின்மேற் குவிவாகவைத்துக்கொண்டு இரண்டு அங்குலி விரல்களையும் கரநியாசத்தின்பொருட்டு அசைக்குதல் பரிசுத்தமுள்ளதாய்க் குவிந்திருக்குந் தாமரையரும்பானது மலர்ந்தபோது பக்கங்களிலிருக்கிற வண்டிகள் அந்தமலரிற் சூழ்ந்துகொண்டிருப்பதுபோலிருக்கின்றது—எ-று. (அ௧)

வேறு. வேலாழிதனையிமைபோர்மலையெடுத்துள்

ஞாடைத்தலைத்தவிதனத்தாலே

மாலானநெடியவனுக்கொருதிருவை

யளித்ததென்றுமனத்தாலெண்ணிப்

பாலாறுமொருமயிலைவருந்தாம

லிறையவர்க்குப்பலித்தாலெண்ணச்

சேலானவிழியுமையாண்முழுகிவட

கரையில்வந்தாடேவர்போற்ற.

இ-ள். பாற்கடலானது மலையையநாட்டித் தேவர்கள் தலையைருத்தவருந்தி அந்தவிதனத்துடனே மகாவிஷ்ணுவுக்கு ஒருதிருவையளித்ததென்று மனதிலெண்ணிப் பாலிநதியான, 7 வருத்தமடையாமல் மயில்போன்ற ஒருதிருவைப் பரமசிவனுக்குக்கொடுத்தது போல் சேல்மீன்போன்ற கண்களுள்ள பார்வதிதேவியார் தேவர் களெல்லாருந் துதிசெய்யும்படி பாலிநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து வடகரையில்வந்தார்—எ-று.

சேல்மீனானது முட்டையிட்டிக்கொண்டுபோய்க் கடைசியில் அவைகளை விருப்பத்துடன்பார்த்தவளவில் அவைகள் குஞ்சுகளாய்த் தாய்மீனுடன் தொடர்ந்துபோய்விடுவதுபோலப் பார்வதிதேவியார் கிருபையுடன் பார்த்தவளவில் உயிர்களுள்வதினால் சேர்கண்ணுளென்றும், மீனாகியென்றும் சொல்லுகின்றது.(அஅ)

வேறு.பாலிமாநதியையநீங்கிவடகரைமருங்கிற்பன்ன

சாலையொன்றமைத்துவெய்யதவங்களைமுடித்தாளந்த

வேலையிலவேலைசூழமுேதினிபடைத்தவேதன்

சேலமாமுனிவர்தேவர்பணிந்தனர்செவ்விநோக்கி.

இ-ள். பாலாற்றினையிட்டுநீங்கி அதன்வடகரையினருகில் ஒருபன்னசாலையெற்படுத்திக்கொண்டு அருமையானதவஞ்செய்த. அப்போது சமுத்திரத்தாற்சூழப்பட்ட பூலோகத்தைப்படைத்த பரமதேவனும் சேலமுள்ள முனிவர்களும் தேவர்களும் சமயந்தொரிந்துகொண்டு வந்துபணிந்தார்கள்—எ-று. (அஃ)

(பன்னம் என்பது-பச்சிலை.)

ஞானமாய்க்கிரியையாகிறப்புமாயமர்ந்தாய்போற்றி

வானமாய்க்காலாய்த்தீநீர்மாதிலமாவாய்போற்றி

யேனமாநெடியோனுக்கு மெகினமாமெனக்குஞ்சொல்லில்
மோனமாமதீதத்துற்றமுதல்வியேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். ஞானசத்தியாகியும் - கிரியாசத்தியாகியும் - இச்சாசத்தி
யாகியு மிருப்பவளேபோற்றி, ஆகாயமாகியும் - வாயுவாகியும் - தே
யுவாகியும் - அப்புவாகியும் - பிரிதிவிதாகியும் இருக்குந் தாயேபோ
ற்றி, இன்னமுஞ்சொல்லுமிடத்தில் பன்றியாகிய திருமாலுக்கும்,
அன்னமாகிய எனக்கும், மனவாக்குக்கெட்டாத மோனமாகிய அதி
தத்திற்பொருந்திய முதல்வியே போற்றிபோற்றி—எ-று. (கௌ)

முல்லையின்முதலேபோற்றிமூவரையளிப்பாய்போற்றி
தில்லையினடஞ்செய்வார்முன்றிரோதமாய்மறைப்பாய்போற்றி
தொல்லையின்மறையேபோற்றிதோன்றிநின்றழிந்தவெல்லா
மெல்லையிலமைப்பாய்போற்றியிருசரண்போற்றியென்றார்.

இ-ள். அருந்ததிமுதலிய மாதர்களுடைய கற்புத்தன்மைக்கெல்
லாங் காரீணமாயிருப்பவளேபோற்றி, திரிமூர்த்திகளையும் அளிப்
பவளேபோற்றி, தில்லையில் நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனுக்கெதி
ரில் திரோதசத்தியாய்மறைக்குந் தாயேபோற்றி, படிமையாகிய
வேதசொருபமா யிருப்பவளேபோற்றி, சிருஷ்டிக்கப்பட்டுந் திதி
க்கப்பட்டுமிருந்து அழிந்த உலகங்களையெல்லாம் மறுபடி அந்த
ந்தவிடத்தில் அமைக்குந் தாயேபோற்றி, உன்னுடைய இரண்டு
திருவடிகளும் போற்றியென்றார்—எ-று. (கௌ)

மலரவன்முதலோர்க்கெல்லாமிருக்கையும்வழங்கிமங்கை
நலமொழிபகர்ந்தாளங்கேநான்முகக்கடவுள்சொல்வா
னுலகெலாம்பயந்தவன்னேயுயர்தவம்புரிவாரீர்க்கெல்லாம்
பலமளித்தருள்வீர்பாரோவுமக்கதன்ப்லன்களீவார்.

இ-ள். இவ்வாறுதுதிசெய்த பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்களு
க்கெல்லாம் ஆசனமுங்கொடுத்தருளிப் பார்வதிதேவியார் உபகார
வாரீத்தைகளுஞ் சொல்லியவளவிற பிரமதேவன்சொல்லுகின்றார்.
உலகங்களையெல்லாம் ஈன்றருளியதாயே மகத்தாகிய தவஞ்செய்
கின்றவர்களுக்கெல்லாம் வரமளித்தருள்வாய் நீசெய்ததவத்தினுக்
குப் பலன்கொடுப்பவர்களீயாரோ—எ-று. (கௌ)

அன்னையுமொழிவாளெம்மையமலனாரீகளியென்று
முன்னமேபழித்தலாலேயுயர்தவமுடித்தோமென்று

ஞன்னருமறையோன்சொல்வானுமக்கிதுவிளையாட்டெங்க
ளின்னலுந்தவிர்ப்பிரானுவிதுவுமொர்விளையாட்டன்றே.

இ-ள். நம்முடையதாயாகிய பார்வதிதேவியார் சொல்லுகிறார் எம்மைக்காளியென்று பரமசிவம் முன்னேபுதித்தாலே அருமையாகிய இந்தத் தவஞ்செய்தோமென்று சொல்லினார். (அதைக்கேட்ட) நினைத்தற்கரிய வேதப்பொருளுணர்ந்த பிரமதேவன்சொல்லுகின்றான். தாயே உனக்கு இதுவொரு திருவிளையாட்டி எங்கருடையதுன்பத்தையும் நீக்குவீராகில் இதுவுமொரு திருவிளையாட்டாகுமென்ன—எ-று. (கூங்)

இறைவியுமுமக்குநாஞ்செய்கருமமேதியம்புமென்றான்
மறையவன்மொழிவான்நீயநிருதொன்வரத்தினாலே
தறுகணேபுரிவாரந்தக்கொடுமையைத்தவிர்ப்பாயென்றான்
பொறைநிறைகுறைவிலாருமன்னதுபுரிவேனென்றான்.

இ-ள். உங்களுக்கு நான்செய்யத்தக்ககாரியம் யாதோவென்று உமையம்மையும்சொல்ல,அதற்குப் பிரமதேவன்சொல்வது தாயே கொடிய தானவர்க ளென்னுடையவரத்தினாலே பொல்லாங்கேசெய்கின்றார்கள் அந்தக்கொடுமையைநீக்கி யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். அதைத் திருவுளத்திற்கொண்டு பொறுமையும் நிறையங்குறைவில்லாத பார்வதிதேவியார் அவ்வண்ணமே செய்கிறோமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (கூசு)

வெளிபெறக்கரியகோசங்கழிந்துமைவிடுத்தாளப்போ
தொளிதருமுகத்தின் செம்மையொழுகியவழிகின்றோற்றங்
களிதருமதுவின்வாரியருந் துவான்கலந்துநின்ற
வளிகுலப்படலநீங்குமம்புயமலரோபோலும்.

இ-ள். இவ்வாறு அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபின் உமையம்மைசெய்த தபோபலத்தைக்கொண்டு வெளிபெறும்படி கரிய கோசத்தைநீக்கிவிட்டு விளக்கமுற்றபோது பிரகாசியாநின்ற திருமுகத்தின் செம்மைநிறமிருந்த சவுந்தரியத்தின் தோற்றமானது களிப்பினைத்தரும்படியான தேவ்வெள்ளத்தைபுண்ணிச் சேர்ந்திருந்த வண்டினங்களின் கூட்டம்நீங்கிய செந்தாமரைமலர்போன்றது—எ-று.

சௌரிபுரசருக்கம்

[105]

கோசம்என்பது - சட்டை. — அதாவது திருமேனியிலுற்ற கருமைநிறம். அந்தநிறம் நீங்கினபோது உமைபம்மையினுடையதிருமுகம் செந்தாமரைமலர்போற் பிரகாசித்ததென்பது கருத்து.

விரியுமைநிறம்போயன்னைதன்சுடம்விளங்குந்தோற்றங்
கரியவான்புயலைநீத்தகனகவாஸ்சிகரிபோலுந்
திருவுருவனைத்துஞ்சேரவிளங்குதல்சிறந்தவல்லி
சருகிலையுதிர்ந்துச்செய்யதளிருடன் மழைத்தல்போலும்

இ-ள். பரந்த கருமைநிறம்நீங்கிப் பார்வதிதேவியாருடைய திருமேனிவிளங்குங் காக்கியானது, வானிற்செல்லுங் கருநிறமேகஞ் சூழ்ந்திருந்து நீங்கிய பொன்மயமான மகமேருவையொத்தது. அன்றியும் திருவுருவெல்லாங் செம்மைநிறமாகவிளங்குதல் சிறப்புள்ள ஒருபூங்கொடியானது சருகு - இலை யிவைகளையுதிர்ந்துவிட்டுச் செந்தளிருடன் தழைத்ததையும் ஒத்தது—எ-று. (கூ)

கழித்தெறிந்திடுங்கோகுகங்கவுசிகைவடிவாய்ச்
சுழித்தெறிந்தசெல்வமுனைபோற்கருநிறந்துலங்கக்
கொழித்தெறிந்தசெங்கொழுஞ்சுடர்க்கனலினைக்குழைத்து
வழித்ததாமெனச்சிவந்தகண்ணமனையுமருட்ட.

இ-ள். உமைபவள் கழித்தெறிந்த சட்டையானது கவுசிகையென்னுமொரு சத்திவடிவாய் அலைகளால் சுழித்தெறியப்பட்ட சேல் மீனையுடைய யமுனைநதிபோலக் கருநிறம்விளங்கவுஞ் சொலித்தெழுகின்ற புகையினையுடைய செந்தீயைக்குழைத்துவழித்துவைத்ததுபோலச் சிவந்தகண்டர் நமனைவெருட்டவும்—எ-று. (கூ)

சிகையிலங்கிப்போயிமையவருலகமுந்தீக்கப்
புகையெழுந்திடுமெயிற்றினிற்கொயிவிடம்பொழிய
நகையரும்பியமுழக்கினிற்றிசையெலாநடுங்கத்
தொகைபடும்புவித்துகளினாலெழுகடல்சுற.

இ-ள். அளகத்திலுண்டாகும் தீக்கொழுந்தானது பிரகாசித்துக் கொண்டிபோய்த் தேவருலகங்களையெல்லாந்தீக்கவும், புகையெழுதுகின்ற பற்களில் கொடியவிஷம்பொழியவும், நகையுண்டாகிய முழக்கத்தினால் திக்குகளெல்லாநடுங்கவும், அவள்பாதத்தினால் மிதையப்பட்டிப் பூமியினிருந்தெழுகின்றதுகளினால் எழுசமுத்திரமும் வற்றவும்—எ-று.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

தொகைபடும்புவி - மூன்றுலகத்தி லொன்றென்றுசொல்லுந்
தொகையுள்ளபுவிபெனப் பொருள்கொள்க. (கூஅ)

ஒருகைபற்றியபலகைபுமொருகையில்வாளு
மிருகைபற்றியகபாலமுஞ்சூலமுமிலங்கக்
கருமுகத்தொடுமணிமலைவருதல்போற்கவுரி
திருமுகத்தெதிராகவந்திறைஞ்சினுள்செறிந்து.

இ-ள். இவ்வாறுதோன்றிய கவுரியானவள் ஒருகையிற்பிடித்த
கேடயமும், மற்றொருகையில் வாளாயுதமும், மற்றைய விரண்டு
கைகளுக்குள் ஒருகையில் கபாலமும், ஒருகையில் சூலாயுதமும்
விளங்கவும், கருமுகத்துடன் நீலமலைவருதல்போலக் கவுரியென்
னும் பார்வதிதேவியாருடைய திருமுகத்துக்கெதிராகவந்து பூமி
யில்விழுந்து பணிந்தாள்—எ-று. (கூக)

அன்னையானவள் கோசிகையணங்கினை யழைத்துக்
கன்னியேகொடுநிருதர்தங்காங்களுஞ்சிரமும்
பொன்னினுட்டவர்துயருடன்களைகெனப்புகன்றாள்
சொன்னவாறெலாம்புரிசுவேனெனச்சொலித்தொழுதாள்.

இ-ள். நம்முடையதாயாகியஉமையம்மை கௌசிகையென்னுங்
காளிரையழைத்து மாதே, சும்பன் - நிகம்பன் முதலாகிய கொடி
ய நிருதர்களுடன்போர்செய்து அவர்களுடைய கைகளும் - சிரங்
களும் அறுபடக்கொன்று, தேவர்களுடைய துயரத்தை நீக்கிவி
டக்கடவையென்று கட்டினாயிட, அக்காளியானவள் தாயே நீ சொ
ன்னபடியெல்லாஞ் செப்கிறேனென்று தொழுது சொல்லினள்.

அற்றநீங்கியமுனிவருந்தேவருமயனும்
பெற்றபேறுடன்பணிந்துதம்பதிகளிற்பெயர்ந்தா
ருற்றகோசிகிதனதுவெவ்வுருவினையொழித்துக்
கற்றைவார்குழன்மடந்தையாயவ்விடைகடந்தாள்.

இ-ள். காமம் - வெகுளி - மயக்கமென்னு முக்குற்றம்நீங்கிய
முனிவர்களும் - தேவர்களும் - பிரமதேவனும் - பார்வதிதேவியா
ரைப்பணிந்து பேறுபெற்றுக்கொண்டவர்களாய் தங்கள் தங்கள்
ப்தவிகளிற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அங்குப்பொருந்திய கோசிகை
யானவள் தன்னுடைய கோரஉருவத்தையொழித்துக் கற்றையாய்

நீண்டிருக்கும் அளகத்தை யுடைய ஒருமடந்தைப்பருவமுள்ள கண்
னியுருவமுடையவளாகி அவ்விடம்விட்டு நீங்கினாள்—எ-று. (௧௦௧)

வேறு. இகன்மீதிலிருவோர்தமுயிர்வாரநினைவாகியிமவானிலே
சுககாரநிழன்மீது நவகோடிமணியூசறனின்மேவியே
மகமேருநிகரானதனபாரமிசையாரவடமாடவே
மிகையானமுகையானநகையாடவனையாடவனையாடுமே.

இ-ள். உமையவளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்ற கர்
ளியானவள் போர்முசத்தில் அவ்விருவருடைய உயிரையும் வாங்க
நினைவாகி இமயமலைச்சாரலில் மாமரநீழலில் நவகோடிமணிகள்
பதித்துள்ள ஊசலிடத்திற் பொருந்தி மகமேருவை யொத்த
தனபாரத்தின்மேல் முத்துவடம் அசையவும், வெளிப்படுவதா
ன முல்லையரும்பினையொத்த புன்னகைவிளங்கவும், கைவனையல்க
ளாடவும் வனையாடுவள்—எ-று. (௧௦௨)

ஒருகாலையில்போல நடமாடி வினையாடுமொருபோதிலே
மிருகாதிபதியாதிபலநூறியமராடிவினையாடுமே
சருகானவனராசிமுகையோடுமலரோடுதளிராகவே
யிருகாதுமமுதூறமலையேழுமலையாகவிசைபாடுமே.

இ-ள். ஒருகாலத்தில் மயிலைப்போல நடமாடி வினையாடுவள்,
ஒருகாலத்தில் சிங்கமுதலிய பலமிருகங்களுடன் போராடிக் கொ
ன்று வினையாடுவள், சருகாக உலர்ந்திருக்கும் வனங்களெல்லாம் அ
ரும்புகளுடனும் - மலர்களுடனும் - தளர்களுடனுமாயிருக்கவும்,
கேட்பவர்களுடைய இரண்டுகாதிலும் அமுதமுறவும், ஏழுமலைக
ளும் அலைநீர்போல உருகவும் இசைபாடுவள்—எ-று. (௧௦௩)

அப்போதுதனிமுண்டனெடுசண்டரிருவோரு
மவனெய்தினா
ரிப்பேதையெவளிந்தவெழில்கண்டதுலையென்கொ
லெனநாடினா
ரொப்போதவரியாடனிலைதங்கணிருதேச
ரொடுகூறினார்
மைப்போதமுடையோருமதனம்பினுயிர்வெம்பி.
வலிமாறினார்.

இ-ள். கவுசிகியம்மை இவ்வாறிருக்கும்போது ஒப்பில்லாத முண்டன் - சண்டனென்னும் அசுரர்களிருவரும் அங்குவந்து சேர்ந்து இந்தமாதையாவளோ, இப்படிக்கொத்த அழகினை நாமினுவளையிற்பார்த்ததில்லை, இப்படிக்கொத்த அழகுள்ளவ ளிங்கேவந்திருப்பதற்குக் காரணம்பாதோவென் றாலோகித்து ஒப்புசொல்லுதற்கரிய அந்த கவுசிகியினுடைய அழகைத் தங்கள் அரசர்களாகிய சும்பன் - நிசும்பனிடத்திற் போய்ச்சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட இருளினிறமான அஞ்ஞானத்தையுடைய அவர்களிருவரும் மன்மதல்பாணத்தினாலுயிர்வருந்திவலியிழந்தார்கள்—எ-று.(க௦௪)

வேறு, சுக்கிரீவனொருவனைவிடுத்தனர் தூதாய்க்குரோதனுமவட்கவருரைத்தவாறறைந்தான்
றக்ககாரியம்புகன் றனையெனினுமென்றனக்கே
யிக்குவேண்முதல்யாவரும்புதல்வர்கொணென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறு வலியிழந்தவர்கள் சுக்கிரீவனென்னும் ஒரு அசுரனைத் தூதாயனுப்பினார்கள். அந்தக் குரோதநெஞ்சமுள்ளவன் கோசிகையென்னுஞ் சத்தியைக்கண்டு அவர்கள் சொல்லியவார்த்தையைச் சொல்லினன். அதைக்கேட்ட சத்தியானவள் அவனைநோக்கி நீதகுதியுள்ளவார்த்தையே சொல்லினை ஆயினும் எனக்குக் கரும்புவில்லேந்திய மன்மதன்முதலான யாவரும் புத்திரர்களென்று சொல்லினள்—எ-று. (க௦௫)

இன்னமோர்மொழிதமக்குநானமர்க்குளேயிடைந்தாற்
சொன்னவாறெலாமெளிதெனவகற்றினுதே
யல்னைகூறியவனைத்தையுமவனவர்க்கறைந்தான்
முன்னமாகியதமையனுநிசும்பனுமொழிவார்.

இ-ள். இன்னமொருவார்த்தை யிருக்கின்றது. அதாவது அவர்களுக்கு நான் போர்முனையில்தோற்பேனாகில் நீ சொல்லியமுறைமையெல்லாம் எளிதாகுமென்று சொல்லித் தூதனையனுப்பிவிட்டாள். அதைக்கேட்ட தூதன்சென்று நம்முடைய தாய்சொல்லியவற்றையெல்லாம் அவ்வசுரர்களுக்குச் சொன்னான். அதைக்கேட்ட முன்னவனுன் தமையனும், நிசும்பனுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்—எ-று. (க௦௬)

வண்டுவாரீகுழன்மடந்தையைப்புகைக்கணைவலியிற்
கொண்டுவாவெனவிளம்பிடப்புகைக்கணைக்குறுகி
யெண்டிசாமுகங்கனலெழுவமர்செய்தானெதிர்சென்
றண்டர்நாயகியொருமொழிக்கொடுமையாலழித்தாள்.

இ-ள். புகைக்கண்ணெனென்னும் ஒரு அசுரனையழைப்பித்து அ
டாபுகைக்கண்ணனே, நீபோய் வண்டுகள்வாழும் அளகத்தையுட
ய அந்தக்கோசிகையை பிடித்திழுத்துக்கொண்டு வாவென்றுசொ
ல்ல, அவன் தன்சேனையுடன்போய் அஷ்டதிக்குகளிலும் புகையெ
ழும்புப்படி போர்செய்தான். அதைநோக்கித் தேவர்களுக்கெல்லா
மிறைவியாகிய கோசிகையம்மையானவள் ஒரு சரபவாரீத்தை
யால் அவனையழித்தாள்—எ-று. (௧௦௭)

சண்டமுண்டனாவிடுத்தனாவரீசனைத்தடுக்க
விண்டகூர்விழித்தோன்றியகாளியைவிடுத்தாள்
கண்டதுண்டமாயவர்விழுவெறிந்தனள்காளி
யண்டரானவர்களித்திடவுதிரவாறாக.

இ-ள். அதன்பின்பு சண்டனென்பவனையும் முண்டனென்பவ
னையும் அனுப்பினார்கள். அவர்கள்வந்ததைக்கண்டு கோசிகையம்
மையானவள் அவர்களைத்தடுப்பதற்குக் கூர்மையுள்ள தன்கோப
திரஷ்டியிலுண்டான காளியையனுப்பினாள். அந்தக்காளி போர்
செய்து அவர்கள் கண்டதுண்டங்களாய் விழவும், உதிரப்பிரவாக
ம்பெருகவுங் கொன்றாள். அதைக்கண்டு தேவர்கள் களிப்படைந்
தார்கள்—எ-று. (௧௦௮)

நினைத்தசண்டனுமுண்டனுமிறந்தபிஷ்ணிருத
ரிரத்தபீசனைவிடுத்தனாவனெழுந்திமையோ
ரொருத்தரின்றியேபிலம்புகப்பட்டமூரகொலித்து
மருத்துவேகமாம்வாம்பரித்தேரில்மேல்வந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறுசேர்ந்துவந்து போர்செய்து சண்டனும்முண்
டனுமிறந்தபின், சும்பன்-நிசும்பனென்னும் அசுரர்கள் இரத்தபீ
சனென்னும் ஒருஅசுரனையனுப்பினார்கள். அவன் சேனையுடன்புற
ப்பட்டித் தேவர்களி லொருவருமில்லாமல் யாவரும்பயந்து பிஷ்
ணிற்போயொளித்துக்கொள்ளும்படி பேரிகைமுழங்கத்தக்கதாக

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

வாயுவேகம்போலத் தாவிச்செல்லுகின்ற சூதிராபுட்டிய தேரிலே
நிக்கொண்டிவந்தான்—எ-று. (க௦க)

திக்குப்பாலகர்வயிறெறலாமெரியெழச்சிரித்தான்
சக்கராயுதனுலகமும்பொடிபடச்சரித்தான்
பக்கமேவருந்தானையைப்பரப்பியார்ப்பரித்தான்
கைக்கபாலிதன்படையெலாம்பொருதுசங்கரித்தான்.

இ-ள். அந்தரத்தபீசன் திக்குப்பாலகருடைய வயிறெல்லாமெ
ரியும்படி நகைத்தும் அவ்வாறு நகைத்து மகாவிஷ்ணுவினுடைய
உலகமும் பொடிபட அங்கேபோய்ச்சரித்தும் தண்ணீர்சூழ்ந்துவ
ருஞ் சேனையைப்பரப்பி ஆரவாரித்தான். அவ்வாறு ஆரவாரித்துப்
போர்செய்து காளிவிடம் பாணங்களையெல்லாம் அழித்தான். எ-று.

இரத்தபீசனதிரத்தமோர் துளிவிழுமிடத்தே
பொருத்தன்மேவுவனவன்வரப்பரம்பரையுதிரம்
பெருத்துவீழ்தலாலுணருமிகுதியாய்ப்பிறந்தார்
சுருத்துவேகமாம்பரியில்மேலமர்செய்தார்கலந்து.

இ-ள். அந்த ரத்தபீசனுடைய உடலிரத்த மொவ்வொருதுளி
பூமியில்விழுமிடத்தில் ஒரு அசுரனுண்டாகுவன், அவனுடலுதி
ரம் ஒருதுளிவிழுந்தால் அதிலிருந்து ஒருஅசுரனுண்டாவன், அவ
னுடலுதிரத்திலிருந்து ஒருவன்வருவன், இவ்வாறு உதிரம்பெருத்
துவீழ்தலால் அசுரர்களு மிகுதியாயுண்டாகி மனவேகமுள்ளாகுதி
னாயின்மேலேறிக்கொண்டிவந்து போர்செய்தார்கள்—எ-று.

ரத்தபீசனுடலிலிருந்து சிந்துகிற ஒருதுளி உதிரம் ஒருஅசுர
னாகும்போது எவ்வளவுதுளிசிந்துமோ அவ்வளவு அசுரர்களாவது
மன்றி, அந்தத்துளியிலுண்டாகும் அசுரர்களுதிரத்துளியில் அவ்வ
ளவுஅசுரர்களுண்டாவதுமாயிருத்தலால் அந்தச்சேனைக்களவில்கை.

இரத்தவண்டர்கெணருங்கினருமிக்கணமென்னப்
பரித்தவாளிமேற்கவுசிகணங்களும்பலவாய்த்
தரித்தவாளியுஞ்சூலமும்விடுத்தெதிர்த்தித்தார்
நிரைத்தகூளியுங்கணங்களுமாடினநிருத்தம்.

இ-ள். உதிரத்துளிகளிலுண்டாகிய ரத்தபீசர்களென்னும் அசுர
ர்கள் நகைத்திரக்கூட்டி பாலக்கூடி நெருங்கினார்கள். அவர்களைக்

கண்ட கோசிகையினுடைய படைக்கணங்களும் சிங்கங்களின்மே
லேறிக்கொண்டுவந்து தாங்கள்வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பாணங்
களையும் - சூலாயுதங்களையும்விட்டு அசுரர்களைத்தடுத்திப் போர்
செய்தார்கள். அந்தப்போர்க்களத்தில் ரத்தமாய்சிங்களைப் புகிச்சு
வந்த பூதக்கூட்டமும் பேய்க்கூட்டமுங்கூத்தாடின—எ-று.(ககஉ)

- ஆழிவாளிகொண்டாளிமேற்காளிவந்தணுகி
பூழிமாரிபோற்கணைமழைபொழிந்துவாதொழிந்தாள்
பாழிநான்றுகன்முதலியகடவுளர்பரிவா
லேழுமாதராய்ப்பொருதனருதிரமேலிடவே.

இ-ள். சக்கராயுதமும் - பாணங்களுமேந்திக்கொண்டு காளியா
னவள் சிங்கவாகனத்தின்மேலேறிவந்து ஊழிக்காலமழைபோலப்
பாணங்களைப்பொழிந்து போர்செய்தாள். அப்போது அசுரர்க
ளதிகரித்து அவள்விட்டபாணங்களை அழித்துப் போர்செய்யவே
கைசலித்து இளைத்துப் போர்செய்வதைவிட்டிருந்தாள். அதைக்
கண்ட பலமுள்ள பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் அவளுக்குச்
சதாபமாக பரிவினால் சத்தமாதர்களாய்வந்து அசுரர்களுடனெதிர்
த்து உதிரப்பிரவாகம்பெருகும்படி போர்செய்தார்கள்—எ-று.

சத்தமாதர்கள்—அபிராமி - கௌமாரி - மாசேசுவரி - நாராய
ணி - வராகி - இந்திராணி - காளி - என்னுமெழுவருமாம். (ககங்)

வேறு. அயிராணிபலகோடிபடையோடுபகைவீரரறநூறினான்
மயிலேறுகவுமாரிபொருதோகையொடுவாகைமலர்சூடினாள்
செயிராருவணமேறியெழுதானவரையாவிசிறைவாரினாள்
வெயில்வீசுமழுவாளிதிரிசூலமாகாளிவிழவீசினார்.

இ-ள். அந்தச் சத்தமாதர்களுக்குள் இந்திராணியென்பவள் பல
கோடிபடையுடன்வந்து போர்செய்து அனேகம் ரத்தபீசர்களி
றக்கும்படி அழித்தாள். மயில்வாகனத்திலேறும் கவுமாரியென்ப
வள் ஒருபுறத்தில்போர்செய்து அந்தம் ரத்தபீசர்களைக்கொன்று
சந்தோஷித்துடன் வெற்றிமாலைசூடினாள். கோபம்பொருந்திய
கருடன்மேலேறும் நாராயணியென்பவள் எதிர்த்துவந்த மிகுந்த
ரத்தபீசர்களுடைய உயிரைச் சிறைவாரினாள். ஒளிவீசுகின்ற மழு
வாதிபேந்தியிருப்பவளாகிய மாசேசுவரியும், திரிசூலமேந்திய

மாகாளியும் ஒருபுறத்தில் அசுரர்கள்வீழும்படி ஆயுதங்களையே விடப் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (ககச)

நிருதாதிபதிநால்வர்மதமாவிரதம்வாசிநெடிதேறியே
பொருதார்களுடைதானைமலையேறவுலகேழுபொடியாகவே
பெருதானைமுதலானதினிதேறுமெழுமாதொதிரோறினார்
கருதார்கடலையேழுமலையாகநிணமெழுகடலாகவே.

இ-ள். (இவ்வாறு சத்தமாதார்களால் தங்கள்சேனை சின்னாபிலின் ப்பிவதைநோக்கி) நான்கு அசுரர்கள் யானையின்மேலும், தேரின் மேலும், குதிரையின்மேலும் ஏறிக்கொண்டு கௌசிகையம்மையி னுடையசேனைகள் முறிபட்டிஒடி மலைகளிலேறிக்கொள்ளவும், ஏழு லகமும் பொடியாகவும் போர்செய்தார்கள். அதைக்கண்டு ரிஷி பம் - ஆனைமுதலான வாகனங்களில் இனிதாக ஏறுகின்ற சத்தமா தர்களும் அவர்களுக்கெதிரிட்டுப் பகைவருடைய தலைகள் சத்தகு லபர்வதங்கள்போலக் குவியவும், நிணம் ஏழுகடல்போலாகவும் போர்புரிந்தார்கள். (அதைக்கண்டு)—எ-று. (ககரு)

வேறு ஒருத்தர்போலவேமலைநிலங்கடல்கள்வானுலக
மிரத்தவண்டருநெருங்கியேயமர்செய்தாரிகலிற்
றரித்தவாளிமேற்காளியுமிடைந்தனள்சமர்க்குண்
மருத்துவேகமாய்த்தானையோடெழுவருமறைந்தார்.

இ-ள். அந்த ரத்தபீசர்கள் ஒருத்தர்போலவே மலைகள் - பூமி- சமுத்திரம்-ஆகாயமென்னு மிவ்விடமெங்கும்நிறைந்து போர்செ ய்தார்கள். சிங்கத்தின்மேலிருந்து போர்செய்கின்ற காளி இவர்க ளைக்கண்டு பின்னிட்டாள். சத்தமாதர்களோவென்றால் அவர்களு ம்பயந்து தங்கள்சேனைகளுடனொடி மறைந்துவிட்டார்கள்—எ-று

அன்னைகூறுவாளரியசாமுண்டியையழைத்துப்
பன்னுமேழ்கடலிடத்திலுன்னாவினைப்பரப்பித்
துன்னலாருடற்குருநிறீபருகெனச்சொன்னாள்
பொன்னுநாவினைப்பரித்தவையருந்தினுள்போரில்.

இ-ள். கௌசிகையம்மையானவர் சாமுண்டியையழைத்துச் சொல்லுகின்றாள். (இந்த அசுரர்களுடைய உதிரத்துளி பூமியில் விழுந்தால் அந்த ஒருதுளியும் ஒரு அசுரனாக உண்டாதலால்

அசுரர்கள் மேலுமேலும் விரீத்தியாகின்றார்கள் ஆதலால் உன்னு
டையநாவினை ஏழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமெங்கும்பரப்பி இந்
தப்பகைவருடைய உதிரம் ஒருதுளியாவது பூமியில்கிந்தாதபடி
க்கு உண்ணென்றுசொன்னார். சாமுண்டியானவள் அவ்வாறே தன்
னுடைய அழகுள்ள நாவைநீட்டி அசுரருதிருக்கையெல்லாம் பா
னஞ்செய்தாள்—எ-று.

(௧௧௭)

எண்டிசைக்கணுஞ்சத்தீகங்கள்சரிதருமெல்லை
சண்டிகைக்கொடிகவுசிகுபுரத்திலேசனித்தாள்
கண்டினைத்திலாவவுணரும்பொருதனர்காளி
முண்டிகைக்கொடியிருவரும்பொருதமர்முடித்தார்.

இ-ள். அஷ்டதிக்குகளிலும் சத்தமாதர்களுந் தோற்றோடின
போது கவுசிகிமார்பிலேநின்றும் உடம்பவளுடைய கிருபையி
லால் சண்டிகையெல்பொர் தோன்றினள். அவளைக்கண்டு இளைத்
துடாத அசுரர்களும் போர்செய்தார்கள். அதைக்கண்டு காளி-மு
ண்டிகையென்னு மிவ்விருவரும் போர்செய்து அசுரர்போரினை
முடித்தார்கள்—எ-று.

(௧௧௮)

ஒற்றையாழியான்மறைந்திடக்கிரணங்கொளமிங்கி
யிற்றவாறெனவிரத்தனோடவுணருயிறந்தார்
சுற்றும்வானவரார்த்தனர்மலர்மழைசொரிந்தார்
ரற்றதம்படைநிலைமைகண்டிருவருமடித்தார்.

இ-ள் ஒருவண்டில்பூண்ட தேரியையுடைய சூரியன்மறைந்தவு
டன் கிரணங்க கொளமிங்கிப்போவதுபோல ரத்தபீசனென்னும்
அவுண்ணுடன் மற்ற அசுரர்களும்டிந்தார்கள். அந்தரத்தில்கூழ்ந்
துருக்குந் தேவர்கள்கண்டு ஆரவாரித்துப் பூமாரிபொழிந்தார்கள்.
இவ்வண்ணம் ஒழிந்துபோன தங்கள்சேனையி னிலைமையைக்கண்டு
சுட்பனும் - நிசுட்பனும் போர்செய்ய யுத்தகளத்தில்அடுத்தார்கள்.

நிருதொண்ணிலர்கரிகளுமெண்ணிலநெருங்கு
மிரதமெண்ணிலவாம்பரியெண்ணிலவிசலிற்
பரிதிசோடிபோற்படைக்கலங்கொடுகணற்பரப்பிப்
பொருதுதோன்றினர்சண்டிகைக்கொடியெதிர்பொருதாள்.

இ-ள். அளவில்லாத அவுணர்களும், அளவில்லாத யானைகளும்,
நெருங்குந் தேர்களும், தாவுகின்ற குதிரைகளும், அளவில்லாதவை

௩௮

திருவிஞ்சைப்புராணம்

கொண்டு போர்முனையில் அறந்தங்கோடி சூரியர்கள்போல ஆயுதங்களையேந்திக்கொண்டு அக்கினிப்பொறிகளைப்பரப்பிப் போர் செய்து தோன்றினார்கள். அதைக்கண்ட சண்டிகையென்பவள் அவர்களுக்கெதிரில்சென்று பொருதாள்—எ-று. (௧௨௦)

வேறு. காலவயிரவியாளமுமயில்காளிகவுசிகிமார்பிலே
சூலமுடன்வருநீலநாவரி தூசிபொர வெழுபோரிலே
கோலவிடநிகர்பாதரொருநவகோடியவரீதரவீரவாள்
ஞாலமிசையொளிவீசுபொழுது நாகருலகெனலானதே.

இ-ள். காலவயிரவியும் - யாளிமுகியும் - காளியும் - முன்னங்கவுசிகிமார்பிலேதோன்றிய காளியும் - நாகசங்கியும்-தூசிப்படையில்தின்று பொரவெழுந்த யுத்தமுகத்தில் விஷத்தையொத்த நவகோடிசத்திகளை அவர்களுண்டாக்க, அந்தச்சத்திகள் கையிற்பிடித்திருக்கும் வீரவாளானது ஒளியைவீசும்போது அந்தயுத்தகளமானது தேவருலகமென்னும்படி பிரகாசித்தது—எ-று. (௧௨௧)

வேலையொலிநிகர்காளமணிசூழல்
வீரமுரசொலிமேகநேர்
போலுமுழவொலிபேரியொலிதிசை
போகவெதிர்பொருபோதினே
சூலதரிமுதலானதெரிவையர்
தூசிபொரவெழுதூளிவான்
மேவலவுணர்செலாதுதடைசெய
வேணுமெனவெழல்போலுமே.

இ-ள். கடலோசைபோல ஒலிக்கும் எக்காளஒசை - கைம்மணிபோசை - வேயங்குழலோசை - ரணபேரிகையோசை - ஒலிக்கும் மேகத்தையொத்த சூடமுழாவினோசை - மற்றுமுள்ள வாத்தியங்களினோசை இவைகளெல்லாம் அஷ்டதிசையிலும்பரவவும் எதிரிலே யுத்தஞ்செய்யும்போது, காளிமுதலானசத்திகள் தூசிப்படையில் போர்செய்தலால் எழுகின்றதூளியானது அவுணர்கள் ஆகாயத்தின்மேலோடிப் போகாதவண்ணந் தடைசெய்வதுபோலெழுகின்றது—எ-று. (௧௨௨)

வேறு மடலாளிமலராளிவரையாளியடியா
ருடலாளியுயிராளியுயர்காளிபரியா
மடலாளிபகையாளியரவாளிசொரியு
மிடலாளிரதம்வாசிவிழவேகமிகுமே.

இ-ள். இதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வாசமாயிருக்கும் நாராயணியும், கயிலையில்வாசமாயிருக்கும் ருத்திரியும், அடியார்களுடைய உடல்களைக்காப்பவனும் உயிர்களைக்காப்பவனுமாகிய மேன்மைபொருந்திய மகாகாளியும், அவள்வாகனமாகிய சிங்கமும், சர்ப்பம்போன்ற பாணங்களையேவுகின்ற பகைவீரர்களும் - தேர்களுள் - குதிகைகளும் - இறந்துவிழும்படி யுத்தமுதத்தில் வேகத்துடன் உலவுவார்கள்—எ-று. (௧௨௩)

வேறு வாளிசாபநேமிசூலமாலையேவும்வீரர்நீள்
தோளின்மீ துமார்பின்மீ துருடமீ துகாகமார்
ஞாளிபேய்கள்சேனமேறநாலுபாலுமேவுமே
காளகூடநேரதானகாளியேறுமாளியே.

இ-ள். விஷத்தையொத்த மகாகாளி யேறிக்கொண்டிருக்கிற வாகனமாகிய சிங்கமானது வில்லில் சந்தானஞ்செய்யும் பாணங்கள்-சக்கரங்கள்-சூலங்கள் - என்னுமிவைகளை வரிசைவரிசையாக ஏவுகின்ற அசுரப்படைவீரர்களுடைய நீண்டபுசங்களின்மேலும், மார்பின்மேலும், மகுடத்தின்மேலும், காகங்களும் - நாய்களும்-பேட்களும் - பருந்துகளும்-ஏறும்படி நான்குபுறத்திலுந் தாவும்.

கோடிகோடிகாலகேயர்கூறுதேரிலேறிமே
லோடியோடிமார்பிலேறியூறதாகதுறுமே
நாடிநாடிவேகமோடுஞாலமீ துலாவுமே
சூடிவாகையோகைவீறுதோரிலேறுமாளியே.

இ-ள். அந்தச் சிங்கமானது அநந்தங்கோடி காலகேயர்களேறியதேரிலேறி, அவர்கள்மே லோடியோடி, மார்பிலுமேறி, ஊறுபடும்படிகொல்லும். இன்னும் அசுரர்களைங்கிருக்கின்றார்களென்று பூமியெங்குந்தேடி வேகமுடன் உலாவும், வெற்றிமாலையணிந்து சந்தோஷமிகுந்திருக்கும், அவர்களுடைய புசங்களின்மேலும் ஏறும்—எ-று. (௧௨௪)

என

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

வேறு. எட்டுவகைகளையெட்டுவகைகளே
 யெற்றுமியல்பெனவெற்றுமே
 முட்டிமிரவியையெற்றுமமரிடை
 முற்றுபரிகளையெற்றுமே
 கொட்டுமுழவொடுகிட்டிமவருடல்
 சூத்துமுடிமிசைதத்துமே
 தட்டிமவுணராவெட்டிநிலவெழு
 சங்கமுடையவள்சிங்கமே.

இ-ள். அஷ்டிதருவபர்வதங்களையும் எள்ளையுந் சூவரையினையுங்
 கொறிக்குந்தன்மைபோல பற்களால்கடித்தெறியும், சூரியமண்
 டலத்தை முட்டியெற்றும், போரிலேவந்த சூதுகளைக்கொல்
 லும், பேரிகை கொட்டிக்கொண்டு வருகின்றவர்களுடைய உட
 ல்களைக்குத்தும், அவர்கள் தலைகளின்மேல்தத்துமே -தோள்
 களைத் தட்டிக்கொண்டுவருகின்ற அகரீகளை வெட்டும், நிலவை
 வீசுகின்ற தவளச்சங்கமுடைய மகாகாளியினுடைய சிங்கமா
 னது—எ-று. (கஉ௭)

கற்பமுடிவெனநிற்கவிடையவர்
 கற்பதருவைமுறிக்குமே
 சர்ப்பமுடியிலெறிக்குதரணி
 சலிக்கவொருபதம்வைக்குமே
 யெற்புமலையநிணத்தினளறிடை
 யிட்டிமுனையிலிறைக்குமே
 யற்புநிறைபவள்தற்புநிறைபவ
 ளங்கமிசைவிடுசிங்கமே.

இ-ள். அன்புநிறைந்தவளும் - கற்புநிறைந்தவளுமாகிய கவுசிகி
 அந்தப்போர்க்களத்தில் விடுகின்ற சிங்கமானது இது கற்பகால
 மென்னும்படிநிற்கத் தேவர்களுடைய கற்பகவிருகைங்களைமுறி
 க்கும் ஆதிசேஷன்முடியில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற பூமியானது
 சலிக்கும்படி ஒருகாலப் பெயர்த்துவைக்கும் எலும்புகளையெல்
 லாம் போர்க்களத்தில் நிறைந்திருக்கிற நிணச்சேற்றிலிட்டி வால்
 முனையாலிறைக்கும்—எ-று. (கஉ௮)

ஏறுபரிகளுமாளுமிரதமு
 மியானைநிலாகளும்வீழவே
 நூறுமுடிமிசையேறுநடமொடு
 நூறுநமனென்னோவவே
 கீறுமுகிர்கொடுபிறுமுடலுயிர்
 கேதமுறுபவர்சோரிநீ
 ராறுபுகும்வினையாடுமழவிடை
 யாளிவரவிடுமாளியே.

இ-ள். இளமையாகிய ரிஷபவாகனமுள்ள உருத்தினாயெஸ்ஸுங் காளியானவள் ஏவுகின்றயாளியானது ஏறும்படியானகுதிரைகளும் - வீரர்களும் - தேர்களும் - யானைக்கூட்டமும் விழும்படி கொல்லும், கூத்தாடிக்கொண்டு அவர்கள் தலைகளில்மேலேறி நமனைப்போலக் கொல்லும், அவர்கள்வருந்தும்படி கீறத்தக்க நகங்களினால் உடலையும்-உயிரையும் சீறிவிடும், தீங்குள்ள அசுரர்களுடைய உதிரப்பிரவாகத்தில் முழிக்கிவினையாடும்.—எ-று. (௧௨௮)

முடக்குமிருதொடைகிடக்குநிலமிசை
 முகத்தையுகிர்கொடுமுறுக்கிவால்
 கடிக்குமுனைமயிர்பொடிக்குநெடுவரை
 கடக்குமொலியொடுகனைக்கும்வாய்
 துடிக்குமுதுகினை நெளிக்கும்வயிநிடை
 சுருக்குமிருசெவிநெருக்குமே
 நடக்குமெரியெழவிழிக்குமுடலினை
 நடுக்கும்விழுமெழுநண்ணுமே.

இ-ள். மேலும் அந்தச்சிங்கமானது தொடைகளை முடக்கிக் கொண்டு பூமியில் சந்துநேரம் விழுந்துகிடக்கும், பின்னுமெழுந்து முகத்தை நகங்களினால்தேய்த்து வாலால்முறுக்கிப் பற்களால்கடிக்கும், சந்தோஷத்தினால் கழுத்துமயிர்பொடிக்கப் புளகமடையும், மகமேருமுதலிய பெரியமலைகளைக்கடக்கும், ஆரவாரித்தலுடனே கெற்சிக்கும், வாய்துடிக்கும், முதுகினை நெளிக்கும், மத்தியில் வயிற்றைச்சுருக்கும், இரண்டிகாதுகளையும் நெருக்கும், நடக்கும், தீயெழக் கண்களை உக்கிரமாகவிழிக்கும், உடலைநயிக்கும், விழும், எழும், இவ்வாறு அந்தபுத்தகத்திலிருக்கும்—எ-று.

வேறு. அற்றனர்கிரங்கள் சிலரற்றனர்கிரங்கா
 விற்றனர்கண்மார்புகிலரிற்றனர்கடிண்டோள்
 புற்றனைவிரும்பினவர்புற்றிணையடைந்தார்
 பெற்றனர்களானியுடல்பெற்றவருமாறார்.

இ-ள். இந்த யாளியினால் சில அசுரர்கள் தலையறுபட்டார்கள்,
 சிலர் கைகால்கள் அறுபட்டார்கள், சிலர் மார்பு அறுபட்டார்கள்,
 சிலர் பலம்பொருந்திய தோள்களறுபட்டார்கள், இப்படிவினைந்
 ததினால் உயிருடனிருப்பவர்கள் பயந்து புல்லை வாயிற்கடித்துக்
 கொண்டவர்களும், புற்றுக்களின்மே லேறிக்கொண்டவர்களும்,
 உயிரையும்பெற்றார்கள். பழுதுபடாத உடலையும்பெற்றார்கள்.—

போரில்தோற்றவன் புல்லை வாயிற்கடித்துக்கொண்டாலும், புற்
 நிலேறிக்கொண்டாலும் கொல்லுகிறதில்லை. (க௭௦)

அஞ்சுகுகிநாலுமுகியாறுமுகிமாறு
 மஞ்சுகுகிநேனாணும்வராகமுகிவாணார்
 செஞ்சுகுகிகார்முகிசிலீமுகியராகி
 விஞ்சுகுகிநொலிவினைத்தமர்வினைத்தார்.

இ-ள். அஞ்சுகுகமுள்ள மகேசுவரியும், நான்குகுகமுள்ள
 அபிராமியும், ஆறுமுகமுள்ள கௌமாரியும், மாறாத மேகம்போ
 ன்றமுகமுள்ள நாராயணியும், பன்றிமுகமுள்ள வராகியும், இந்நி
 ராணியும், வில்லுகளுடையவர்களும், பாணமுடையவர்களுமாய்
 மிகுந்த மேகத்தினொலிபோல குணத்தொனிசெய்து போர்செய்
 தார்கள்—எ-று. (க௭௧)

தானவர்களானவர்கள் தானவர்கள்வாளால்
 வானவர்கள் காணவுடல்மண்மிசைவிடுத்தார்
 கானவரையாழிமிசைகால்விசையினாலே
 போனவர்களாருயிர்புரந்தவர்களாறார்.

இ-ள். தானவர்களாயிருப்பவர்கள் ரணபீதியால் தங்களினமாகி
 ய தானவர்களுடைய வாளாயுதங்களால் தேவர்கள்காணும்படித்
 தங்களுடல்களை மண்ணில்மேல்விட்டார்கள். வனமுள்ள மலைகளி
 னிடத்தும் சமுத்திரத்தினிடத்தும் வாயுவேகமாயோடி யொளித்
 தவர்கள் தங்களுடைய பெறுதற்கரிய உயிர்களைக் காப்பாற்றின
 வர்களாறார்கள்—எ-று. (க௭௨)

கௌரீபுரசருக்கம்.

தங்கணிமல்கண்மிசிலர்சத்திபடையென்றே
பங்கமுடனஞ்சினர்படைக்கலமெறிந்தா
ரங்கவைகடந்துசிலராயுதமெடுக்குந்
துங்கமிலையென்றுபுரிஞ்ஞறவுபோலும்.

இ-ள். போரில்பயந்து திகைத்துஒடுகிற சிலஅசுரர்கள் தங்கள்
நிழலைக்கண்டு இது சண்டிகையினுடைய சேனையென்றெண்ணிப்
பங்கத்துடன் பயங்கொண்டு தங்கன்கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களை
யெறிந்துவிட்டார்கள். கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களைப் போட்டுவி
ட்டு இனி ஆயுதமெடுக்கத்தக்கபலம் எங்களுக்கில்லையென்று ஆணை
யிட்டுக்கொள்ளுதலை யொப்பாயிருந்தது—எ-று. (கநங)

வேறு. நிருதர்யாவருமிறந்தனரிறந்தனனிசும்பன்
பொருதசண்டிகைக்கெதிரவன்றமையனும்போரி
லிருவராகநாம்பொருதுவோம்வருதியோவென்றான்
மருவுசண்டிகையவனெதிர்தடந்தனன்மகிழ்வால்.

இ-ள். அசுரர்களெல்லாரும்புறந்தார்கள். அதுவுமன்றி நிகம்ப
னென்பவனுமிறந்தான். இவ்வாறியவர்களுடன் போர்செய்தழித்த
சண்டிகையென்னுங் காளிக்கெதிர அவந்தமையனாகிய சும்பனெ
ன்பவன்வந்து காளியைநோக்கி நாமிருவருமாகத் தனித்துப்போர்
செய்யலாம் நீவருவையோவென்றான். நிகம்பனுடன் போர்செய்
து செயம்பெற்றிருந்த சண்டிகையென்பவன் மகிழ்ச்சியுடன் அ
வனெதிரில்நடந்தான்—எ-று. (கநச)

எழுமாதருங்கன்னியுங்காளியுமிவரைச்
சூழமாதருமுண்டியும்பிறவுமோர்தொகையா
யாழிநாயகமுலைக்குளேபுகுந்தனரன்பா
லாழிகாலையிலுலகெலாம்புகுந்தனவொக்கும்.

இ-ள். இவ்வாறு சண்டிகையுஞ்-சும்பனும் போர்செய்வதைக்க
ண்டுபயந்து சத்தமாதர்களும் - தூர்க்கியும் - காளியும்-இவர்களைச்
சூழ்ந்த மற்றமாதர்களும் முண்டியென்பவளும் மற்றச்சேனைகளு
மொருதொகையாய்த் தங்களுயிரினிடத்திலிருக்கும் ஆசையினால்
கவுசிகியினுடைய முலைக்கச்சுக்குள்ளே புகுந்துகொண்டார்கள்.
அது ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் சத்தியினிடத்தில் ஒடுங்கிய
தையொத்தது—எ-று. (கநரு)

கன்னியாகுபசண்டுகையவுணனைக்கரத்தாற்
சென்னிவேறவெறிந்தனளவனுயிர்செகுத்தாள்
பொன்னிடைத்தம்பதிகளில்மகிழ்ச்சியாய்ப்புகுந்தார்
முன்னமேமுறைநிறுத்தியகதையினைமொழிவோம்.

இ-ள். இவ்வாறு எல்லாரு மொளித்துக்கொண்டதைப்பார்த்து
இனியிவனை வைக்கலாகாதென்றுட்கொண்டு சண்டுகையென்பவள்
தன்னுடையகைவாளால் அந்த அவுணனுடைய தலை வேறாய்ந்து
விழும்படிவெட்டி அவனுயிரைக்கொன்றாள். இப்படி அவ்னிற்
ததைக்கண்டதேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள்பதிகளின்போய்ச்சே
ர்ந்தார்கள். முன்னம் நிறுத்தியகதையினிச்சொல்லுகிறோம்.

வேறு. முன்புசெய்தவங்களுல்லாமுடித்துமையவரும்பாலித்
தென்ககாமருங்கிலெய்தித்தீர்த்தமொன்றமைத்துமுழுகித்
தன்பெயரதற்குநாட்டித்தடத்திலோரிலிங்கந்தாபித்
தன்புறப்பூசைமுற்றியாலயமதனிற்சேர்ந்தாள்.

இ-ள். முன்செய்த தவங்களையெல்லாம் பூர்த்திசெய்துகொண்டு
பார்வதிதேவியாரும் பாலாற்றின் தென்ககாயோரத்திற்போய்
ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து கௌரீதீர்த்தமெ
ன்று அந்தத்தீர்த்தத்துக்கு நாமமும் ஏற்படுத்தி அதனருகில் ஒரு
சிலிலிங்கந்தாபித்து அன்புபொருந்தப் பூசையஞ்செய்துமுடித்து
ஆலயத்துக்குள்ளுமுந்தருளினர்—எ-று. (கஙஎ)

வேறு. பரகதிக்கினுநெறியெனவருள்பரம்பரனை
நரகதிக்குநாம்புகுந்திடா துதவியநலத்தைக்
குரகதக்குலமறைகளாற்றுகித்திடுங்கோவை
மரகதக்கொடிபடர்ந்திடுமவழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். பரகதிக்கு இதுமார்க்கமென்றருளும் பரம்பரனை நரக
திக்கில் நாம்செல்லாதவண்ணங் கிருபைசெய்யும் தருமசொருப
தைத் திரிபுரசங்காரகாலத்தில் தேறிப்பூட்டுங் குதிகைகளாகிய வே
தங்களால் துதிக்கப்படும், இறையவரை மரகதக்கொடிபடர்ந்த
வழித்துணைமருந்தை—எ-று. (கஙஅ)

எண்ணுதர்மலாமலரினொன்றிலாமைபாலெங்கிக்
கண்ணொர்விழியிடந்தருச்சனைபுரிகளியை

வெண்ணிலாவிளங்கொழுந்துமேற்படர்சடைவிளக்கை
மண்ணுளார்க்கருங்கதிரும்வழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். எண்ணுகின்ற ஆயிரந்தாமரைமலர்களி லொருமலரில்லா
மையால் விஹீணுஇரங்கித் தன்கண்ணைப்பறித்து அருச்சினைசெய்
தகனியை, வெண்மைபொருந்திய இளந்திங்கட்கொழுந்து மேற்
படர்ந்த சடைக்காட்டினைபுடைய சோதியை, இம்மண்ணுலகத்தி
லிருப்பவர்களுக்குக் கதியருளும்படியான வழித்துணைமருந்தை

கனி—பலா - மா - வாழையென்னும் மூப்பழங்கள். அன்புடை
யாருள்ளதில் மதுரிப்பதால் கனியென்றார். வளருந்தன்மையு
டைமைபற்றி திங்கட்கொழுந்தென்னப்பட்டது. (கடுக)

எண்டிசூழுகத்திறையவர்க்கிறையவர்க்கிறையை
யண்டகோளகைக்கப்புறத்தப்புறத்தவனைப்
புண்டீகனுக்கருமறைப்பொருளினுட்பொருளை
வண்டிவாழ்குமுலிடத்தனைவழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். அஃதிடதிக்குகளிலுமிருக்கும் இறைவர்களுக்கு இறைவர்
களானவருக்கும் இறையாயிருப்பவரை, அண்டகோளகைக்கு அப்
புறத்தினும் அப்புறமாயிருப்பவரை, பிரமதேவனுக்குரிய அரு
மையாகிய வேதத்தினுட்பொருளுக் குட்பொருளாயிருப்பவரை,
வண்டிகள்பொருந்திய அளகத்தினையுடைய பார்வதியிடப்பாகரை
வழித்துணைமருந்தை—எ-று. (கச௦)

கண்டிபோற்றினுள்வணங்கினுளிறைஞ்சினுள்களிந்து
தொண்டினுள்வந்துருகிநாண்மலர்மழைசொரிந்தா
ளண்டர்நாயகன்விடையின்மீதினிதெழுந்தருளிப்
புண்டரீகமென்கரங்களாற்றமுவினன்புயத்தில்.

இ-ள். தரிசித்துத் துதிசெய்து வணங்கிப் பணிந்து அடிமைத்
திறத்துடன் மனமுருகி புதியமலர்களா லருச்சித்தவளவில் தேவர்
நாயகனாகிய பரமசிவம் ரிஷிபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிப் புய
த்திற்பொருந்தத் தன்னுடைய கைத்தாமரைகளால் தழுவினர்.

தேற்றமாகவேசெளரிமாபுரமெனத்திருப்போர்
சாற்றினுர்களத்தலத்தினுக்கெனச்சொன்னுள்வந்தோன் .

போற்றுமாதவருணைசெய்வார்நெடியமால்புரமென்
நேற்றமானதுமொழிகுவீரொனவவனியம்பும்.

இ-ள். இவ்வாறு பராசத்தி பூசித்தகாரணத்தினால் அந்தத்தலத்
துக்கு கௌரிமாபுரமெனப் பெயர்கூறினார்களென்று சூதமுனி
வர் தெளிவுண்டாகச்சொல்லினார். அதை வினாவிய முனிவர்கள்
சொல்லுகின்றார்கள் சூதமுனிவரே, அந்தத்தலத்துக்கு விண்டுபுர
மென்று மேன்மைபான பெயர்வந்ததற்குக் காரணஞ்சொல்லு
வீரென்னச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (கசஉ)

கௌரீபுரசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-கக௯.

வி ண் டி பு ரி ச ரு க் க ட் .

முந்துறல்லுகங்கழிந்தபின்னுகத்திலேமுகில்போல்
வந்துதோன்றினவணர் தங்குலத்தொருமறலி
துந்துவென்பதங்கவன்பெயரவன்பெயர்சொன்னால்
வெந்துநீறெழுமானிடருலகமும்விண்ணும்.

இ-ள். கிதோதாயுகஞ்சென்றபின்பு திதோதாயுகத்திலே அவுணர்
குலத்திலே மேகநிறமுள்ளவனாய்த் துந்துளன்னும்பெயராயுடைய
ஒரு அகரண்பிறந்தான். அவன்பெயரைச்சொன்னாலும் மானிடர்
கள்வாழு மிங்வுலகமும்-தேவருலகமும்வெந்துநீறாகும்—எ-று. (க)

பொருவில்பாகவன்மனத்திலேகனவினைப்பதைத்தான்
வருணனென்பவன்விழியிலேபுனலினைவைத்தான்
பெருருவாயுவினமுகத்திலேவாயுவைப்பிணித்தா
னருளிலந்தகன்றனக்குமோரந்தகனானை.

இ-ள். ஒப்பில்லாத அக்கினிதேவனுடையமனத்திலே தீயைவைத்
தான். வருணனுடையகண்களிலே நீரினைவைத்தான். பெருகாநின்ற
வாயுதேவனுடைய முகத்திலே காற்றினைவைத்தான். அருளில்லாத
நமனுக்கு மொருநமனானை—எ-று.

அக்கினிதேவன்மனத்திலே தீயைவைத்ததாவது இந்தஅவுணர
லுண்டாகும், பயமாகிய தீயானது மனதிற் கொதித்துக்கொண்

டிருத்தல். வருணல்கண்களில்நீரினைவைத்ததாவது அசுரன்செய்யும் வருத்தத்தினால் அழுதுகொண்டிருத்தல். வாயுதேவன்முகத்திலே காற்றைவைத்ததாவது அசுரன் பயத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருத்தல். (உ)

காலைமஞ்சனச்சாலையிற்சந்திரகாந்தச்
சாலையுஞ்சினகரங்களினினைத்திடுத்தகம்பிற்
கோலமஞ்சனமுருகுநீராட்டுவன்குபேரன்
மாலைகுங்குமக்குழம்புகொண்டணுகுவர்வானோர்.

இ-ள். மஞ்சனச்சாலைகளுக்குள் ஒன்றாகிய சந்திரகாந்தக்கற்களால்வகுக்கப்பட்ட சாலையில் காலைப்பொழுதிலும், மற்றக்காலங்களில் மற்றச்சாலைகளிலும் வரிசையாகவைத்திருக்கிற குடங்களினிருக்கிற அழகும் வாசனையுமுள்ளநீரினால் அந்தஅசுரனுக்குக் குபேரன் ஸ்நாநஞ்செய்விப்பன். மற்றத்தேவர்கள் மாலைப்பொழுதில் குங்குமமுதலிய பரிமளவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்புகொண்டுவந்து பூசுவார்கள்—எ-று.

காலைப்பொழுதிற் சந்திரகாந்தச்சாலையில் மஞ்சனமாட்டுவன். மற்றக்காலத்தில் மற்றச்சாலைகளில் ஸ்நாநஞ்செய்விப்பனென்பது தாற்பரியம். (ங)

சிந்துராசனுங்கொடுத்திருவமணித்திரள்க
ளைந்தருக்களையிந்தனமாகவேயளிப்பர்
கொந்தலர்ச்சடைமுனிவருமிமையவர்குழுவந்
துந்துவிப்படிவாழ்வதையரிபுடன்சொன்னார்.

இ-ள். சமுத்திரராசன் நவமணித்திரள் கொடுப்பன், பலச்சதருக்களைமுறித்து அவன்மடைப்பள்ளிக்கு விறகாகக்கொடுப்பர், இப்படிநடந்துவரும்போது கொத்தாகிய சடைமுடியுள்ள முனிவரும் தேவர்கூட்டமும், துந்துவென்பவனிவ்வாறுவாழ்வதை விஷ்ணுவுடன்சொன்னார்கள்—எ-று. (ச)

கொடியதுந்துவின்கெயலெலாமிந்திரள்கூற
நெடியமாயனுமொழிகுவானிமையவர்நிருப
வடிகொள்சக்கரமுக்கணனருளினால்வாங்கி
முடிவிலாதவன்வாழ்வுதுங்குணற்களுமுடிப்போம்.

எஅ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். கொடிய துந்துவினுடையசெயல்பெல்லாம் தேவேந்
திரான்சொல்ல, அதைக்கேட்ட விஷ்ணுவஞ்சொல்லுகிரார் தேவேந்
திரனே பரமசிவனுடைய திருவருளால் சக்கராயுதம்பெற்றுக்கொ
ண்டு முடிவில்லாத துந்துவினுடைய வாழ்வையும் உங்களுக்குறை
பையும் முடிப்போம்—எ-று. (டு)

விதனநீங்கிதும்பதிபுகுந்திடுமெனவிடுத்த
நதியிலோங்கியகவுரிமாபுரத்தினைநண்ணி
மதுவழிந்திடப்பொருதவல்மதுவழிந்தொழுகும்
புதியபங்கயமலரினற்றொடங்கினூழ்சை.

இ-ள். விசனநீங்கி உங்கள்பதியைச் சேருங்களென்று அனுப்
பிவிட்டு நதியினுலோங்கிய கௌரீபுரத்திற்சேர்ந்து முன்னாளில்
மதுஎன்னும் அகரன் அழியும்படியழித்த விஷ்ணுவானவர் தேன்
வழிந்தொழுகாதின்ற தாமரைமலர்களால் பரமசிவத்தைப் பூசை
செய்யத்தொடங்கினார்—எ-று. (ஈ)

காயமெங்கணுந்தாமரைவனத்தைநேர்கண்ண
னாயிரம்பசுந்தாமரைவழித்துணையப்பர்
தூயபொன்னடித்தாமரைமலரின்மேற்கூட்டி
நேயமாகவேயருச்சனைபுரிந்தனெனநாள்.

இ-ள். செந்தாமரைமலர்களையொத்த அவயவங்களையுடைய ம
காவிஷ்ணுவானவர் ஆயிரந்தாமரைமலர்களை மார்க்கசகாயொன்
னும் பரமசிவத்தினுடைய பரிசுத்தமுள்ள திருவடித்தாமரைகள்
மேற்சாத்தி நெடுநாள் அன்புடனருச்சனைசெய்தார்.

தாமரைமலர்களையொத்த அவயவமாவன—முகம்-கண் - வாய்-
அங்கை-பாதம்-என்பவை. (எ)

அன்னவாகனற்கரியவனடியவர்க்கெளியான்
றுன்னலார்புரமெரித்தவன்விடையின்மேற்றேன்றி
மன்னுமாழியிற்றுயில்விடுத்தணுகியமாலே
பெண்ணைநாமுனக்களித்திடும்வரங்களென்றிசைத்தான்

இ-ள். இவ்வாறு விஷ்ணு பூசைசெய்வதற்குத் திருவுளமிரங்கி
அன்னவாகனமுடையபிரமதேவனுக்குஅரியவரும், அடியவர்க்கெ
ளியரும், தேவர்பகைவருடைய முப்புரங்களைபெரித்தவருமாகிய

பரமசிவம் நிஷிபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி பாற்கடலில்
அறிதுயில்நீங்கிய மாயவனே, நாமுனக்குத் தாலேண்டியவரம் யா
தென்றார்—எ-று.

(அ)

மந்தராகிளியோடுமரகதமலையைத்தாங்கி

வந்திடுங்கயிலையன்மழவிடைமருங்குநண்ணிப்

பந்தணிவிரலிபாகத்திறைவனைப்பணிந்துபோற்றித்

துந்துவையழிக்குமாறோர்கடர்ப்படைதருகவென்றான்.

இ-ள். மகமேருவுடனே மரகதமலையைத்தாங்கிக்கொண்டு வரு
தல்போன்ற வெள்ளிமலையாகிய கயிலையையொத்த நிஷிபவாகனத்
திற்கு அருகிற்சென்று பந்துபோல அழகுபொருந்திய விரற்க
ளையுள்ள பார்வதிபாகனைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துந்துவென்
னும் அவுணையழிக்குமாறு ஒரு ஆயுதம் அருளிச்செய்யவே
ண்டுமென்றனர்—எ-று.

சுவாமி-பொன்னிறம், பார்வதியார் - மரகதநிறம், நிஷிபம்-வெ
ள்ளிறமாதலால் மந்தராகிரியையும் மரகதமலையையுந்தாங்கிவருங்
கயிலையென்றார்.

(ஆ)

வேறு. அஞ்சக்கரமந்திரங்களினாலாயிரமாமம்புயத்தைக்

கஞ்சக்கரங்கீடனிலேந்துப்பதமீதணிந்தகரியவற்கு

நஞ்சக்கரவமணியாகப்புனைவானுதல்சேர்நயனத்தான்

செஞ்சக்கரமொன்றினிதளித்தானேற்றானந்தத்திருமாலே.

இ-ள். பஞ்சாக்கரமந்திரங்களினால் ஆயிரந்தாமமாமலர்களைத்
தன்கைத்தாமமாமலரிலேந்தித் தமது திருவடியிலருச்சித்த விஷ்
ணுவுக்கு அக்குமணியினையும் விஷ்ணுள்ளநாகத்தையும் ஆபரண
மாகஅணிந்தவரும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய பரமசிவம்
ஒருசக்கராயுத மினிதாக அருளிச்செய்ய அதை விஷ்ணுவானவர்
ஏற்றுக்கொண்டனர்—எ-று.

(க)

நீலமாலென்னுங்காலனேயியாங்கதிரைவீசித்

கோலமாநிருதராயகங்குலைக்குலைத்துவீழ்த்தான்

சாலவையிமையோர்போதும்விடிந்ததுதலத்தின்பேரும்

வேலைமேலுறங்குமாயன்பெயரினாலினங்கிறன்றே.

இ-ள். நீலநிறமுள்ள விஷ்ணுவாகிய காலனாவன் சக்கரமா
கிய சூரியனையேவிஅதிகோலமாய்வந்திருக்கிற இருளைக்குறைத்த

அடு

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

வுள்ளில் மிகுதிபாகத் தேவர்களுக்குப்பொழுதுவிடிந்தது. அது முதல் அந்தத்தலத்தின்பேரும் பாற்கடலிலுறங்கு மாயவன்பெயரால் விளங்கியது—எ-று. (கக)

பின்னுமத்தலத்திலெய்திப்பெருந்தவம்புரிந்துதன்பேர்
தன்னிலோர்தடமுங்கண்மிருங்கிலோரிலிங்கந்தாபித்
தந்நிலம்பிழைக்கச்செய்தானிரும்பகைதவிர்ப்போரந்தப்
பொன்னியறடத்திறோய்ந்துபுனிதனைப்போற்றுவாரோ.

இ-ள். மறுபடியும் அந்தத்தலத்திற்சென்று பெரியதவம்புரிந்து தன்பெயராலே மாதவதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுமுண்டாக்கி அதன்மருங்கி லொருசிவலிங்கமுந்தாபித்து இவ்வுலகத்தார்பிழைக்கும்படி யிவ்வாறுபூசைசெய்தான். மிகுந்த ஆணவமலப்பகையை த்தவிர்ப்பவர்கள் பொலிவுள்ள அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிவலிங்கப்பெருமானையுந் துதிசெய்வார்கள்—எ-று. (கஉ)

தந்தமாதவன்றடத்திலேதமதுடனைத்தார்
தொந்தமாகியபிறவியாங்கடலினிற்றுளையா
ரந்தரானவர்முழுகினால்விழியுடைத்தாவர்
வந்தியானவன்முழுகினுற்பெறுகுவண்மகவை.

இ-ள். மகாவிஷ்ணுவண்டாக்கிய மாதவதீர்த்தத்தில்தங்களுடைய உடல்நனையும்படி முழுகினவர்கள் தொடர்ந்துவருகிற சனைக்கடலில்முழுகார்கள். குருடர்கள்ஸ்நாநஞ்செய்தால் கண்பெறுவார்கள். மலடியாயிருப்பவள்ஸ்நாநஞ்செய்தால்பிள்ளையைப்பெறுவாள்.

விண்டுபுரிசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-௨௧௦.

க ர பு ரி ச ரு க் க ம்

ஒருபெருங்கதையுரைக்குதுந்துவாபரபுகத்தி
னிருநர்தங்குலத்துதித்தனன்கரனெனுநிருநன்
பொருதுநாலிருதிகையினுந்தன்பெயர்பொறித்தான்
சுருதிலன்னவன்பெயர்சொலிற்காலனுங்கலங்கும்.

இ-ள். பெரிதான ஒருகதையெல்லுகிறோம், அதாவது துவாபரபுகத்தில் *கரனென்னுங் கருகைமுகமுள்ள ஒரு அகராசன்

கரமென்பது - கருகை.

அகராலத்திற்பிறந்த அந்தக்கரன் இந்திரன்முதலான தேவர்களுட
ன்போர்செய்து வென்று அஷ்டதிக்குகளிலுந் தன்பெயரைநிறுத்
தினான். அவன்பெயர்சொன்னாலும் நினைத்தாலும் யமனும் மனங்
கலங்குவான்—எ-று.

(க)

நெய்யுமாற்றலருகிரமுமிறைச்சியுநிணமும்
பெய்யும்வேலினுடலுயிரினத்தையம்பிரித்து
வையமீதுதன்கொடுப்பசிக்கருத்தினுவருத்தி
வெய்யபாவமும்பழிகளுந்நினைந்தனமிகவும்.

இ-ள். நெய்யிலும் - பகைவருடைய உகிரத்திலும் - இறைச்சியி
லும்-நிணத்திலும்-தோயும்படியான வேலையுடையவன், உலகத்
திலிருக்கும் உடலுயிர்களைபெல்லாம் வதைசெய்து பிரித்துத் தன்
பசிக்கு ஆகாரமாக உண்ணக்கொடுத்தவன், இதனால் கொடியபாவ
மும் பழிகளும் அவனுக்கு மிகுதியாகவினைந்தன—எ-று. (உ)

மண்ணிலேநறாதுநாயுமாய்ப்பிணியுமாய்வலிபோ
யுண்ணிலாவிபுபசியினால்வேட்டமுற்றுலேந்தா
னெண்ணிலாதவத்தினத்திலோரிதினத்திலேயினைத்துத்
தெண்ணிலாவிரிசங்குஞ்சுப்பாலியிற்றினைத்தான்.

இ-ள். அந்தக் கரனென்னும் அகரன் நரையும்-திரையும்-பிணிக
ளும்உடையவனுப்ப் பலங்குன்றி வயிற்றிலுண்டாகிய பசியினால்
உலகமெங்கும் மிருகவேட்டையாடித்திரிந்தான். இவ்வாறு திரிந்து
கொண்டிருக்கும் அளவில்லாதநாள்களிலொருநாள் ஆகாரமொன்
றுங்கிடையாமைபாற் பசிகொண்டு இளைப்படைந்து வருகின்ற
வன் தெளிந்தநிலாவின் பிரகாசம்பொருந்திய சங்குகள்கூழ்ந்த
பாலாற்றினைக்கண்டு அதில்முழங்கினான்—எ-று. (ங)

வேறு. முத்தியைக்கொடுக்கும்பாலிறதியிலேமுழுக்கினுக்குச்
சுத்தியுமெளிதாமிடம்மைமறுமையின்வினையுந்தீரு
மத்தகுறதியினீரால்வினைந்தநெல்லமுதுண்டாருக்
குத்தமரல்லாரில்லத்துண்டதீவினையுந்தீரும்.

இ-ள். முத்தியைத்தருவதாகிய பாலாற்றில் முழுக்கினவர்களுக்
கு அஷ்டசித்திகளுமுண்டாகும், இப்பிறப்பிலும் முன்பிறப்பிலு
முண்டாகிய வினைகளுந்தீரும், தகுதியுள்ள அந்தநீரினால்வினைந்த

அ.உ

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

நெல்லரிசியன்னம் புசித்தவர்களுக்கு முன்னமொருகாலம் உத்த
மரல்லாதார்விட்டில் அன்னம்புசித்தலால் நேரிட்டபாவமுந்தீரும்.

பாலிமாநதித்தெய்வநீராடியபலத்தா
லாலமாயவனையமாயவன்புரத்தடைந்தான்
சாலுமப்பதியடைந்திடுமரும்பெருந்தவத்தாற்
சூலபாணியாம்வழித்துணைமருந்தரைத்தொழுதான்.

இ-ள். ஆலகாலவிஷத்தையொத்த அந்தஅசுரன் தெய்வத்தன்
மையுள்ள அந்தப்பாலாற்றினீரில் மூழ்கியபலத்தினால் அன்புடன்
விஷ்ணு புசைசெய்ததாகிய விண்டுபுரியிற்சேர்ந்தான். மேன்மை
பெருந்திய அந்தத்தலத்தையடைந்த அரிதாகிய பெரியதபோப
லத்தினால் சூலபாணியாகிய மார்க்கசகாயரைத்தரிசித்துத் தொழு
தான்—எ-று. (டு)

மன்னியவிமானந்தோன்றுமிடமெலாம்வானோர்நாடா
மின்னிசைமுரசங்கேட்குமிடமெலாமயனாடென்பர்
சென்னியர் துதியினோசைதேரிவிடந்திருமாலுரா
முன்னியசிவவாழ்கோயிலுருத்திரனுலகமாமே.

இ-ள். சிவலிங்கப்பெருமான் வீற்றிருக்கிற கெரீப்பக்கிரகஸ்
துபி தெரியும்படியிருக்கிற இடமெல்லாம் தேவருலகத்துக்குச்ச
மானமாம், அங்குமுழங்கு மினிதானஒசையுள்ள முழவுகேட்குமி
டமெல்லாம் பிரமலோகமென்பார்கள், பாணர்கள் துதிக்கும் ஒசை
கேட்குமிடமெல்லாம் விஷ்ணுலோகமாமென்பார்கள், கருதுகின்
ற பரமசிவம்வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலானது ஸ்ரீகண்டருத்திர
லோகமாகிய கைலாசமாம் என்பார்கள்—எ-று. (ஊ)

வேறுபெற்றதன்பெயராலொருமலர்த்தடம்பெருக்கி
நற்றடங்கணாமிதிலோரிலிங்கமுநாட்டி
நிற்பநிற்பமத்தடத்திடைமூழ்கிவெண்ணீரிட்
டற்றநீங்கவேயருச்சனைபுரிந்தனனலரால்.

இ-ள். பேறுபெற்ற அந்தஅசுரனாவன் தன்பெயரால் மலர்க
ளுள்ள ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத்தீர்த்தக்காமேல் ஒருசிவலி
ங்கமுந்தாபித்துத் தினந்தோறும் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செ
ய்து விபுதியணிந்து பாவம்நீங்க மலரால் அருச்சனைசெய்தான்.—

நாயினுங்கடையானவராயினுநாகிற்
நீயவல்வினையாளர்களாயினுஞ்சிவனார்
தூயபொன்னடித்தாமரைக்கொருமலர்கூட்டி
லாயிரம்பிறப்பியற்றியபழவினையகனும்.

இ-ள். நாயினுங் கடைப்பட்டவர்களானாலும் நாகில்விழத்தக்க
பாவிசுள்ளானாலும் மார்க்கச்சகாயருடையபரிசுத்தமுள்ள திருவடித்
தாமரைமலரில் ஒருமலர்சாத்தினாலும்ஆயிரம்பிறப்பிற்செய்த பழ
வினையகனும்—எ-று. (அ)

நறுமலர்ச்சடைவழித்துணைபவர்க்கொருநாளி
லறுகுபச்சிலைசருகும்ற்றாயினுமணிந்தான்
மறுபிறப்பறுமிறப்பறும்பகையறுமகவு
முறுதிபற்றியமேன்மைபுங்கல்விபுமுளதாம்.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய ஷோணைமாலையணிந்த சடாமகுட
முள்ள வழித்துணைநாதருக்கு ஒருதினத்தில் அறுகாவது - பச்சிலை
யாவது - உலர்ந்தவிலையாவது-மலர்களாவது சாத்தினால் மறுபிறப்
பறும், இறப்பும், பகைவரும் ஒழிவார்கள், புத்திரசம்பத்தும்-
உறுதிபெற்றமேன்மையும் கல்விபுமுண்டாகும்—எ-று. (ஆ)

வினையகன்றிடும்பிணிகளுமகன்றிமிடிபோம்
நினையுமெப்பொருளாயினும்வருமிவைநிற்க
நினைவிதைக்குநேரமுமத்தலத்திலேசெய்தார்
பனைவிதைக்குநேராகவேவளர்ந்துமேற்பலிக்கும்.

இ-ள். நல்வினையினையெண்ணு மிருவினைகளும் அவையேது
வாகவருகின்ற மகாரோகங்களும் நீங்கும், வறுமையுமொழியும்,
கருணகின்ற எவ்வகைப்பொருளும்கிடைக்கும், இவைகள்நிற்க தி
னையளவுதருமம் அந்தத்தலத்திற்செய்தால் பனங்கொட்டைக்குநே
ராகவே அதிகரித்து மறுபிறப்பில் பயன்தரும்—எ-று. (க)

ஆவிலாயிரமாயிரந்தினந்தினமழிக்கும்
பாவியானவொணினுமப்பதியினிற்பணிந்தால்
நீவிலாதமெய்ஞ்ஞானியாய்ப்புலன்களைநிறுத்தி
யாவியாணவமகன்றிடச்சிவகதியடைவார்.

அச

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். தினந்தோறும் பத்துலட்சம்பசுக்களை உதைசெய்யும் ம
காபாலிகளையானாலும் அந்தத்தலத்தில்வந்து சுவாமியைப்பணிந்
தால் பழுதில்லாத மெய்ஞ்ஞானியாய் ஐம்புலல்களையடக்கி உயி
ரைப்பற்றிய ஆணவமலம்நீங்கச் சிவகதியையடைவார்கள்—எ-று.

மாகதக்கொடியிறைவனாக்காலையில்வணங்கி
விருதுவிற்செயும்வினையறும்பகற்பொழுதிறைஞ்சி
விருபிறப்புடைவினையறுமெழுபிறப்புள்ளே
பரவும்வல்வினையகன்றிமாலையிற்பணிந்தால்.

இ-ள். மாகதவல்லியென்னும் பார்வதிதேவியானா இடப்பா
கத்திலுடைய வழித்துணைநாதனாக் காலைப்பொழுதில் தரிசனஞ்
செய்தால் ஒருபிறப்பிற்செய்த பாவம்நீங்கும், பகற்காலத்தில் தரி
சனஞ்செய்தால் ஒருசனனத்தில்செய்த பாவம்நீங்கும், அந்திப்
பொழுதில் தரிசித்தால் எழுபிறப்பிலுஞ்செய்த பாவமெல்லாம்
நீங்கும்—எ-று. (கஉ)

சோதியைக்கரபுரியினிற்காலையிற்றொழுதா
நீதினர்க்குறவாகியபாதகந்தீரும்
பாதகத்தொகையைந்தறும்பகலிடைப்பணிதல்
போதுபுக்கபின்பணிதன்மாதகம்போக்கும்.

இ-ள். கரபுரியில் வழித்துணைநாதனாக் காலைப்பொழுதிற்பணி
ந்தால் கொடியவர்களுடன் உறவுசெய்தலாலுண்டாகும் பாவந்தீ
ரும், பகற்காலத்தில்தொழுதால் பஞ்சமாதகம்நீங்கும், அந்திப்
பொழுதிற்பணிந்தால் வாக்கினுற்சொல்லக்கூடாத பெரியபாவங்க
ளெல்லாம்நீங்கும்—எ-று. (கங)

காலையேத்திடினமனத்தினுல்வரும்வினைகழலும்
வேலைநண்பகற்பணிந்திடினுறைதரும்வினைபோம்
மாலையானதில்வழித்துணைமருந்தனாவணங்கி
லோலமோலமென்றோலிமும்வினையெலாமோமும்.

இ-ள். வழித்துணைநாதனாக் காலைப்பொழுதில்துதிசெய்தால் ம
னதினுல்வரும் பாவம்நீங்கும், மத்தியானகாலத்தில்தொழுதால் வா
க்கினுல்வரும்வினைபோம், அந்திப்பொழுதிற்பணிந்தால் ஒலமோ
லமென்றுமுறையிட்டுக்கொண்டு சகலபாவமுந்தொலையும்—எ-று.

விழுந்துமெய்யுறப்பணிந்தவர்வினைகளும்விழு
மெழுந்தபோதவர்வினையெலாமெழுந்திராதிநக்து
மழுந்துமெய்யினிற்றுகளினுக்கோருகமமுதில்
கொழுந்துசூழிவானுலகினிலுறைகுவர்குடியாய்.

இ-ள். உடல் பூமியில்படும்படி மார்க்கசகாயரைப்பணிகில் றவர்
களுடைய பாவமெல்லாம்நீங்கிப்போம், அவ்வாறுபணிந்தெழுந்த
போது அவர்கள்பாவமெல்லாம் எழுந்திராமல்நீங்கிப்போம், அப்
போது சரீரத்தின்பொருந்திய துகள்களில் ஒருதுகளுக்கொருபுக
மாக அமுதக்கொழுந்தாகிய இளந்தீங்களைச்சூடிய பரமசிவத்தி
னுலகத்தில் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (கரு)

காலமன்றியபொழுதினிற்பணிதலோர்கரத்தால்
பாலலோசனர்ப்பணி சூதலிடத்தினிற்பணிதன்
மேலினிற்கலைதன் னுடன்பணி சூதல்விடை மு
லையத்தினிற்பணிசூதல்பழுதிவையைந்தும்.

இ-ள். காலமல்லாதகாலத்தில் ஆலயத்திற்போய் நெற்றிக்கண்
னுள்ள பரமசிவத்தைப் பணிதலும், ஒருகையினுல்தொழுதலும்,
சிவலிங்கப்பெருமானுக் கிடப்புறத்திலிருந்துபணிதலும், மேலே
வஸ்திரம்போட்படியேபணிதலும், ஆலயத்துக்குள் நற்றிமுன்
பணிதலும்ஆகிய இவ்வையத்தும் பழுதுள்ளசெய்கையாம்—எ-று.

க ர பு ரி ச ரு க் க மு ற் றி ய து .

ஆதிருவிருத்தம்-உஉசு.

வி ரி ஞ் ன் ச ப் பு ரி ச ரு க் க ம் .

மாதவம்புரிவதிட்டனிப்படிசொலமகிழ்ந்து
சூதவந்தணன்முதலினோனைவருந்துதித்து
வேதியன்புரமானதெப்படியெனவினவத்
தாதைதல் புரமாகியகதையினைச்சாற்றும்.

இ-ள். பெரியதவஞ்செய்கின்ற வசிகீட்டமுனிவர் இவ்வாறு கரபு
ரிமானியத்தைச்சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து சூதமுனிவர்முதலாகி
யமுனிவர்கள்யாவரும் அவரைத்துதித்துப் பிரமதேவன்பெயரால்

அக

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

விரிஞ்சைப்புரமென்று பெயர் பெற்றதெவ்வாறென்றுவினாவ, வசி
ஷ்டரானவர் தம்முடையதாதையாகிய பிரமன்பெயரால் விரிஞ
ச்சைப்பதியென்றாகிய சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறார்—எ-று. (க)

முன்னேநாலுகங்குடியதாயிரமுடிந்தா
லன்னவாகனற்கொருபகலாகுமப்பகலின்
மன்னுமீரொழுமனுக்கனும்வலாரியும்வாழ்வர்
பின்னரப்படிநூறுகங்கனம்மழைபெய்யும்.

இ-ள். முன்னம் நான்குபகமுங்குடியஆயிரஞ்சதுர்புகஞ்சென்
றால் பிரமதேவனுக்கொருபகலாகும், அந்தவொருபகலில் பதினா
ன்குமனுக்கனும் தேவேந்திரனும் வாழ்வார்கள். பின்பு அப்படி
நூறுபுகம் அக்கினிமழைபெய்யும்—எ-று. (உ)

அங்கியா லுலகேழும்வெண்பலியுருவாகும்
பொங்குநூறுதம்பின்னருங்கனம்மழைபொழியு
மெங்குமொருருவாகியேயுருகுமவ்விரியாற்
றுங்கவானவர்சத்தியவுலகினிற்சூழ்வர்.

இ-ள். அந்தஅக்கினிமழையினால் உலகமெல்லாம் வெண்மைநிற
முள்ள சாம்பலாகும், அதன்பின்பும் நூறுபுகம் அக்கினிமழைபெ
ய்யும், அந்த அக்கினிமழையினால் எங்குமொரு உருவமாயுருகும்,
அப்போது தேவர்கள்சகிக்கமாட்டாமல் சத்தியலோகத்தின்போய்
ச்சேர்வார்கள்—எ-று. (ங)

அந்தவெண்ணிலேநூறுகம்புனன்மழையடரும்
வெந்தயாவையுந்தணிந்திடுநூறுகமீளத்
தந்தமாரியின்வாரியான்மறைந்திடுந்தரணி
மந்தராசலம்படிதியப்புனற்குளேமறையும்.

இ-ள். மேற்சொல்லிவந்த அளவின்படி நூறுபுகம் நீர்வருஷிப்
பொழியும், அந்த நீர்வருஷித்தினால் முன்வெந்தவைகளெல்லாந்த
ணியும்,மறுபடி நூறுபுகம்பெய்த நீர்வருஷித்தினால்இவ்வுலகமறை
ந்துவிடும், அந்தநீரிலே மகமேருவானது பாதிமறையும்—எ-று

இந்தநாலுகத்தாயிரநான்முகற்கிரவா
மந்தநள்ளிருண்முழுவதுமாலிகைத்துயில்வோ
னுந்தியீதயனுறங்கிடுமவ்விரவொழிந்தால்
வந்தொனோன்மாயுலகெலாமமைத்திடுமாயன்.

இ-ள். மறுபடி இவ்வாறு ஆயிரஞ்சதுர்புகமானால் பிரமதேவனுக்கு ஒருராத்திரியாம், அந்த இராத்திரிமுழுவதும் பிரமதேவன் ஆலிலையிற்பள்ளிகொண்டிருக்கும் நாராயணமூர்த்தியினுடைய நாபிக்கமலத்தினிடத்தில் உறங்குவான். அந்த இராத்திரியொழிந்தால் நாராயணமூர்த்தி வராக அவதாரஞ்செய்து உலகத்தை யெல்லாம் முன்போல அமைப்பான்—எ-று.

(ரு)

(நள்ளிருள் - செறிந்த இருள்.)

ஆண்டு நூறு சென்றிடி லயனரியிடத்தடங்கு
மீண்டுமச்சுதனச்சுதனாகியவிறியைக்
காண்டகுடம்படியளித்திடுஞ்சதுமறைக்கடவு
மண்டியாவையுட்படைத்திடுந்திசைமுகனாகி.

இ-ள். இப்படி நூறுவருஷஞ்சென்றால் பிரமதேவன் மகாவிஷ்ணுவினிடத்திலொழிங்குவான், மறுபடி விஷ்ணுவானவர் அந்தத்தன் புத்திரனாகிய பிரமதேவனை பாவருங்காணும்படி புண்டாக்ரவன். அதன்பின்பு பிரமதேவன் நான்குமுகமுள்ளவனாகி உலகங்களை யெல்லாஞ் சிருஷ்டிப்பான்—எ-று.

(ள)

பிரமசுதம்பமோரி ரண்டொருநாளதாய்ப்பெருஞ்
திருவினாயகற்காண்டு நூறப்படிசென்றா
லரனிடத்திலேயடங்குவனடங்கியவரியை
விரவுசிட்டியிலுருத்திரன்மீளவும்விதிப்பான்.

இ-ள். இவ்வாறு நடக்கும் இரண்டு பிரமசுதம்பம் விஷ்ணுவுக்கு ஒருநாளாய்ப்பெருஞ், அவ்வண்ணம் நூறுவருஷஞ்சென்றால் விஷ்ணுவானவர் உருத்திரனிடத்திலேயடங்குவர். அவ்வாறு அடங்கிய விஷ்ணுவைச் சிருஷ்டியில் உருத்திரமூர்த்திவானவர் மறுபடிசிருஷ்டிப்பார்—எ-று.

(எ)

அதுவிரித்திடிற்பெருகிடம்பரம்பரையதனால்
விதிபடைப்புநாமுனைக்குதுமுமக்கெனவிளம்பு
முததியிற்றுயினெடியவனுந்நியிலுதித்த
பதுமனப்பொழுதறிந்திலன்படைத்திடும்பரப்பை

இ-ள். அதனைவிரித்துச்சொன்னால் அதிகமாம் ஆதலால் அது நிற்க, பிரமதேவனுடைய சிருஷ்டிப்பைப் பரம்பரையினால் நான்

அ)அ

திருவிருஞ்சைப்புராணம்

சொல்லுகிறோம் உங்களுக்கென்று சொல்லுகிறார். பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவினுடைய நாடியிலுதித்த பிரமதேவன் அக்காலத்தில் சிருஷ்டித்தொழில் தெரியாதவனாயிருந்தான்—எ-று. (அ)

நெற்றியீதினினிமலனைச்சமாதியானினைத்தான்
சுற்றாமுடியிறைவனுமுமையுடன் ஞேன்றி
யிறைநாளுனக்களித்திடும்வாங்களேதென்றான்
முற்றயாவையுந்தெரிந்திலன்படைப்பெனமொழிந்தான்.

இ-ள். அவ்வாறு தெரியாமலிருந்த பிரமதேவன் நிஷ்டையில் தன்னுடைய நெற்றியினிடமாகப் பரமசிவத்தைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது நாகங்களைச்சுற்றிய சடைமுடியுள்ள பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருடன் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பிரமதேவனை அருளுடனோக்கி இப்போது நாமுனக்குத் தரவேண்டியவரம் யாதென்ன, பிரமதேவன் பரமசிவத்தை வணங்கி அடியேன் சிருஷ்டிக்குந்தொழில் சிறிதுந்தெரியாதவனாயிருக்கிறேனென்றான்—எ-று. (க)

பரமனையெனப்பகர்ந்திடும்பதுமனைப்பார்த்துப்
பிரமனையுனக்குரைசெய்வோமுலகெலாம் பெண்ணும்
விரவுமானுமாயிருக்கும்வ்விரண்டையும்விரிக்கி
வருவமாக நம்மிடத்திலேயறிக்கவென்றுரைத்தான்.

இ-ள். பரமசிவமே அருள்செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்த பிரமதேவனேநோக்கிப் பிரமனே யுனக்குநாம் அருள்செய்கிறோம் உலகமெல்லாம் பெண்ணும்பொருந்திய ஆணுமாயிருக்கும் அவ்விரண்டையும் உருவமாகவிவரிக்கில் சத்தியும்-சிவமுமாயிருக்கும் நம்மிடத்திலே யறிந்துகொள்வாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (க)

பகுதியாகியபடைப்பிருமூன்றுளபுகரில்
விசுவாகிபபடைப்பொருமூன்றுளவிதிக்கிற்
றொகுதியாகவேமாயையிலொருகலேதோன்று
யிகுதியாகுமக்கலுபினிற்சிறிக்குமவ்வியத்தம்.

இ-ள். பிரகிருதியாகிய சிருஷ்டி ஆறுவகையாயிருக்கின்றன; சொல்லுமிடத்தில் விஞ்ரீதியாகிய சிருஷ்டி மூன்றுவகையாயிருக்கின்றன; விதிக்குமிடத்தில் தொகுதியாகவே மாயையிலொருகலை தோன்றும், மிகுதியாகிய அக்கலையில் அவ்வியத்தமுண்டாகும்.—

ஆரவன்னதிற்பிறந்திடும்புத்தியாங்கதிலாங்
காரமூன்றுமவந்துதித்திடுமவைகளிந்கருத்துஞ்
சாருமிந்நியமொருபதும்புதமுந்தடைக்கும்
பாரிலிப்படியறுவகைச்சிருட்டியும்படைப்பார்.

இ-ள். பொருந்த அந்தக்கலையில் புத்தியுண்டாகும், அந்தப்புத்தியினிடமாக மூன்று அகங்காரமும்பிறக்கும், அந்த அகங்காரங்களில் மனமும் தசவித இந்திரியங்களும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாகும், உலகத்திலிவ்வாறு அறுவகைச்சிருஷ்டிகளையும்படைப்பார்.

ஆங்காரம் மூன்றாவன—பூதாதியாங்காரம் - தைசதவாங்காரம் - வைகாரிகாங்காரம்.—இந்திரியங்கள் பத்தாவன—மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி-என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்கு - பாதம் - பாணி - பாயுரு - உபத்தம் - என்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம்.— பஞ்சபூதம்—பிரிதிவி - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாயம் - என்பவை. (உஉ)

மூவகைப்படும்விருத்தியின்விநிஷிணமொழியின்
மாவுமற்றுளபறவையுமொருவகைமரணம்
பூவளித்தியும்புதற்களுமொருவகைபுணருந்
தேவர்மற்றுளமனிதருமொருவகைச்சிருட்டி.

இ-ள். மூன்றுவகைப்பட்ட விருத்தியின்விநிஷிணவச்சொல்லில் மிருகங்களும்-மற்றையபகைகளும்-ஒருவகைச்சிருஷ்டி, விருஷைகளும்-மலர்களைத்தருகின்ற புசர்களும்-ஒருவகைச்சிருஷ்டி, தேவர்களும் - மனிதர்களு மொருவகைச்சிருஷ்டியாம்—எ-று. (உங்)

மேலதாகவேதோன்றிந்தருக்களின்விகற்பஞ்
சாலுமானிடாதோமுகநிலையினுச்சனிப்பர்
மோலமோகுறுக்காயெழும்விவங்குபுட்குலங்கள்
தோலுஞ்செவினுனைச்செவியாழியிந்ததொகுதி.

இ-ள். விருஷ்யேதங்களுள்ளாம் மேல்தோக்கி ஊர்ந்தமுடமா
கவளரும், மிகுதியான மானிடர்கள் கீழ்தோக்கி அதோமுகநிலையி
னூற்சனிப்பார்கள், மிருகங்களும்-பகடிகளும்-பக்கப்பார்வையாக
ச்சனிக்கும், இவ்வகையுள்ள உயிர்வருக்கங்கள் தோல்புறத்தில்தோ
ன்றுங் காதுகளையுடைய துகளும் தோல்புறத்தில்தோல்முடல் து
லைமாத்திரமுள்ளதான காதுகளையுடைய துகளுமாம்—எ-று.

காதுஇருப்பதாக வெளியில்தோன்றாமலிருப்பது துளைச்செ
வி, இவ்வாறு துளைச்செவிகளையுடையவை பகடிகள்முதலான
வைகளாம்.

(கசு)

பிண்டமீதினிற்றோற்செவியுயிரொலாம்பிறக்கு
மண்டமீதினிற்சனித்திடுந் துளைச்செவியனைத்துஞ்
சண்டனண்பெண்ணென்றுரைபெறுமுவகைத்தருக்கள்
எண்டகும்படிவயிரமுள்ளனவுமந்நிலவும்.

இ-ள். தோற்காதுகளையுடைய உயிர்களெல்லாங் கருவில் பிண்
டமாகத்தங்கியுதிக்கும், துளைச்செவியுயிரொல்லா முட்டையில்தங்
கிப்பிறக்கும், வயிரமுள்ளவிருஷங்கள் ஆணவிருஷங்களென்றும்
வயிரமில்லாதவிருஷங்கள் பெண்விருஷங்களென்றும் அலிவிரு
ஷங்களென்று மூன்றுவகைப்படும்—எ-று.

(கரு)

(சண்டனென்பது - அலி.)

மாதுபாகணிப்படிசிட்டிவகையெலாமறைந்தான்
வேதநாயகனப்படியுலகெலாம்பிதித்தான்
சோதிதன்னருட்பெருமையாற்றெறிந்ததித்தொழிலென்
ருதிதாடொழக்கடிபுரிப்பதியினையடைந்தான்.

இ-ள். பார்வதிபாகனாகிய பரமசிவன் இவ்வாறு சிருஷ்டிக்கிரம
ங்களை அருளிச்செய்தார். அதைத்தெரிந்துகொண்ட பிரமதேவ
ன் அந்தக்கிரமப்படி உலகத்தையெல்லாஞ் சிருஷ்டித்தான். அப்
படிசிருஷ்டித்துச் சோதிசொருபமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அ
ருளால் இந்தச்சிருஷ்டித்தொழில் நமக்குத் தெரிந்ததென்று அந்
தக்கடவுளைப்பணிவதற்குக் கார்புரியையடைந்தான்—எ-று. (கங)

ஆற்றினுக்கெலாந்தலைமையாம்பாலிநீராடிப்
பேற்றிறம்பணையனுதினமருச்சினைபுரிந்து

கோற்றொடிப்பசங்கொடியிடைமரகதக்கொடியை

மாற்றுமிக்கபொன்மலர்களாற்பணிந்தனைவழுத்தி.

இ-ள். நதிகளுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய பாலிநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து நாஸ்தோறும் மார்க்கசகாயரை அருச்சனைசெய்தும் வளைபலணிந்த கையினைபும், பசங்கொடியொத்த இடையினைபும் உடைய மரகதவல்லித்தாயையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்மலர்களால் அருச்சித்துந் தொழுதும் தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று. (௧௭)

அயனுமத்தலத்தொருதடஞ்சமைத்தனைலர்மேற்

கயல்குறிக்குமத்தடத்திலோரிலிங்கமுங்கண்டான்

வியல்மணிச்செழிகரபுரியெனும்பதிவிரிஞ்சைப்

பெயர்படைத்ததுபிரமனுஞ்சிவகதிபெற்றான்.

இ-ள். பிரமதேவனும் அந்தத்தலத்தில் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கிச் சேல்மீன்கள்குறிக்கும்படியான அந்தத்தீர்த்தக்கனாயில் ஒருசிவலிங்கமும் ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான். இந்தக்காரணத்தினால் பெரியமணிகளிறைந்துள்ள கரபுரியானது விரிஞ்சைப்பதியென்று பெயர்ப்பெற்றது. இவ்வாறுபூசித்த பிரமதேவன் மார்க்கசகாயருடைய கருபையினால் சிவகதியடைந்தான்—எ-று. (18)

விரிஞ்சைப்புரிசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-௨௪௪.

வழித் து வண ச் ச ரு க் க ம்

அடிவளைந்துமுனிவர்தொழுவரமனிக்குங்களிற்றுமுகத்

தரசைப்போற்றி

வடிவளைந்ததனம்பெருத்துநடுவளைந்தமரகதப்பு

மயிலைப்போற்றி

கொடிவளைந்தமதில்புடைசூழ்கரபுரியிலொருசிறுவன்

குறைவுதீர

முடிவளைந்தவழித்துணைவரடிபணிந்துகதைகளெல்லா

மொழிகுவேனே.

திருவிருதைப்பாணம்.

இ-ள். சிவவணங்கித் தம்முடைய திருவடியைத் தொழுதிக் றமு
விவர்களுக்கு வேண்டியவாங்களைக்கிருபைசெய்யும் யானைமுகமு
ள்ள. விநாயகரைப்போற்றிசெய்து அழகுசுலந்த திருத்தனபாரம்
பூரித்துவளைந்தஇடையினையுடையமாகதவல்லித்தாயானாயும்போற்
திசெய்து கொடிகள் பொருந்தியமதிவானது புறத்தில்கூழ்ந்திருக்
கும்படியான கரபுரியினிடத்தில் ஒருபிராமணப்பிள்ளையினுடைய
மனக்குறைவதீரும்படிதிருமுடிவளைந்த மார்க்கசகரயருடையதிரு
வடியையும்வணங்கி மற்றசகரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன்.—

வேறு. பாடலம்புனைமாதவிபைங்குரா

நீநிதண்டலையெங்குநெருங்கவுந்

தேடிமங்கையர்கொந்தளதேசமேற்

கூடிவண்பிறைகுந்தளதேசமே.

இ-ள். பாதிரிமரமும் - குருக்கத்திமரமும்-பசியகுராமரமும்-
நீடியசோலைகள் எங்கும்நெருங்கியிருக்கவும், தேடிவந்து மாதார்க
ளுடைய அளகபாரத்தினிடத்தில் வண்புகள்கூட்டமாகச்சேர்ந்தி
ருக்கும்படியான வளப்பத்தையுடையதுகுந்தளதேசம்—எ-று.(உ)

அங்கயங்களுமாறுதடங்களுஞ்

செங்கலங்கல்படுத்தினமானமுந்

துங்கவல்லியர்தோளி லுடூர்ந்திடுங்

குங்குமங்களிற் குந்தளதேசமே.

இ-ள். பரிசுத்தமான மாதார்களுடைய தோளில்நின்றும் உடூர்ந்
திடுங் குங்குமங்களினால் அழகிய கசங்களும் - ஆறுகளும் - தடா
கங்களும்-நாள்தோறுஞ் செஞ்சேறுபடும்படியான வளப்பத்தை
யுடையது குந்தளதேசம்—எ-று. (15)

வேறு. அளகைபோலவந்தாட்டிலோர்பதிபுளததிலே

வளமையான்மிகுத்தவெனொருபெருங்குடிவணிகன்

தளர்விலானரங்கடியவன்பெயர்தனபாலன்

மின்குலாணிபம்புரிந்ததிற்பெருந்தனம்பிளைத்தான்.

இ-ள். அளகர்புரியைப்போல் அந்தநாட்டிலொருபதியிருக்கின்
றது. அதில்வளப்பத்தினால் மிகுந்த வையெருவத்திற்பிறந்த ஒருவர்
ந்தகனுண்டு, அவனோ யாதொருதளர்ச்சியுமில்லாதவனும் பரமசிவ

னுடையதிருவடிக்கு அன்புள்ளவனும் தனபாலனென்னும் பெயருள்ளவனுமாய் மிளகுவரித்தகஞ்செய்து அதினால் மிகுந்ததனம் சம்பாதித்தான்—எ-று.

(சு)

நாற்றிசைக்கணுமவன்பொதிவழங்கிநாளிற்
கூற்றுதைத்தவர்காஞ்சிமாநகரியைக்குறித்திட்
டேற்றினத்தின்மேற்பற்பலகறிப்பொதியேற்றி
யுற்றினத்துகள்விரிஞ்சையம்பதியைவந்தடைந்தான்.

இ-ள். அந்தத்தனபாலகன் நாலுதிக்கிலும் மிளகுபொதி அனுப்பிக்கொண்டிருக்கும்நாளில் கூற்றுவணையுதைத்தருளிய ஏகாம்பரநாதர்வீற்றிருக்குங் காஞ்சிபுரத்துக்குப்போகக்குறித்து எருதுகளின்மேல் அநேக மிளகுபொதியேற்றிப் பாலிநதியில் சங்குகள்தவழுப்படியாகிய விரிஞ்சைப்புரத்தில்வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (ரு)
(நந்து எனற்பாலது - விகாரவகையால் நத்து எனநின்றது.)

கோறலைத்தருங்கொடும்படையெயினர்களுமுயி
யாறலைத்தனொனச்சிலர்பகர்தலுமஞ்சி
மாறலைத்தெழுங்கருங்கயன்மருங்கயற்கழுமந்
தாறலைத்திடுங்கரபுரிதல்னில்வந்திறுத்தான்.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலைச்செய்கின்ற கொடியபடைகளுள்ள வேடர்கள் கூட்டமாய்க்கூடிக்கொண்டு வழியில் அடித்துப்பறித்தாரகொன்று சிலர்சொல்லவே பகையாகிய மீன்களைவருத்தியெழுகின்ற சேல்மீன்கள் வயல்களுக்கு அருகிலிருக்குங் கழுமங்குலைகளையலைக்கும்படியான கரபுரியில்வந்து சேர்ந்திருந்தான்—எ-று.

மீண்டுசென்றிடிஸ் முதலிலேபெரும்பெருவிலையா
வீண்டுவிங்கிலோமுதலலாதுதியமியையித்
தூண்டுசெஞ்சுடரிவரியும்புரவியஞ்சோலைத்
தீண்டுசெய்யும்புகவரிதெனம்னந்திகைத்தான்.

இ-ள். திரும்பிப்போய்விட்டால் முதலிலேகுறையும் அதிகவிலையாக இவ்விடத்திலின்றிநூலும் முதலாகுமேயன்றி இலாபமில்லை, தூண்டுசெஞ்சோதியுள்ள சூரியனையும் பச்சைக்குதியையினையும் சோலைதீண்டும்படியான காஞ்சிபுரத்திற்போய்ச் சேர்வதும் அரிதென்னப் பலபலவகையாக எண்ணினான்—எ-று.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

எய்த்துநொந்தவனிதையவங்கோயின்முன்மெய்தி

யத்தனே திருவழகுறவாடியவமலா

வைத்தவான்பொதிபறிபடாவகைதுணைவந்தாற்

பத்துவான்பொதிமிளகுனதாமெனப்பகர்ந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு எண்ணிவருந்தினவன் பாமசிவம்வீற்றிருக்க
குந் திருக்கோயிலுக்கெதிரிற்சென்று இறைபவனே சிறந்தஅழகு
பெற நிருத்தஞ்செய்த அமலனே, நான்கொன்முவந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதிகள் வேடர்களால் பறிக்கப்படாதவண்ணம் வழி
த்துணைவந்தால் பத்துமிளகுப்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
றுசொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

சொல்லியீண்முவந்திருக்கையிலடைந்துகண்மியின்றா

னல்லிலேயவன்கனவிலேயிறையவனணுகி

நல்லவான்றுணைவழிக்குவந்துதவிடுநாளைப்

புல்லமீதினிற்பொதிகளையெடுக்கெனப்போனான்.

இ-ள். இவ்வாறு பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு தன்னிருப்பிடத்
தில்சேர்ந்து நித்தினைசெய்தான். அவ்வாறுநித்தினைசெய்யும் இரா
த்திரியில் பாமசிவம் அவன்சொப்பனத்திலெழுந்தருளி நாளைப
தினமுனக்கு நல்லவழித்துணைவரும்ஆதலாற் பயமின்றி எருதுகள்
மேல் மிளகுப்பொதினையேற்றக்கடவையென்று அருளிச்செய்து
மறைந்துபோனான்—எ-று. (ஆ)

மற்றைநாளெழுந்தெருத்தின்மேல்விரிகளைவரிந்து

கற்றைநீள்கயிற்றைசுத்துவெண்கவடிகைகட்டி

யற்றநீங்கியேயவன்பொதியெடுத்திடுமளவி

னெற்றிமேல்வீழிமறைத்தரன்வந்துமுல்னினின்றான்.

இ-ள். கனவுகண்டவனிகன் மறுநாளெழுந்து எருதுகள்மேல்
விரிகளைக்கட்டிக் கற்றைபாகியநீண்டகயிற்றினால் இறுக்கி வெண்
பலகறைக்கோவைகள் அலங்கரித்துத் துன்பம்நீங்கி அவன் பொ
தியெடுக்கும்போது நெற்றிக்கண்ணைமறைத்துப் பாமசிவம் ஒரு
துணையானல்போல்வந்து நின்றருளினான்—எ-று. (க)

வெள்ளைமாஷ்விடைநீலவாம்புரவியாய்விளங்கப்

பிள்ளைவான்பிறைக்கேதகைமடவெண்பயிறங்கத்

துள்ளுநீர்த்துணைக்கங்கைமேற்பாகையாய்த் துலங்கப்
புள்ளிமாவுரிப்பட்டுடையாடையாய்ப்பொருந்த.

இ-ள். வெள்ளேரிஷ்பமானது நீலநிறமுள்ள தாவுகின்ற குதினா
பாப்விளங்கவும், இளந்திங்களானது தாழம்பூமடல்போலவிளங்க
வும், துள்ளுகின்ற அலைநீரையுடைய கங்கையானது சிரசின்மேல்
பாகையாய்விளங்கவும், புள்ளிமான்றோல் உடையானது பட்டினு
லாகிய ஆடையாய்விளங்கவும்—எ-று. (௧௧)

அருமணித்திலையரவநீள் குண்டலமாகத்
திருமுகத்திலே நுதல்விழிநிலதமாய்த்திகழ
வொருகரத்தினிற்சூலமோர்சூந்தமாயொளிரப்
பொருகளிற்றுரிசஞ்சுகமாகமேற்பொருந்த.

இ-ள். கிடைப்பதற்கரிய மாணிக்கம்பொருந்திய படமுள்ளநா
கங்கள் குண்டலங்களாகவும், நெற்றிக்கண்ணானது திருமுகத்தினிட
த்தில் நிலதப்பொட்டாய்விளங்கவும், ஒப்பற்ற திருக்கரத்திலிருந்
தும் சூலமானது வேலாயுதமாகப் பிரகாசிக்கவும், யானைதொலா
னது சட்டையாய் மேலேவிளங்கவும்—எ-று. (௧௨)

வந்துதோன்றி நாம்வழித்துணையாகவேவருவோம்
சிறந்தைநீகளித்தெழுகெனவுரைத்துமுன்சென்ற
னைந்துமாகதியடவிலேநடத்தினாயந்த
புந்தியான்மகிழ்வணிகனும்பின்வழிபோனால்.

இ-ள். இவ்வாறு பரமசிவம்வந்துதோன்றி உனக்குநாம் வழித்
துணையாகவேவருகிறோம் நீமனமகிழ்ந்து புறப்படு என்றுசொல்
லித் தாம் ஏறிக்கொண்டிருக்குங் குதியையிழ் பஞ்சகதிக்கிரமத்
திலேசெலுத்தினார். அதைக்கண்டு விரும்பியமனதினால் மகிழ்ந்த
அந்தவர்த்தகனும் அவருக்குப்பின்னாக வழிநடந்தான்—எ-று.

சதியைந்தாவன—மல்லகதி - மயூரகதி - வானகதி - வியாக்கி
கதி - விடபகதி - எல்பவை. (௧௩)

காவசஞ்சிலதடங்களைக்கடந்திடுங்காலே
யாவிலேறிபகடவுண்மற்றவன்செயலநிய
மாவைவேறொருநெறியிலேவிளக்கியுண்மறைந்தான்
நேவர்கோன்மறைந்திடுதலுமலனுளந்திகைத்தான்.

இ-ள். சிலகாதவழிசென்றுகடந்தபோது ரிஷிபத்திலேறிய பா
மசிவம் அவனுடையசெய்கையை யாவருமறியும்படி சூதினையை
வேறொருவழியில்திருப்பி அங்கேமறைந்தருளினர். பாமசிவம் இ
வ்வாறுமறைந்தவளவில் அந்தவரித்தகன் மன்றினைகத்தான்—எ-று.

அந்தவெல்லையாறலைப்பவர் பிறப்பிடமதலாற்
றத்தியாளியெண்கடற்புலியளவற்சரிப்ப
தந்தகாரமுண்மறைசெறியுடையவாரணியங்
கொந்தருதவணிலங்கிடும்பருதியங்குன்றம்.

இ-ள். அந்தவிடத்தில் வேடர்கள் பிறப்பிடமாயிருப்பதுமன்றி
யானை - சிங்கம் - கரடி - வன்மையுள்ளபுலி - என்னு மிடமிருகங்
கள்சஞ்சரிப்பதும் அந்தகாரமுள்ளேமறைந்த விருகங்களுள்ளு
டைய நெருக்கமுமுள்ள காட்டினிடத்தில் மலர்க்கொத்துகளைநீங்
காததாகிய பருத்திமலையென்றொரு குன்றம்விளங்கிக்கொண்டிரு
க்கின்றது—எ-று.

பருத்திமலையென்று பெயருண்டாயது இன்னின்னகாரணத்தி
னாலேயென்று ஒருசொல்லுக் கிரண்டுபொருள்படும்படி. (கரு)

பொன்றிடாநெடுங்கலைகையுதவிமும்பொலிவோ
வன்றியேகதிரீகுழந்திமும்பெருங்குணத்தாலோ
நின்றுவேட்டுவார்பறித்தலினோநெடும்பருத்திக்
குன்றமென்றுபேர்படைத்ததிவ்வனத்திடைக்கூலம்.

இ-ள். மலையானது - கலைமாண்களைத்தருவது, பருத்தியானது-
வஸ்திரங்களைத்தருவது, ஆதலா லிவ்விரண்டுக்கும் பொருள்படும்ப
டிஒழிவில்லாத பெரியகலைகையுதவிமும்பொலிவினாலேயோ மலை
யானது ரத்தினக்கிரணங்கள்சூழப்படுவது, பருத்தியானது பஞ்சு
நூற்கப்பிம் இராட்டினத்தின்பொருந்திய இரும்புக்கம்பியில் சூ
ழப்படுவது ஆதலாலிவ்விரண்டிற்கும் பொருள்படும்படி கதிரீகு
ழந்திமும் பெருங்குணத்தாலோவென்றும், மலையானது வேடர்க
ளிருந்து அந்தமார்க்கத்தில் நடப்பவர்களுடைய சொத்துகளைப்ப
றிப்பதற்கிடமாயிருப்பது, பருத்தியானது நெய்தற்செறுழிலாளிகள்
விரும்பிப்பறிப்பதற்குக் காய்களையுடையது, ஆதலால் இவ்விரண்
டிற்கும் பொருள்படும்படி. வேட்டுவார் பறித்தலினோவென்றும்,

அந்தவனத்திலிருக்கும் மலையானது பருத்திக்குன்றமென்று சொல்லும்படி பெயருண்டாயதெனக்கூறினர். உவர்என்னுஞ் சுட்டிச் சொல் ஈண்டு - நெய்தற்றொழிலாளிகளையெடுத்துக் கூறநின்றது. இவர்என்னுஞ்சொல்-சமீபத்திலிருப்பவர்களையும், அவர்என்பது- அப்புறத்திலிருப்பவர்களையும், உவர்என்பது-அதிலும் அப்புறத்திலிருப்பவர்களையும் குறித்துச்சொல்லுகின்ற சுட்டிச்சொற்கள். பருத்திக்குன்றென்பது இயற்கைப்பெயராயிருப்பினும் அதற்குக்காரணங் கற்பித்துக்கூறுவது கவிசா துரியமென்றுணரிக. மேல் இன்னமொருவகைப்படுத்திக் கூறுகின்றார்—எ-று. (கௌ)

அலகிலாதவெண்மஞ்சுவந்தடைதலினாலும்
விலகிடாதுபல்மலர்களும்விரிதலினாலும்
பலவிதம்பபிமுத்தினத்தாலும்வெண்பருத்தி
மலையேநேரொனவிளங்கிம்பருத்திமால்வரையே.

இ-ள். அந்தமலையின்மேல் அளவில்லாதவைகளாய் வெண்மை நிறமுள்ள பனிகள்வந்துசூழ்வதினாலும், வெண்மைநிறமுள்ள பல மலர்கள் எப்போதும் மலர்ந்திருப்பதினாலும், பலவிதமுத்துகள் பொருந்தியிருப்பதினாலும் பருத்திக்குன்றமானது வெண்மைநிறமுள்ள பருத்திப்பஞ்சுப் பொதியினையொத்திருப்பது—எ-று.

அம்மலை பருத்திக்குன்றமெனப் பெயர்பெற்றிருப்பதுமன்றி பனிகள்சூழ்ந்திருப்பதினாலும், வெண்மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதினாலும், முத்துகள் பொருந்தியிருப்பதினாலும், பஞ்சுப்பொதியினையொத்திருக்கின்றதென்றுங் கூறினர். பலவிதமுத்தாவது—யானைத்தந்தமுத்துகளும் - மூங்கில்முத்துகளும் - பன்றிக்கோட்டு முத்துகளும்.

(கௌ)

இடியிடித்துவிற்கொடுதுளியிறைத்துவிண்ணெழிவி
யடிவரைப்புறத்திறீத்திமிஞ்செயலெனவிரித்துக்
கொடியவிற்கொடுகணைபோச்சிதறியக்குவட்டிற்
செடிகளிற்செறிவனசார்செறிந்தனரினத்து.

இ-ள் மேகமானது இடியிடித்து இந்திரதனுவைக்கொண்டு மழைத்துளிகளையிறைத்து மலைச்சாரலில்புறத்தில் குறுகுகின்ற செய்கைபோல் அந்தமலையிலிருக்குங் காட்டுமரங்களிற் பதுங்கி

யிருக்கும் வேடர்கள் கொடியதுகளான விற்களைப்பற்றிக்கொண்
டும் பாணங்களைச்சிதறிக்கொண்டும் கோபங்கொண்டு ஆரவாரத்து
டன்வந்து அந்தவர்த்தகனைச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள்—எ-று.(௧௮)

மடித்தவாயினர்நெடியமுண்மாமெனையிராற்
பொடித்தமேனிபரசைத்துடுங்கச்சையர்பொருந்தப்
பிடித்தஞானியர்செருப்பினரிருட்பெரும்பிழம்பே
சூடித்தபோற்கருநிறத்தினர்நமனிலுங்கொடியோர்.

இ-ள். அந்தவேடர்கள் மடித்தவாயினையுடையவர்களும், நீண்ட
முட்களையுடைய மரங்கள்போல மயிர்கள்பொடித்த சரீரத்தையு
டையவர்களும், அனாயிவிறுக்கக்கூடிய கச்சையுடையவர்களும்,
பலவிடங்களி லோடாமலிருக்கும்படி பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்
நாய்களையுடையவர்களும்,கால்களில்செருப்பினையுடையவர்களும்,
பெரிய இருட்கூட்டமே விழுங்கினதுபோன்ற நிறத்தையுடைய
வர்களும், கூற்றுவனிலும் கொடியவர்களுமாய்—எ-று. (௧௯)

கொம்புகாசஞ்சிறுகணர் துளைவளேகுறித்துப்
பம்பைபேரிகைபகைத்துடிமுட்கியார்ப்பரித்து
வெம்புஞானியைச்சங்கிலித்தொடரினும்விடுத்தே
ழம்புராசிபோல்வளைதடியெறிந்துவந்தடர்த்தார்.

இ-ள். ஊதுகொம்புகள்-எக்காளங்கள்-சிறியகண்ணுள்ள துளைபொ
ருந்திய சங்குகள் என்னுமிவைகளை பூதிக்கொண்டும், பம்பை-பே
ரிகை-துடியென்னுமிவைகளை முழக்கிக்கொண்டும், ஆரவாரித்து
உறுமுகின்றநாய்களைச் சங்கிலிக்கயிறுகளினின்றும்விடுவித்து ஏழு
சமுத்திரங்கள்போல வளைதடிகளையெறிந்துவந்துசூழ்ந்தார்கள்.

பூழிகண்களிலிற்றத்தனருரத்தினிற்புடைத்தார்
தாழும்வன்கொடிகொண்டவன்புயங்களைத்தளைந்தார்
பாழியாலவன்நனங்குளையனைத்தையும்பறித்தார்
சூழிகாலமென்றயிர்த்தனாவ்விடையுறைவோர்.

இ-ள். இவ்வாறுவந்தவேடர்கள் அவன்கண்களில் புழுதியையி
றைத்தும்,மார்பிலடித்தும், அங்கிருக்கும் வலியகொடிகளால் அவ
ன்புசங்களைக்கட்டியும், தங்கள்பலத்தினால் அவன் தனங்குளையெல்
லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள். அங்கிருந்திதைக்கண்டவர்கள் ஊ
ழிகாலமோ இதுவெனச் சந்தேகித்தார்கள்—எ-று. (௨௦)

மருத்துப்போலவேயோடினார்விடையுடன்வந்தோர்
வினாத்துத்தள்ளியவிடைகளும்வெருண்டுவெற்பேற
வெருத்துக்குன்றமாமெனப்பெய்திகளவீழ்ந்திடலாற்
பருத்திக்குன்றுபோய்ப்பொதியமாமலையெனப்படுமால்.

இ-ள். அப்போது பொதியெருதுடன்வந்த ஆள்களெல்லாரும்
வாயுவேகமாக ஓடிப்போய்விட்டார்கள். வினாந்து பொதிகளைத்த
ள்ளிவிட்ட ஒருதுகளுப்பயந்து மலையின்மேலேறுதலால் அந்தப்
பருத்திமலை யெருதுமலையென்றுசொல்லும்படி விளங்கியது, அன்
றியும் பொதிகளானவை அங்குவீழ்ந்தமையால் பருத்திக்குன்றமெ
ன்பதுமாறிப்பெரியபொதியமலையென்றுஞ்சொல்லும்படியாயது.

அணையகாலையிற்பெருந்தனபாலனுமயர்ந்து
நினைவுதோன்றியபின்பு தெலிவிநிஞ்சையினிமலர்
கனவினியெழுந்தருளியகருணையைக்கண்டு
வனமதாசுமிச்சரத்திலேதமியனுட்வந்தேன்.

இ-ள். அவ்வாறு வேடிகளவந்து பறித்துக்கொண்டகாலத்தில்
தனபாலனென்னும்வணிகனுஞ்சோர்வடைந்து நினைவுவந்தபின்பு
விரிஞ்சைப்புரத்துவீற்றிருக்கும் திரிமலனே, அடியேன்சொப்ப
னத்தில் தேவரொழுந்தருளியகருபையைக்கண்டு வனமாகிய இந்த
அருதெநியில் தனியனாகிய நானும்வந்தேன்—எ-று. (உங்)

தூயவாகிமேன்முன்னமேதுணைவருந்தோன்றன்
மாயமாயிடைச்சுரத்திலேதடித்தெனமறைந்தா
ளுயிரம்பொதிமுளகுடன்விடைகளமுகன்ற
நீயிரங்குவாயினியெனவணிகனுநினைந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ள குதிராமேல் துணையாகவந்த ஒருமகாபு
ருஷன் இந்தநடுக்காட்டில் மின்னல்போல மாயமாய்மறைந்தான்.
அவன்மறைந்தவளவில் ஆயிரம்பொதி மிளகுகளும் ஒருதுகளும்
போய்விட்டன. சுவாமீ திருவுளமிரங்கி யருள்செய்யவேண்டுமெ
ன்று தியானஞ்செய்தான்—எ-று. (உசு).

பருத்திமால்வரைமருங்கினிற்பதுக்கையிற்பறித்தோ.
ரொருத்தரன்றியேயகப்படப்பிடித்தவருடனே

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

யெருத்தின்மேற்கறிப்பொதிகளுமெடுத்துத்திறையோன்
மருத்துவேகமாம்பரியில்மேலவனெதிர்வந்தான்.

இ-ள். வணிகனிடம்வாறு தியானஞ்செய்தவளவில் பரமசிவந்தி
ருவாமிரங்கி அந்தப் பருத்திமலைச்சாரலிலிருக்குஞ் சிறுதூறுக
ளில்வந்து பறித்துக்கொண்டுபோன வேடர்கள் ஒருவருந்தப்பா
மல் அகப்பறிப்படி பிடித்துக்கொண்டு அவர்களுடனே எருதுக
ளின்மேல் மிளகுபொதிகளும் ஏற்றிக்கொண்டு வாபுவேகமுள்ள
குதியாயின்மேல் முன்போலத் தாமுமேறிக்கொண்டு அந்தவார்த்த
கனெதிரில் வந்தருளினர்—எ-று.

(உரு)

கண்டுவாணிபன்கறிப்பொதியுனைத்தையுங்குளிப்புட்
கொண்டிவாகிமேலவன்றனக்கினியனகூறி
பண்டுபோனெறிபடர்ந்தனனவன் நனைப்பார்த்துத்
தண்டிப்புகியெயினனாயெனச்சொன்னான் நலைவன்.

இ-ள். அப்போது வணிகன் மிளகுபொதிகளையெல்லாங்கண்டு
உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு குதியாயின்மேலிருப்பவருக்கு உப
சாரவார்த்தைசொல்லி முன்போல் வழிநடந்தனன். அவனவ்வாறு
நடக்கும்போது பரமசிவம் அவனைப்பார்த்து இந்தவேடனாயெல்
லாம் நீதண்டனைசெய்யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்—எ-று.

வெற்றிவாகிமேல்விரைப்படியெல்லாம்விளம்ப
வுற்றகள்வரைப்பிணிகளாய்நிறுத்திலுமொருங்கே
பற்றியேதனபாலனுங்குறிக்கொடுப்பார்த்தா
னெற்றிமேலவரவர்க்கெலாமிருந்ததுநீறு.

இ-ள். செயமுள்ள குதியாயின்மேலிருக்கும் விரைவ்வாறெல்
லாஞ்சொல்லி வந்திருந்திருடர்களைக் கட்டினகட்டுடன் வரிசை
யாகநிறுத்தினபோது தனபாலனென்னும்வார்த்தையும்அவர்களைப்
பற்றிக்கொண்டு குறிப்பாகப்பார்த்தான். அப்படியாரக்கும்போது
அவர்களுடையநெற்றிகளிலெல்லாம்விபூதியிருந்தது—எ-று.(உ௭)

ஈசனாதிருமேனியாயவர்களையெண்ணிப்
பாசமாகியதனையவர்புயத்திலும்பரிந்திட
டாகினன் பொருடனித்தனியவர்க்கெலாமளித்து
வாகிமேலவன்முல்வழிநடந்தனன்வணிகன்.

இ-ள். அவர்கீள் தெற்றியில் விபுதியிருக்கக்கண்டவளவில் பரம சிவத்தின்திருமேனியாக அவர்களைநீனைத்து அவர்கள்புசங்களில் கட்டியிருந்த கயிறுகளை அவிழ்த்துவிட்டு அவர்களுக்கெல்லாந் தனித்தனியே குற்றமில்லாத நல்லபொருளைக்கொடுத்து அந்தவணிகன் குதிரையின்மே. விருப்பவர்பிண்ணை வழிநடந்தான்—எ-று.

அம்புராசிருழ்புவிக்கெலாமறம்வளர்த்தருளு
மும்பர்நாயகிமுதன்மையாற்சமயமாறுடையாள்
கும்பவார்முலைமுகட்டினாற்றிருப்பயங்குழைத்த
கம்பவாணர்வாழ்காஞ்சிமாநகரியைக்கண்டான்.

இ-ள். அப்படிவழிநடந்தவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தா யிர்களுக்கெல்லாம் அறம்வளர்த்தருளிய தேவர்களுக்கெல்லாந்தலை வியும், ஆறுசமயங்களுக்கு முதன்மையானவளுமாகிய காமாகுதிய ம்மை தன்னுடைய பொற்கும்பப்போலுறு கச்சணிந்திருக்கூந் திருத்தனபாரங்களால் திருப்பயங்களைக்குழைத்த ஏகாம்பரநாதர் வீற்றிருக்கூந் காஞ்சிபுரத்தைக்கண்டான்—எ-று. (உக)

காவணங்களுங்கனககோபுரங்களுங்கண்டான்
பூவணங்குவாழ்மயநிறைகன்ப்புகழ்ந்தான்
நீவணய்நிருக்கோயிலையனுசுரால்சென்றோ
ராவணம்புகுந்தொருதனிமண்டபத்தினைந்தான்.

இ-ள். பந்தல்களும் பொல்லாக்கிய கோபுரங்களுங்கண்டான், திருமகள்வாசஞ்செய்யும் நிலாமுற்றங்கனையுங் கண்டுபுகழ்ந்தான். இப்படிப்புகழ்ந்தவன் தீவண்ணனாகிய ஏகாம்பரநாதர்வீற்றிருந்த ருளுந் திருக்கோயிலுக்குள் சென்றுதொழாடல் கடைவீதியிலிரு ற்க்கும் ஒருமண்டபத்தின்போய்ச் சேர்ந்தான்—எ-று. (ங௦)

வேறுதாமணியைநந்துபுல்லப்பொதியெலாந்தள்ளித்துள்ளுஞ்
சேமணிகளைந் துகண்டாவரணமுஞ்சிகையுநீக்கி
* யாமணிநிறாயா லூட்டிப்பிணித்துணவாழ்முற்பெய்து
தேமணியலங்கலானுங் கலைக்குடிவிடத்திற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். தாமணியடித்து எருதுகளின்மேலிருக்கும் பொதிகளை யெல்லாங் கீழேதள்ளியடுக்கிட்டுத் துள்ளுகின்ற எருதுகளுக்குக் கட்டியிருக்கும் பெரியமணிகளையும், வரிசையாகக் கோத்துக்

கழுத்திற்கட்டியிருக்குமணிகளையும், கொம்புகளிற்கட்டியிருக்கும்
சிகைமயிரினையும் நீக்கி, வரிசைவரிசையாக நீருட்டிக்கட்டி உண்ணு
தற்கு நல்லபுல்லம்போட்டு வாசனை பொருந்திய மாலையணிந்துள்
ள அந்தவர்த்தகனும் கூடாரத்திற்சேர்ந்தான்—எ-று.

* ஆம்என்பது - நீர். ௦ கலைக்குடில் - தூலாடையாலாகியவீடு,
அது கூடாரமென்று சொல்லப்படுகின்றது (௩௧)

அத்தனு மொழிவானஸ்பாம்வணிகனே நமக்குள்ளுரி
லெத்தனைகருமமுண்டாயிருந்துமுன் றனிமையெண்ணி
யித்தனை தூரம்வந்தேமே குதுமறவேனம்மைச்
சத்தியமுணர்ந்தோர்மார்க்கசகாயனென்றுநாக்கும்பேரே.

இ-ள். பின்பு பரமசிவம் அந்தவணிகனைப்பார்த்துச் சொல்லுகி
ன்றார். அன்பனாகியவணிகனே, நமக்குள்ளுரி லெத்தனைகாரியமுண்
டாயிருந்தும் நீ தனிபாகச்செல்லுகின்றாயென்பதைக்கருதி இவ்வ
ளவு தூரம்வந்தோம் இனிநம்முருக்குட்போகிறோம் நீநம்மைமறந்
துவிடாதே உண்மையுணர்ந்தவர்கள் நமக்கு மார்க்கசகாயரென்று
பெயர்சொல்லுவார்களா—எ-று. (௩௨)

செட்டியுந்துணையாய்வந்தசேவகனகன்றபின்னர்க்
கட்டியவிறைஞர்க்கெல்லாமவன்பெருங்கேண்மைசொல்லிக்
கொட்டினன் மரிசமெல்லாங்குளிரவிட்டளந்துவிற்றுக்
கட்டினன் மறுபைதன்னிலம்மறுவிலாக்கனகராசி.

இ-ள். அந்தவர்த்தகன் தனக்குத்துணையாகவந்த வீரனாகியபரம
சிவம்போய்விட்டபின் தன்னைச்சேர்ந்திருக்கிற தொழிலாளிகளுக்
கெல்லாம் நண்பானவார்த்தைசொல்லி மிளகுகளையெல்லாங்கொ
ட்டி நிறைமார்க்காலையிட்டளந்து விற்று அந்தவிலைப்பொருளை வே
றுபைகளிற்கட்டினன்—எ-று. (௩௩)

நெற்றிர்விலைப்போங்காலம்பதடியும்விலையாதேர்போ
லுற்றனமிளகுசீரும்பதருமொன்றொழியாவண்ணம்
விற்றிறிங்களிப்பினாலேவிருஞ்சையிப்பராவிக்கொண்ட
புற்றாவணிந்தார்க்கென்றபொதுகளும்போக்கினனே.

இ-ள். நெல்லம்பாரம் விலைபோங்காலத்தில் பதர்களும் விலையா
குமுறைமைபோல பொருந்திய நல்லமிளகுகளும் பதராயிருக்கு

மிளகுக் குளங் கொஞ்சமும் ஒழியாவண்ணம் விற்குங்களிப்பினாலே
சரிப்பாபரணமணிந்த மார்க்கசகாயருக்கென்று விரிஞ்சைபூத்
தில்பிரார்த்தித்த பெரியபொதுகளைபும் விற்றுவிட்டான்—எ-று.

மாலையின்மீசங்கொண்டவணிகர்தம்மனையித்பெய்து

சாலையிலெழுந்தபார்த்தாரகனவியபயறதாசுச்

சாலவையிருந்ததந்தவணிகனைத்தடுத்தார்சென்றுவர்

வேலைநன்றெமக்குச்செய்தவிரகுநன்றெனவுஞ்சொல்லார்.

இ-ள். அந்திப்பொழுதில் மிளகுவாங்கிக்கொண்டுபோன வர்த்த
தகர்கள் தங்கள் வீட்டில்வந்து மிளகுகளைக்கொட்டிப் பொழுது
விடிந்தபின்புபார்க்குமளவில் அவை பெரியபயறுகளாயிருந்தன.
அவ்வாறிருக்கவே அவர்களுள்ளொருஞ்சென்று தனபாலனென்னு
ஞ்செட்டியைமறித்து உன்செய்கையும் அழகாயிருக்கின்றது நீ
பெங்களுக்கூச்செய்த உபாயமும் அழகாயிருக்கின்றதென்றுசொ
ன்னார்கள்—எ-று. (௩௫)

வேறு. நன்றுநன்றுநின்வாணிபமெனச்சிலர்நகைத்தார்

சென்றுசென்றவன்கலைகளைப்பிடித்தனர்சிலபேர்

மன்றிலேறிநின்வழங்குகளையுரைத்திடவருவா

பென்றுகூறினார்சிலர்சிலர்சுரம்பிடித்தீர்த்தார்.

இ-ள். உன்னுடையவர்த்தகம் அழகாயிருக்கின்றது அழகாயிரு
க்கின்றதென்று சிலர்நகைத்தார்கள். சிலபேர் தனித்தனியாகப்போ
யவன்வஸ்துரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். சிலர் பொதுவாரி
டத்திற்போய் உன்னுடையவழங்குகளைச்சொல்லுதற்கு வாவென்று
சொல்லினர். சிலபேர் அவன்கையைப்பிடித்திழுத்தார்கள்—எ-று.

வேறு. கள்ளமாய்மிளகுகாட்டிக்கடலையும்பயற்றுந்தந்தா

யள்ளிவந்தனம்பாரின்னமகாக்கணஞ்சென்றனெல்லா

பெள்ளுமாய்மணலுமாகுமெனச்சொன்னார்வணிகளையுந்

துள்ளமுநடுங்கியென்னமாயமென்றுணர்ச்சியானான்.

இ-ள். திருட்டுத்தனமாய் மிளகுகாட்டிக் கடலையும்பயறுங்கொ
டுத்தாய் இதோ அள்ளிக்கொண்டுவந்தோம்பார், இன்னம் அரைக்க
ணஞ்சென்றால் நெல்லாகியும் - எள்ளாகியும் - மணலுமாகுமென்
றுசொன்னார்கள். அதைக்கண்ட தனபாலன் சந்தேகித்து மனமும்
நடுங்கி இதென்னமாயமென்று எண்ணமிடலானான்—எ-று. (௩௬)

மதியிலாவணிகன்றனும்வழித்துணையிறைவற்கென்,
பொதிகளைமறந்துவிற்றவினையினுற்பொருந்திற்றிந்த
வதிசயமிசவென்றெண்ணியதிகமோர்பொதியுங்கூட்டிப்
பதினொருபொதியுமீவேனிறைக்கெனப்பராவிக்கொண்டான்.

இ-ள். விவேகமில்லாத அந்தவர்த்தகனும் சற்றுநேரம்ஆலோசித்து மாரீக்கசகாயருக்கென்று பிரார்த்தனைசெய்தபொதிகளையும் மறந்துவிற்றகுற்றத்தினால் இந்தவிபரீதஞ் சம்பவித்ததென்றெண்ணி அதிகமாக ஒருபொதியுங்கூட்டிப் பதினொருபொதியாக மாரீக்கசகாயருக்குக் கொடுக்கிறேனென்று பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டான்—எ-று. (ந-அ)

மனைகளிற்பயமுன்னமிருந்திடுமரிசமெல்லாங்
கனவெனுஞ்சீருமாகியிருப்பதுகண்டாரிகண்ட
வனைவரும்வியந்துபோனார்வணிகனுமச்சந்திரந்தான்
வினவியவன்கனுவின்மேவினான்விரிஞ்சைநாதன்.

இ-ள். அவன் பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டவளவில் இதுதெரியாத அந்தவர்த்தகர்கள் தங்கள்வீடுகளில் முன்னம் பயமுயிருந்தமிளகுக்கொல்லாம் கனவுகண்டதன்மைபோலாய் பழையபடி மிகையிருப்பதுகண்டு அதிகசயமடைந்து அவனுக்குபசாரஞ்சொல்லிச்சென்றார்கள். பின்பு தனபாலனென்னும்வணிகனும் பயம்நீங்கினான். முன்பிரார்த்தனைசெய்த அந்தவணிகன் கனுவில் மாரீக்கசகாயருமுந்தருளினர்—எ-று. (ந-க)

பராவிப்பொதிகளுக்குப்பதினொருபொதிகடந்,
புராதனவணிகாவந்தப்பொதிகளைவிதியினுலே
யராவணிகடையானன்பர்க்களித்திடென்றருளிப்போன
னிராமபனுரைத்தவாமேயளித்தனனிகுக்குநாதன்.

இ-ள். எழுந்தருளிய சுவாமியானவர் அவனைநோக்கி முன்பிரார்த்தனைசெய்த பத்துப்பொதிகளுக்குப் பதினொருபொதியாகக் கொடுத்த பழமையான அன்புள்ளவணிகனே, அந்தப்பொதிகளையெல்லாம் சரீப்பங்கையணிந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனடியார்களுக்குக் கிரமமாகக்கொடு என்றருளிச்செய்துபோனார்.

பாமசிவம் அருளிச்செய்தமுறைமைப்படி அந்தத் தனபாலனென்னும் வர்த்தகனுங்கொடுத்தான்—எ-று. (சௌ)

(நிராமயனென்பது - இயல்பாகவே நோயில்லாதவன்.)

குஞ்சரவுரியானஃபர்க்கருளியகுவைகளெல்லா
தஞ்சமிமெயிற்றுப்பெழ்வாய்நாகநன்மணிகளான
மஞ்சிகன்வழிக்குவைத்தமர்சமுமணிகளான
நெஞ்சினுலுவகையுற்றூர்புகநினைவுடானால்.

இ-ள். யானைத்தோல்போர்த்தருளிய பாமசிவத்தின் அடியார்களுக்கொளித்த மிளகுகளெல்லாம் விஷத்தைக்கக்குகிற பற்கள் பொருநதபுப பெரியவாயையுடைய நாகரத்தினங்களாயின. அந்த வர்த்தகன்மாரிக்கத்தில் விற்கவைத்த மிளகுகளும் நாகரத்தினங்களாயின. அதைக்கண்டு வர்த்தகன்மகிழ்ச்சியுற்று ஊருக்குச்செல்ல எண்ணங்கொண்டான்—எ-று. (சக)

மச்சினெழுந்துகம்பவாணாத்தொழுதுபோற்றிக்
கச்சியம்பிசையைவாழ்த்திப்பாவியைக்கண்டிவண்டு
சூச்சரிமுழக்குங்காவும்வாவியுங்குளனுநோக்கிப்
பச்சிமநெறியாற்சென்றுவிரிஞ்சையம்பதியிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். அந்தவர்த்தகனெழுந்து ஏகாம்பரநாதனாத்தொழுது அநிசெய்து காமாஷியம்மையினையும் போற்றிசெய்து அவ்விடம்விட்டுப்போய்ப் பாவிநதியைக்கண்டு வண்டிகளிசைபாடிக்கொண்டிராநின்ற சோலையுந் தடாகமுங் குளமுங்கண்டு மேற்றிசைவழியாற் சென்று விரிஞ்சைப்புரத்தில்சேர்ந்தான்—எ-று. (சஉ)

வேறு. அத்தலத்திடையணுகியாலயத்தினில்வந்தா
னித்தமுத்தனைநிமலனையானந்தநிதியைக்
கைத்தலத்தினிற்கனகமேகருணைபங்கடலே
சுத்ததத்துவமுடிவனெயெனச்சொலித்தொழுதால்.

இ-ள். அந்தத்தலத்திற்சேர்ந்து திருக்கோயிலிற்சென்று நித்திய னுனமுத்தனை நிமலனை ஆனந்தநிலையைத்தரிசித்த அடியார்களுக்குக் கையிற்பொருந்திய நிதியமே திருபாசமுந்நிரமே சுத்ததத்துவமுடிவிலிருக்குங் கடவுளென்று அநிசெய்து பணிந்தான்-எ-று.

ஊதியப்பொருளினதையம்பகிர்ந்தரற்குதவிச்
காதலித்தபல்பேர்பெறுந்திருக்குளக்கையிற்
பொதகப்புகர்முகச்சிறுவிழிப்பெரும்புழைக்கைச்
சோதியைப்பதிதமைத்தனன்றிணாப்பெயர்கூட்டி.

இ-ள். தனக்குக்கிடைத்த இலாபப்பொருளையெல்லாம்பங்கீட்டு
மார்க்கசகாயருக்குவழங்கிப் பிரமதீர்த்தக்களையில் யானைமுகமும்
சிறியகண்ணும் பெரியதுதிக்கையுமுடைய விநாயகரை அலையேற்
றுவிநாயகனொன் திருப்பெயருந்தரித்துத் தாபனஞ்செய்து புகி
த்தால்—எ-று. (சச)

தன்பதிக்கணைசொந்துதல்கிளைஞருந்தானு
மின்பமுற்றரும்பொருளுடன் பெரும்பொருளெய்தி
மன்பதைக்கெலாம்விழித்துணைவழித்துணைமருந்தற்
கன்புமுற்றியநலத்தினுற்சிவபதமடைந்தால்.

இ-ள். பின்பு தன்பதியிற்சென்று அங்கிருக்குஞ் சுற்றத்தாருந்
தானும் இன்பமடைந்து இப்போதுகிடைத்துள்ள அரும்பொரு
ளுடன் மேலானபொருளையுமடைந்து நிலையாகிய ஆத்துமகோடி
களுக்கெல்லாம் விழித்துணைபோன்ற வழித்துணைமருந்தருக்கு அ
ன்புமுதிர்ந்த நன்மையினால் முத்தியடைந்தால்—எ-று. (சரு)

மாவளவென்னுஞ்செம்பொன்வழித்துணையமலந்கீந்தோர்
பூவளவன்றியந்தப்பொன்னுலகனைத்துங்காத்து
மேவருமணிக்காற்செம்பொன்விமானமேல்விடைகடாங்கத்
தேவர்கண்முனிவர்வாழ்த்தச்சிவபதம்புகுவரன்றே.

இ-ள். ஒருமாவளவுபொன்னாவது மார்க்கசகாயர் திருப்பணியி
ன்பொருட்டிக் கொடுப்பவர்கள் அரசர்களாய் இந்தப்பூலோகத்
தைக்காக்குளவேயன்றித் தேவேந்திரானு அந்தப்பொன்னுலகத்
தையெல்லாங்காத்து ரத்தினக்கால்கள்பொருத்திய பொன்விமான
த்தின்மேல் விடைகள்தாங்கத்தக்கதாக தேவரும் முனிவரும்வாழ்த்
தச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்—எ-று. (சசு)

இருங்கலைப்பணியத்தந்தோரிழைக்கொருபுறமு
மருங்கலைமறையோன்றெய்வலகினுக்காசாவர்

வழித்துணைச்சருக்கம்

ரான்

நெருங்குகொடுத்தகாசு நித்திலமணியிற் தோர்கள்
கருங்கலைபுரியான்போல்கயிலையிலிருப்பர்கண்டார்.

இ-ள். மாரிக்கசகாயருக்குசாத்தும்படி ஒருவஸ்திரமாவது நல்லதாகக்கொடுத்தவர்கள் இழைக்கொருபிரமகற்பகாலம் அரியவேதசாஸ்திரங்களைபுணர்ந்த பிரமதேவனுடைய உலகத்துக்கு அரசாவர்கள். நெருங்கிய சமுத்திரத்தின் அலைகளாற்கொடுக்கப்பட்டமுத்துவடமுதலிய மணிகளைபணிவித்தவர்கள் கருமான்நோலாடையினையுடைய பரமசிவத்தைப்போலச்சாருபம்பெற்றுக் கயிலையங்கிரியில் வீற்றிருப்பார்கள்—எ-று. (சுஎ)

வழித்துணைச்சருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-உகக.

பரலோகச்சருக்கம்.

ஒருகதைபுராப்போயின்னமுலகினிர்நிலதானேன்
நிருமறைதெளிந்தசாவித்திரனெனுமொருவன்மிக்க
தருமமுந்தவமுமுள்ளோன்சங்கரன்பதவிவென்மு
யருமணிகொழித்ததூய்நீராடுவாடோயினே.

இ-ள். இன்னமும்நாம் ஒருகதைசொல்லுகிறோம் அதாவது இவ்வுலகத்தில் திலதம்போலச்சிறந்துள்ளவனும் பெருமையுள்ளவேதங்களையொதுபுணர்ந்த சாவித்திரனென்னும் பெயருமுடையவனாகிய ஒருபிராமணன் மிகுந்ததருமமுந் தவமுமுள்ளவனாகிச் சிவபதத்தைவிரும்பி அரியமணிகளைக்கொழிக்கும் பரிசுத்தமானதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்ய யாத்திரையாகப்பேரானை—எ-று. (ச)

பொன்னியிற்படிந்துதெய்வக்குமரியிற்புகுந்துபோந்து
சன்னியிற்றுளைந்துகர்னவேணியிற்றினைத்துச்செம்புப்
பன்னியிற்றுளித்துச்சோணபத்திரையடைந்துகாசி
மன்னியநதியின்முழிக்கரபுரிமருங்கிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். யாத்திரையாகச்சென்றவன் காவிரியில்ஸ்நாநஞ்செய்தும், தெய்வத்தன்மையுள்ள குமரிநதியிலும்ஸ்நாநஞ்செய்து, அங்கிருந்துசென்று சன்னிந்தியிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து, கர்னவேணியினும் ஸ்நாநஞ்செய்து, தாம்பிரபரணியில் ஸ்நாநஞ்செய்தும்,

சோணபத்தினாயில் ஸ்நாநஞ்செய்தும், கங்கையின் ஸ்நாநஞ்செய்தும் செல்லுகின்றவன் கரபுரிபென்னும் விரிஞ்சைப்பதியருகி, சேர்ந்தான்—எ-று.

பரவிபலத்தினாலேபாலியாறடைந்துமுழிவி
மரகதக்கொடியைநீங்காவழித்துணைமருந்தைப்போற்றி
யிருகரைமருங்கிற்சென்றானியாகமண்டபமும்வேள்வி
புரிபவரொலியும்தப்புகைகளும்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். இந்தநதிகளிலெல்லாம் ஸ்நாநஞ்செய்தபலத்தினாலே பா
விதியில் ஸ்நாநஞ்செய்தும், மரகதவல்லித்தாயைப்பிரியாத வழித்
துணைநாதரைப்போற்றிசெய்து இரண்டிகரைப்பக்கத்திலுஞ்சென்
றான். அங்கே வேள்விமண்டபமும் வேள்விசெய்கின்றவர்களுடைய
வேதஒசையும் ஒம்புகையும்பொலிந்திருந்தன—எ-று. (ங)

ஆரணமுழக்கமோர்பாலஞ்சுமான்படிப்பதோர்பாற்
காரணம்விதிப்பதோர்பாற்காமிகமுழக்கமோர்பால்
வீரதந்திரங்களோர்பால்வாதுளம்விதிப்பதோர்பாற்
சேணமிகுதியோர்பாற்சிவபுராணங்களோர்பால்.

இ-ள். வேதவோசை யொருபுறத்திலும், அஞ்சுமானென்னும்
ஆகமம்சொல்லுவதொருபுறத்திலும், காரணஆகமம்விதிப்பதொ
ருபுறத்திலும், காமிகஆகமம்வாசிப்பதொருபுறத்திலும், வீராக
மம்வாசிப்பதொருபுறத்திலும், வாதுளாகமம்வாசிப்பதொருபு
றத்திலும், சேணம்என்னும் ஆகமம்வாசிக்குமிகுதி யொருபுறத்தி
லும், சிவபுராணம்வாசிப்பதொருபுறத்திலுமாகவிளங்குகின்றது.

அந்தவெல்லையின்மருங்கிலேதனதடியவர்க்கு
முந்துமாகதேசிகனெனுமொருமுனிவ
னெந்தையாருறைகயிலையின்பெருநலமிசைத்தான்
வந்திறைஞ்சியக்கதையெலங்கேட்டனன்மறையோன்.

இ-ள். அந்தவிடத்தினொருபுறத்தில் முதன்மையான ஆகமதே
சிகனென்கிறொருமுனிவர் தன்னுடையசீஷர்களுக்குப் பாடமசுவம்
விறற்றிடுக்கும் கயிலையினியின்சிறப்புக்களைச் சொல்லிக்கொண்டி
ருந்தனர். சாவித்திரனென்னும் பிராமணன் அங்குவந்து அந்தச்
சரித்திரத்தைபெல்லங்கேட்டனன்—எ-று. (கு)

வேறு நீறுடம்பினிலவெழுக்கண்களி
லாநிரண்மிசொரிதருமன்பர்போ
லூறுகின்றவருவியொழிவரு
வீறுவெள்ளிலிலங்கல்விளங்குமே.

இ-ள். விபூதிபானது சரீரத்தில்பிரகாசிக்க இரண்டிசண்களிலுமி
ருந்து இரண்டிநதிபெருகுதல்போல ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிகின்
ற அடியார்கள்போல—சுரந்துகொண்டிருக்கிற அருவியொழிபா
மல்விழுகின்ற வெள்ளிடலையாகிய கயிலையங்கிரிவிளங்கிக்கொண்டி
ருக்கின்றது—எ-று. (சு)

வேறு பன்னகாதிபர்முடிமணியிடைத்தசோபான
மண்ணும்வானவர்விஞ்சையர்நெருங்கலின்மகுடப்
பொண்ணுமாரமுநீலமுமுதிர்ந்திமும்பொடியா
லன்னிதாநிறம்படைத்ததுபெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். நாகராசர்களுடைய சிரசுகளிலிருக்கும் மாணிக்கம்
வியற்றப்பட்டிருக்கும்களில் தேவர்களும்-வித்தியாதரர்களும்
நெருங்கிச்செல்லும்போது பொண்ணும்-முத்தும்-நீலரத்தினமும்-
உதிருகின்றபொடிகளால்அக்கயிலாயம் வேறுநிறம்படைத்தது.—

பரம்புமேழிசைதும்புருநாரதர்பாடக்
கரும்புநேரிதழ்தரளவெண்ணகைநிலாக்கவினக்
சூரும்பைமேலணிமுழுமணியிளவெயில்கொழிப்ப
வரம்பைமார்நடம்புரிதரும்பெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். தும்புருநாரதர்கள் ஏழிசைகளைப்பாடும்படி கரும்பு
போலமதுரமுள்ளஅதரம் அழகினைத்தரவும், முத்துகளையொத்து
வெண்பற்கள் வெண்ணிலாவைத்தரவும், தென்னங்குரும்பையொ
த்த தணங்களின்மேல் அசைகின்ற மணிவடங்கள் இளவெயிலைத்
தரவும், ரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யும்படி விளங்குவது கயி
லாயம்—எ-று. (அ)

கண்டிகாபரணங்களுநெற்றியிற்கண்ணும்
பண்டாங்களுஞ்சுடைகளும்பொலியநாற்புயத்துந்
தொண்டரானவர் பணிவிடைபுரிந்துசற்றும்
வண்டர்நாயகனுறைதரும்பெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். ருத்திராக்ஷமணியாபாரணங்களும், நெற்றியில் அக்கினிநே
 திரமும், திரிபுண்டரவிபூதியும், சடைமுடியும்மிளங்கவும், தாங்கு
 யங்களும்பெற்றுச் சாரூப்பியப்பதமடைந்துள்ளதொண்டரிகள்
 மணிவிடைசெய்துகொண்டி தம்மைச்சூழவும் பரமசிவம் வீற்றி
 ருக்கப்பெற்றது பெரியகயிலாயம்—எ-று. (கூ)

இருவினைத்தருமுகுணவகைளையெறிந்து
 பொருவினுத்தமர்பிறவியாங்கரையறப்பொருதும்
 விரவருட்டினாவிதிர்த்தெழுமானந்தவெள்ளத்
 தருவியற்புதந்தருவதுபெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். இருவினைகளைத்தருகின்ற முக்குணமாகிய மலைகளையெறி
 து ஒப்பில்லாத உத்தமரிகள்சென்னமாகிய கரையிடியப் பொரு
 துபொருந்திய அருளாகிய அலைகள்பரந்தெழுகின்ற ஆனந்தவெ
 ள்ளமாகிய அருவியின் அற்புதத்தைத்தருவது பெருங்கயிலாயம்.

என்றுபற்பலவிதங்களாற்றேசிகனிசைத்தா
 னன்றுநன்றெனமகிழ்ந்துசாவித்திரனவில்வான்
 கொன்றைவாரசடையிறையுறைகயிலையங்குவட்டிக்
 கின்றுநான்கடிதேகுவேனெனச்சொல்லியெழுந்தான்.

பு-ள். இவ்வாறு தேசிகர் பலமுறையாகக்கூறினார். அதைக்கேட்
 -சாவித்திரன் நன்றுநன்றெனமகிழ்ந்துசொல்லுகின்றான். கொ
 ன்றைமாலையணிந்த நீண்டசடையினைபுடைய பரமசிவம்வீற்றிருந்
 தருளும் கயிலாயகிரிக்கு இன்றுநான் வினாவாச்செல்லுவேனெ
 ன்று சொல்லி எழுந்திருந்தான்—எ-று. (கக)

அத்தடங்கிரிக்கேசுதலெளியதோவரிதோ
 பத்துநாள்வழிக்கதிகமோகுறையுமோபகரீ
 ருய்த்திடும்படிக்குறுதுணையாகுவாருளரோ
 முத்தனொமணக்கறிஞர்காள்சொல்லுமெனமொழிந்தான்.

இ-ள். அந்தமலைக்குச்செல்லுதல் அரிபதோ எளியதோ, பத்து
 நாள்வழிக்கு அதிகமோ குறையுமோசொல்லுங்கள், அங்கேசேர்க்
 கும்படி, துணையாகின்றவர்களுக்கிருக்கிறார்களோ மோகஷத்தில்விரு
 ப்புமுள்ளவனாகிய ஏனக்கு முனிவர்களே சொல்லுங்களென்று
 சொல்லினான்—எ-று. (கஉ)

செய்யதாமரைவதனமுந் குளிர்ந்தபுன்சிரிப்புந்
தைய்விடாசமுநாகமுந் துலங்குசெஞ்சடையுந்
கையிலேந்தியகணிச்சிபும்புள்ளிமான்கன்று
மையன்மேனியுங்காண்பதெப்பொழுதெனவயர்ந்தான்.

இ-ள். செந்தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமும், குளிர்ந்தபுன்னை
கையும், பார்க்குதிராடப்பாகமும், சரீர்ப்பாபாணமும், பிரகாசியா
நின்ற செஞ்சடாமருடமும், திருக்கரங்களிலேந்தியமருவும், புள்
ளிபொருந்தியமான்கன்றும், பாம்பிவத்தின் திருமேனிப்பொலிவு
ம், அடியேன்தரிசிப்பதெப்பொழுதோவென்றுசொர்வடைந்தான்.

வாசமாலையுமுப்புரிநூலணிமாற்புங்
காசுலாவியவடங்களுங்கந்தரக்கறுப்புந்
தேசமுன்றிருவழகுமென்விழிகளாற்றினைக்க
வாசையாயினெனென்சொலியந்தனைவயர்ந்தான்.

இ-ள். இறையவனே, வாசனைபொருந்திய கொன்றைமாலையும்,
முப்புரிநூலணிந்த மாற்பும், மணிகள்பொருந்திய சரீர்ப்பவடங்க
ளும், கண்டத்திற்கருமையும், தேசம் உன்றுருவழகையும், என்கண்
களால் தரிசிக்க விருப்பங்கொண்டெனென்றுசொல்லிச் சாவித்தி
ரென்னும்பிராமணன் சொர்வடைந்தான்—எ-று. (கச)

வேறு. மயிலெனுமடந்தையும்பனைக்கைவள்ளு
மயிலுடைமுருகனுநீயுமன்பருங்
கயிலையிலுறைதருங்காட்சியானது
பயிலுமென்விழிகளாற்பார்க்கவேண்டுமே.

இ-ள். மயில்போன்ற சாயலையுடைய பர்வதிதேவியாரும், ப
னைமரம்போன்ற துதிக்கையினையுடைய விராயகமூர்த்தியும், வே
லாயுதமுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளும், தேவாரும், அடியார்க
ளும், கயிலையகிரியில்வீற்றிருக்குந் திருக்கோலத்தை அடியேன்
கண்களால் தரிசிக்கவேண்டுமே—எ-று. (க௭)

மாசுறுத்தசாவித்திரைகூறியமாற்றம்
சூசாரிக்கெலாநகையினைவினைத்ததப்பொழு
தேசிகார்க்கெலாமுயர்ந்தவனுரைசெய்வான்
பிசனுற்றிடுங்கயிலைநீபுருவதற்கெனினே.

திருவிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். முக்குற்றங்களை நீக்கிய சாவித்திரனென்னும் பிராமணன் கூறியவார்த்தையானது அங்கிருந்த முனிவர்களுக்கெல்லாம் நகையினை யுண்டாக்கிற்று. அப்பொழுது தேசிகர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததேசிகர் மொழிகின்றார். சிறியவனே பரமசிவம்வீற்றிருக்குங் கயிலை நீசெல்லுவதற்கெளிதோ—எ-று. (கங்)

நகராலயமெழு குவார்திருவலகியவார்
வாசமாலிகையுதவுவார்மலர்ப்பொழில்வைப்பார்
தூசுசந்தனமுதவுவார்விளக்குடன் றாப
மாசைபாலரற்குதவுவாரம்மலையடைவார்.

இ-ள். சிவாலயத்தை மெழுகுகின்றவர்களும், திருஅலகியிகின்றவர்களும், வாசனை பொருந்திய திருப்பள்ளித்தாமல் கொடுப்பவர்களும், திருநந்தவனம்வைப்பவர்களும், திருவாடையும்-சந்தனமும் கொடுப்பவர்களும், திருவிளக்குந் தூபமும்-அன்புடன் பரமசிவத்துக்குக்கொடுப்பவர்களும், அந்தக்கிரிக்கு அடைவார்கள்—எ-று.

மஞ்சனப்புனலுதவுவார்வலஞ்செய்துவருவார்
நெஞ்சுசத்தினிலவன்றிருவடியினைநீனைவார்
பஞ்சரத்திசைபாடுவாராபிவார்பணிவா
ரஞ்செழுத்துணையாபிவாரம்மலையடைவார்.

இ-ள். திருமஞ்சனதீர்த்தங் கொடுப்பவர்களும், பிரசுஷிணஞ் செய்கின்றவர்களும், மனதில் அவருடைய திருவுருவத்தைத் தியானிப்பவர்களும், பஞ்சரமென்னும்பண்ணுடன் பாடுகின்றவர்களும், ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றவர்களும், பணிகின்றவர்களும், பஞ்சரஞ் செய்கின்றவர்களும், அந்தக்கிரியையடைவார்கள்—எ-று.

அட்டமூர்த்தியையருச்சுணைபுரிந்தருளறவோ
டெட்டுயோகமுங்குறைவறவியற்றியவியல்போர்
கிட்டராயவார்மகிழ்வுறத்திருப்பணிசெய்தோ
ரிட்டமாயதற்குதவினோம்மலையிருப்போர்.

இ-ள். அஷ்டமூர்த்தமான பரமசிவத்தைப்பூசித்த புண்ணியவர்களும், அஷ்டாங்கயோகங்களும் குறைவறச்செய்த இயல்பினை யுடையவர்களும், கிட்டராய சிவனடியார்கள் கண்ணியமகிழும்படி

திருப்பணிசெய்தவர்களும், அந்தத் திருப்பணிக்கு உதவிசெய்தவர்களும் கயிலையிலிருப்பவர்களாம்—எ-று.

அஷ்டமூர்த்தமாவன—பிரிதிவு - அப்பு-தேயு-வாபு - ஆகாயம்-என்னும் பஞ்சபூதங்கள், சந்திரசூரியர்கள், ஆன்மா-என்றுசொல்லப்படும் எட்டுமாம். யோகம் எட்டாவன—இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம்-தாரண-திரயானம் - சமாதி - என்பவை. இந்தஎட்டுக்கும் விபரமெழுதிற்பெருகும். (௧௯)

இயாகமானவைபுரிந்தவரிமையவற்றைஞ்சப்
பாகசாதனன்பதவியிலனந்தநாட்பயில்வா
ராகமாகியேகொழுநனாவழிபடுமவர்கள்
போகபூய்யிலமுதமுண்டவருடல்புணர்வார்.

இ-ள். யாகஞ்செய்கின்றவர்கள் தேவர்கள்பணியும்படி தேவேந்திரன்பதவியில் அநேகம்நாள் வீற்றிருப்பார்கள். உயிர்க்குடல் போலத் தத்தங்கணவர்களைத்தொழுத்கின்ற கற்புள்ளமாதர்கள் போகபூய்யில் அவர்களுடன் அமுதமுண்டு சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று.

கணவன்உயிரும் - மனைவியுயிர்க்குடல்போலுமிருப்பது கற்பு. இந்தக்கற்புள்ளவள் கணவனிறந்தா வியல்பாகத் தானுயிர்ப்பள். பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத்தினிபோல் என்பதனாலும் இரண்டு டற்குயிரொன்றுயிளு ரொன்பதனுமுணர்க. (௨௦)

போரகத்தினிலிறைவன்முன்னுயிர்விடப்பொருதோர்
வீரபத்திரபுவனமாமிசயமாபுரத்திற்
காரடக்கியருழலியர்கனதனக்கரட
வாரணத்துடல்பொருதுகொண்டனுதினம்வாழ்வார்.

இ-ள். யுத்தமுகத்தில் தங்கள்அரசனுக்குமுன் உயிர்விடச் சண்டைசெய்பவர்கள் வீரபத்திரபுவனமாகிய விசயபுரத்தில் மேகத்தையடக்கியதுபோன்ற அளகபாரமுள்ள தேவமாதர்களுடைய கனத்ததனமாகிய மதச்சுவடுபொருந்திய யானையுடன் பொருதுகொண்டனுதினம்வாழ்வார்கள்—எ-று.

அவ்வுலகத்துத் தேவமாதர் தனத்திற்புணர்ந்துவாழ்வார்கள்என்பதுகருத்து. போர்முகத்தில் தன்னுடைய அரசனுயிர் போய்விடுவதாய் நேரிடுமாயில் வீரனுயிருப்பவன் தன்னுயினைக் காத்துக்

கொள்ள ஓடிவிடாமல் அவனுயிர்போவதற்குமுன் தன்னுயிர்போ
ம்படி போர்செய்வது தருமம். (உக)

சந்திராதிபர்வானவர் தானவர் தலைவர்
ரிந்திராதிபர்மாலயன்பதவிபோலெளிதோ
வந்தவானவர் பத்மெலாங்கணத்திலேயழியு
நந்திவாழ்மலையழிவுறுதிருக்குமெந்நாளும்.

இ-ள். சந்திரகுரியர்கள்-வானவர்கள்-தானவர் தலைவர்கள்-இந்திர
ரன்முதலிய திக்குப்பாலர்கள் - பிரம்மவிஷ்ணுக்கள் என்னு மிவர்க
ளுடைய பதவிகள் போலயாவரும் அடைவதற்கெளியதோ அந்தத்
தேவர்களுடைய பதவிகளெல்லாம் கடினப்பொழுதுக்குள் அழிந்
துவிடும், பரமசிவம்வற்றிருக்கும் கயிலைமலை அழிவில்லாமல் எந்
நாளும் இருக்கும்—எ-று.

இதனை யுத்திதோரோங்குமோங்கல் என்பதனனுமுணர்ச்சு. தான
வர்-அசுரர்-இராக்கதர் - எனமுன்றுபிரிவு. மாபலிமுதலானவர்கள்
தானவகுலம், சூரபன்மன்முதலானவர்கள் அசுரகுலம், இராவணன்
முதலானவர்கள் இராக்கதகுலம். (உஉ)

கயிலைபுக்கவரனந்தனர்பதவியிற்கலப்பர்
பயிலுமங்கவர்சதாசிவர்புரத்தினிற்பதிவர்
செயிரகன்றபிஞ்சிதர்பதவியைச் செறிவ
ருயர்வரத்தினுற்பரசிவன்றிருவடியுறைவர்.

இ-ள். கயிலாயகிரியிற்சேர்ந்தவர்கள் அநந்தேசருடைய பத
வியிற்சேர்வார்கள். அங்குச்சேர்ந்தவர்கள் பின்பு சதாசிவபுரத்திற்
சேர்வார்கள். மாயாமலம்நீங்கினபின் ஆசிதர்பதவியிற் சேர்வார்
கள். அங்குப்பெற்றமேலானவரத்தினால் பரசிவன் திருவடியிலு
றைவதாகிய சாயுச்சியபதவியை அடைவார்கள்—எ-று. (உங)

சுந்தரன்சிவவேதியன்றம்பிரான்ரோழ
னந்தவேதியன்றன்முதலாகவுமனையா
னெந்தையார்திருவருளினால்வரவிடும்பாணை
வந்தபோதலாலடைவதாயிருந்ததோமறையோய்.

இ-ள். பிராமணனே இன்னமுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள் ஆலால
சுந்தார் - ஆதிசைவப்பிராமணர் - தம்பிரான்ரோழர்என்னுமந்தப்

பிராமணசிரோஃடர் இந்தவுலகத்தில் திருவவதாரஞ்செய்வதற்குப்
பரமசிவம் காரணராயிருந்தும் அந்தச் சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகள்
நம்மிறைவர்திருவருளால்வரவிட்ட யானைவந்தபோதல்லாமல் சயி
லாயத்தை அடையுமபடியிருந்ததோ—எ-று. (௨௪)

தூண்டிவெண்டனாவாரியைக்கடந்திடுந்தோன்றல்
பூண்டுபேரருணவினுக்கையரப்பொருப்பைக்
காண்டுமென்றுளமுயற்சியாற்சென்றதுகாணர்
மீண்டிவந்தனரறிந்திலையோமறைவேந்தே.

இ-ள். வேதியனே அலைகளையெறிகின்ற சமுத்திரத்தைக் கற்று
ண்டெப்பமாகக்கடந்துவந்தஇறைவராகிய பரமசிவத்தின்பேரருள்
பூண்ட திருநாவினுக்கையர் அந்தக்கயிலைமலையைத்தரிசிப்போமெ
ன்று மனதிலெண்ணங்கொண்டுசென்று அதனைத்தரிசிக்காமல் திரு
ம்பிவந்துவிட்டனர். அதை நீஅறியாயோ—எ-று. (௨௫)

அன்னையென்றான்மொ. திந்திமின்புடையரிவை
முன்னமோழிசைமொழிந்திமிருங்கொடிமுதலாய்
தன்னுடம்பினிற்றசையினையிழிவெனத்தள்ளிப்
பின்னரல்லவோகயிலையிலடைந்தனள்பெரியோய்.

இ-ள். அம்மையென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளப்
பெற்ற அன்புள்ளமாதும் முன்னமேழிசையுடன்கூடியமுத்தபதி
கமொழிந்தஅருங்கொடிபோல்பவரும் யாவருக்குமுதன்மையான
தாய்போல்பவருமாகிய காணக்காலம்மையார் தன்னுடம்பிலிருக்
குந்தசையை யிழிவெனத்தள்ளிப் பின்பல்லவோ கயிலையிலடைந்
தனர் பெரியோய்—எ-று.

ஏழிசைபாடிய அருங்கொடிஎன்பதற்கு - ஏழிசைபாடிய கலா
வதியெனப் பழையவுரையிலிருக்கின்றது. திருத்தொண்டரிலெடு
த்துச்சொல்வதே புராணிகர்களது. அன்றியும் இருவரைச்சேர்த்
துச்சொல்வது அவர்களுத்தாயின தம்முடம்பென்றுகூறுவர். (௨௬)

அந்தமால்வனாமானிடர்புகுவதற்கரிதா
முத்துமானிடப்பிறவியிலருந்தவமுடித்து
வந்தபுண்ணியபலத்தினால்வானவர்வடிவா
யெந்தையாருறைகயிலையின்புகுதலாமென்றான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய அந்தக்கயிலைமலை மனிதர்செல்
லுவதற்கரியது, முன்னம்அடைந்த மனிதப்பிறவியில் அருந்தவஞ்
செய்துவந்த புண்ணியபலத்தினால் தேவர்வடிவாய் நம்மிறைவர்வீ
ற்றிருக்குங் கயிலையிலடையவாமென்றான்—எ-று. (உஎ)

அப்பிறப்பிலேகாணலாமெனச்சொலுமவரை
மெய்ப்பொருட்பயன்மெளிந்தசாவித்திரன்வெகுண்டு
துப்பிலர்க்குநீரிந்தவாசகங்களைச்சொல்லு
மிப்பிறப்பிலேகயிலையிற்புகுவனென்றெழுந்தான்.

இ-ள். அதுபிறப்பிலேகாணலாமென்றுசொன்ன தேசிகரை மெ
ய்ப்பொருட்பயன்மெளிந்த சாவித்திரனென்பவன்வெகுண்டு வி
வேசமில்லாதவர்களுக்கு நீரிந்தவார்த்தைகளைச்சொல்லும், நானிந்த
ப்பிறப்பிலேதானே கயிலையிற்சேர்வேனென்றெழுந்தான்—எ-று.

வேறுஅருமறையந்தணனருந்தவம்புரிந்
திருணிறையிடற்றனையிறஞ்சியேத்தியே
மருளறுமனத்துடன்வைகுநாளிலே
கரபுரியிறையவன்கனவிற்ஞென்றினான்.

இ-ள். அப்படியெழுந்துசென்ற பிராமணன் அரியதவஞ்செய்
து கருமைநிறம்பொருந்திய திருமிடற்றினையுடைய பரமசிவத்
தைத்துதிசெய்துகொண்டு மயக்கம்நீங்கிய மனத்துடனிருக்கும்
நாளில் கரபுரியிறையவனைய மாரிக்கசகாயர் அவன்சொப்பனத்தி
லெழுந்தருளினர்—எ-று. (உக)

விடிந்திடும்பொழுதினில்வினாந்துபாலியிற்
படிந்துநங்கேயின்முன்பணிந்துவைகிறத்
சடிந்துநின்வினைகளைக்கயிலைக்கேற்றுவோ
முடிந்ததுன்றவமொழிந்துபோயினான்.

இ-ள். எழுந்தருளிய பரமசிவம் அவனைநோக்கிஅன்பனே விடி
ந்தபோது நீவினாந்துசென்று பாலிநதியில்நாநஞ்செய்து நம்
முடைய ஆலபத்தில்வந்து பணித்திருந்தால் உன்னுடையவினைக
ளைக்கடிந்து கயிலைக்குவற்றுவோம் உன்தவம் நிறைவேறிற்றென்று
சொல்லி பெழுந்தருளினார்—எ-று. (உ௦)

நண்ணினான் காலையினதிலாடினான்
புண்ணியல்கோயின்முன்போந்துமாந்தனா
மண்ணினின் றான்றிருமலைக்குநண்ணுவேன்
கண்ணிமைபுறாதுநீர்காணுமென்றனன்.

இ-ள். அந்தப்பிராமணன் சுவாமிகட்டினையிட்டபடி காலப்
பொழுதிலெழுந்து பாலிததியில்முழுது சிவாலயத்தின்முன்சென்
று அங்கிருக்குமனிதனாயெல்லாதோக்கி இம்மண்ணுலகத்திலிருந்
து நான் இப்போது பரமசிவம்வீற்றிருக்கிற கயிலைக்குச்செல்லு
கிறேன் நீங்கள்யாவரும் கண்ணிமைகூட்டாமல் காணுங்களென்ற
னன்—எ-று.

(நக)

வள்ளறன்கோபுரவாயிற்கோயில்க
ளெள்ளறவிடமறமனிதரெய்தினார்
கள்ளவிழ்கொன்றையாண்கனகவாலயத்
துள்ளினும்விடையின்மேலொருவல்கோழிநினன்.

இ-ள். பரமசிவத்தினுடைய கோபுரவாயிலுள்ள ஆலயத்தில் எ
ள்ளிடஇடமில்லாதபடி மனிதர்கள் கூடினார்கள். அப்போது தேனு
டம்மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த பரமசிவத்தினுடைய ஆ
லயத்திலிருந்து ரிஷபவாகனத்தின்மேல் அக்கடவுள்தோன்றினார்.

உத்தமனருளினால்வானவூர்தியொன்
றத்தலத்திழிந்ததவ்வந்தனானைக்
கைத்தலமிரண்டையும்பிடித்துக்கைகளால்
வித்தகவேற்றினான்விமானத்தேற்றினான்.

இ-ள். பரமசிவம்தோன்றினபோது அவருடைய அருளினால் ஒரு
தேவவிமானமானது அந்தவிடத்திலிழிந்தவுடன் ஞானசொருப
மான ரிஷபவாகனமுள்ள பரமசிவம் அந்தப் பிராமணனுடைய
இரண்டுகைகளையும் தம்முடையதிருக்கரங்களாற்பற்றி விமானத்
தேற்றினார்—எ-று.

(நங)

மீனினம்விண்ணிலுமுதிருமேன்மைபோற்
றேனகுகற்பகமலர்கள்சிந்தின
வானகமெங்கணுமதங்கதூரிய
மானதுந்நுமிமுழக்காழிபோன்றவே.

மகாமகேசுராதாய, டாக்டர்
உ. பே. சாமிநாதர் நால் நிலையம்
திருவிருத்திகாசியார்

இ-ள். நகைத்திரங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து உதிருகின்றமேன்மை
யோலத் தேனுடன்மலர்ந்த கற்பகமலர்கள்சிந்தின. ஆகாயமெங்
கு முழவுகளும் சந்தோஷிப்பறைகளுமான தேவதுந்துமிகளினு
டையமுழக்கம் கடலொலிபோன்றது—எ-று. (௩௪)

சிற்றிடைப்பங்கினன்விடைமுன்சென்றிடப்
பொற்றிரள்விமானமும்பின்புபோந்தது
கற்றவருற்றவர்கண்ணிற்கண்டனர்
மற்றவர்கண்களைமறைத்துச்சென்றதே.

இ-ள். சிறியஇடையையுடைய பார்வதிபாகனாகிய பரமசிவத்தி
னுடைய ரிஷிபவாகனமுன்செல்லப் பொன்மயமாகிய விமானமு
ம்பின்புசென்றது அதனை ஒதுயுணர்ந்தஞானவான்கள் கண்களிற்க
ண்டார்கள், மற்றவர்கண்களை மறைத்துச்சென்றது—எ-று. (௩௫)

ஏரணிசடையினுள்ளுமுன்செல்
வாரணன்விமானமுமடுத்திச்செல்வது
காரணிகண்டனாகியிலைமுன்செல்
மேருவும்பின்வழிமேவல்போன்றதே.

இ-ள். அழகுபொருந்திய சடைமுடியுள்ள பரமசிவத்தினுடை
ய ரிஷிபவாகனமுன்செல்ல அதன்பின் அந்தப்பிராமணனிருக்கும்
விமானமுன்செல்லுதல் காளகண்டமுடைய பரமசிவம்வீற்றிருக்
கும் கயிலைமுன்செல்ல மகமேருவானது அதன்பின்செல்வதுபோ
ன்றது—எ-று.

ரிஷிபம்-வெண்மைநிறம், விமானம்-பொன்னிறம், ஆதலால் கயி
லையும் மேருவுஞ் செல்வதுபோன்றதென்றார். (௩௬)

வேறுவிண்கிளர்ந்துவிடையும்விமானமுந்
தண்கிளர்ந்தகயிலையிற்சார்ந்தன
கண்கணெஞ்சுகளிப்புறவெபதி
னெண்கணங்களுமுந்தெதிரிகொண்டதே.

இ-ள். ரிஷிபவாகனமும் தேவவிமானமும் ஆகாயத்தில்பிரகாசி
த்துக் குளிர்ச்சிபொருந்திய கயிலையிற்சேர்ந்தன. அதைக்கண்டு க
ண்களும் மனமுங் களிப்படையும்படிப் பதினெட்டுக்கணங்களு
மெழுந் தெதிரிகொண்டன—எ-று.

பதினெண்கணங்களாவன—தேவர்-சித்தர்-ஆகரர் - சைத்தியர்-
கின்னரர்-கருடர்-நிருதர்-கிம்புருடர்-காந்தருவர்-இயக்கர்-விஞ்சை
யர்-பூதர்-பைசாசர்-அந்தரர்-பூனிவர்-நாகர்-ஆகாயவாகைகள் - போ
கபூமியர்கள். (௩௭)

முக்கணம்பன்கயிலையின் முன்னியே
மைக்கணனும்வழிபடன்னின
னக்கணந்தனிலன்பரிலன்பரா
மெய்க்கணங்களைமேவினன்வேதியன்.

இ-ள். பின்பு பரமசிவம் கயிலையங்கிரியிற்சேர்ந்து மைதிட்டிய
திருநேத்திரங்களுள்ள பார்வதிதேவியார் உபசரிக்கும்படி விந்
ருந்தார். அப்பொழுது அந்தப்பிராமணன் அன்பருக்குள்ளுன்பர்
களாகிய சிவகணங்களுடல் சேர்ந்தான்—எ-று. (௩௮)

பரலோகச்சருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-௩௨௬.

பாலனுக்குத்திருமுடிவவளத்தசருக்கம்.

சைவவேதியர்குலத்தினிலொருவனத்தலத்திற்
றெய்வநான்மறைப்பொருளதுமுடியவுந்தெளிந்தோ
னைவகைப்படுவேள்வியுமறுவகைத்தொழிலு
மெய்விதிப்படியறிந்தவைபுரிந்திடும்விதியோன்.

இ-ள். அந்த விரிஞ்சைமாநகரிலிருக்கும் சைவப்பிராமணகுலத்
தில்அவதரித்த ஒருபிராமணன், அவனோ தெய்வத்தன்மையுள்ள நா
ன்குலேதப்பொருள்முழுதும் உணர்ந்தவன், ஐந்துவகைவேள்வி
யும் அறுவகைத்தொழிலும் உண்மைவிதிப்படி அறிந்து அவைக
ளைச்செய்ய முறைமையின்புடையவன்—எ-று.

ஐவகைவேள்வியாவன—பிரமயாகம்-தேவயாகம்-பிதிர்யாகம்-
முனிவர்யாகம்-பூதயாகம். இவற்றுள் வேதமோதுதல்-பிரமயாகம்,
ஓமஞ்செய்தல்-தெய்வயாகம், பலிகொடுத்தல் - பூதயாகம், தர்ப்ப
ணமுடித்தல் - பிதிர்யாகம், இரப்போர்க்கு உணவுமுதலியவை
கொடுத்தல் - மானுடயாகம். அறுவகைத்தொழிலாவன—ஓ-தல்

தூதித்தல்-பாகஞ்செய்தல்-பாகஞ்செய்வித்தல்-நானம்வாநீஞ்சுதல்-
நானங்கொடுத்தல்-என்பனவாம். (க)

வேதவங்கமுங்கலைகளும்புராணமும்விரிப்போன்
சாதனங்கனுவகையுமுள்ளரும்பியதகலோ
சூதனங்கனாலிரண்டினுமமைந்திடுமறிவோன்
பூதமைம்புலன்கரணமுள்ளடக்கியபொறையோல்.

இ-ள். வேதாங்கம் ஆறும் - ஆறுசாஸ்திரங்களும்கூட - பதினெண்
புராணங்களும் விவரித்துச்சொல்லுகின்றவன், நால்வகைச்சாதனங்
களும் உள்ளத்திலமைந்திருக்குந் தகுதியையுடையவன், எட்டுவகை
ஆதனங்களிலும்பொருந்தியஅறிவுள்ளவன், ஐம்பூதங்களையும்-பஞ்
சேந்திரியங்களையும்-அந்தக்கரணம்நான்கினையும் உள்ளடக்கியபொ
றுமையையுடையவன்—எ-று.

ஆறுசாஸ்திரங்கள்—வேதாந்தம்-வைசேடிகம்-பாட்டம்-பிரபா
கம்-பூருவமீமாஞ்சை-உத்தரமீமாஞ்சை-என்பவை. பதினெண்
புராணங்கள்—மச்சியம் கூர்மம்-வராகம்-வாமனம்-பிரமம்- வைண
வம்-பாகவதம்-சைவம்-இலங்கம்-பௌதிகம்-நாரதீயம்-காருடம்-
பிரமகைவர்த்தம்-காந்தம்-மார்க்கண்டேயம் - ஆக்கினேயம்-பிரமா
ண்டம்-பதுமம். இவற்றுள் சைவபுராணம்பதத்து, விஷ்ணுபுராண
ம்நான்கு, பிரமபுராணமிரண்டு, அக்கினிபுராணமொன்று, சூரிய
புராணமொன்று. நால்வகைச்சாதனங்களாவன—யோகசாதனம்-
வீரமசாதனம்-ஞானசாதனம்-மந்திரசாதனம்-என்பனவாம். எட்டு
வகையாதனமாவன—சுவத்திகம் - கோமுகம்-பதுமம்-வீரம்- சே
சரி-பத்திரம்-முத்தம்-மபூரம்-சுகம்-எல்பவை. இவற்றின்விவரமும்
எழுதிற்பெருகும். (உ)

வாக்கியங்களின்வகைகளும்இலக்கணவகையு
நோக்கிமூவகையவத்தையுங்கழித்த நுண்ணியோன்
பாக்கியந்திருநீறுமஞ்செழுத்துமாப்படைத்தோன்
சாக்கிரத்தினிலதிருமுற்றிடும்பெருந்தகலோன்.

இ-ள். வாக்கியங்களின்வகைகளும் இலக்கணவகையும் விசாரித்
து மூன்றுவகை அவஸ்தைகளையுங்கழித்த நுண்ணிய அறிவினை
யுடையவன், விபூதியும் பஞ்சாஷ்டாமுமே தனக்குப்பாக்கியமாகப்

பாலனுக்குத்திருமுடிவனைந்தசருக்கம். ௩௨

படைத்தவன், சாக்கிராவஸ்தையில் அதீதாவஸ்தைப்பொருந்திய
பெருந்தகைமைப்பாட்டினைபுடையவன்—எ-று.

வாக்கியங்களின்வகை—விசேடணம்-விசேடியம் - கர்த்தா-கரீப
ம்-கிரியை-என்பவை. இலக்கணவகை—எழுத்து-சொல்-பொருள்.
யாப்பு-அலங்காரம். மூன்றுவகைஅவஸ்தையாவன—மேலாலவஸ்
தை - கீழாலவஸ்தை - மத்தியாலவஸ்தை-என்பவை. (௩

சத்தியப்பொருளெப்படியப்படிதழைத்தோ
னுத்தமக்குணமெத்தனையவையெலாமுடையோன்
சித்திரப்பெயர்முனியெனச்சிவகதைதெளிந்தோ
னத்திரித்தவன்கோத்திரத்தவதரித்தருள்வோன்.

இ-ள். உண்மைப்பொரு ளெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமாயிரு
ப்பவன், உத்தமக்குணமெத்தனையோ அதீதையுமுடையவன், சித்
திரனென்னும்பெயருள்ள முனிவர்போலச் சிவகதைகள் தெரிந்தவ
ன், அத்திரிமகாரிஷிகோத்திரத்தில் அவதரித்திருப்பவன்—எ-று. (ச)

வேறு. பயனாகும்புதிபசுபாசம்புகல்பலநூலுந்தெளிவோ
னியலாகும்பெயர்சிவநாதன் நினமிவனோடின்புறுமா
னயனானந்தினிவடமீனுந்தொழுநவமார்பண்புடையா
டயவாமங்கவடருபாலன் சிவசருமாவென்பவனே.

இ-ள். பயனுள்ள புதிபசுபாசங்களைச்சொல்லுகின்ற ஆகமமுத
லிய பலசாஸ்திரங்களைமுணர்ந்தவன், சிவநாதனென்னுமியற்பெ
யனாயுடையவன், நாஸ்தோறுமிவனுடன்இன்பமுற்றிருக்குமனைவி
நயனானந்தினி அருந்ததியுந்தொழுத்தக்க கற்புள்ளவள், அன்புள்ள
அவள் பெற்றபுத்திரன் சிவசருமாவெனப் பெயருள்ளவன்—எ-று.

நவமாமைங்களைமதனோவம்பலநடராசன்சுதனோ
வுவமானஞ்சொல்வரிதாமென்றினி துலகோரின்புறவே
தவமேல்வந்திடவயதோனாந்தொடுதழையாநின்றிடுநாள்
பவரோகங்களைசிவநாதன்சிவபதமீதோன்றினனே.

இ-ள். பஞ்சபாணங்களைபுடைய புதியமம்மதனோ, அம்பலநட
ராசன் திருமைந்தராகிய சுப்பிரமண்ணியரோ இவனுக்கு உவமா
னஞ்சொல்வரிதாமென்று உலகத்தவர்கள் இன்பமுறும்படி மு
ன்செய்ததபோபலமுங் கூடவளரும்படி அந்தப்புத்திரன் ஐந்து

வயதுடல்வளரும்நாளில் பிறவிப்பிணிகளைநீங்கின சிவநாதனென்
னும்பிராமணன் சிவலோகமடைந்தான்—எ-று. (சு)

வேறுஅன்னைமகனோடுருகியாழ்துயருழந்தா
ளொன்னலர்கடாயமுடையோர்கள்பலர்கூடி
யின்னபொருண்மாடுபகர்வீடுபகிர்வோ
மன்னுசிவசன்மனைவளைத்திடர்விளைத்தார்.

இ-ள். அப்போது அந்தத் தாயும்புத்திரனுமனமுருகி மிகுந்த
துயரத்தையடைந்தார்கள். தாயாதிசுளாகிய பலபகைவர்கூடி இந்த
வீடுகளையும் இந்தமாடுகளையும்பங்கிட்டுண்டு அந்தச் சிவசன்மா
ளன்னும் பிராமணப்பிள்ளையை வளைத்துக்கொண்டு துன்பப்படு
த்திருக்கள்—எ-று. (சு)

ஞாநியனாமுட்செடியைநஞ்சையழறன்னை
யேதமொடழிப்பதுமெய்துவதன்முன்னே
யாதலினவற்குரிமையானபொருளெல்லா
நீதியிலர்கைக்கொளநினைத்திவையுரைப்பார்.

இ-ள். ஞாநிகளையும்-முட்செடிகளையும்-விஷத்தையும் - தீயினை
யும்-அவைகள் பலப்படுவதன்முன்னே அழிக்கவேண்டியதாதலின்
அந்தப் பிராமணச்சிறுவன் பெரியவனாவதற்குமுன் அவனுக்குஉரி
மையான பொருளையெல்லாம் நீதியில்லாதஞாநிகள் அபகரித்துக்
கொள்ள நினைத்து இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறார்கள்—எ-று. (அ)

அன்றுமுதலில் றளவருச்சனைபுரிந்தோ
யின்னுனதுபுசைமுறையெங்கண்முறையன்றே
சென்றுபுரிபுசையதுசெய்யமுடியாதே
லொன்றுபுரிசாணிகளையொற்றியெழுதென்றார்.

இ-ள். உன்தகப்பனிமந்துபோனநாள்முதலின்னுய்வாக்கும் நா
ங்கள்புசைசெய்தோம்,இன்றுஉன்புசைமுறை எங்கள்புசைமுறை
யன்று ஆதலால் நீயின்னுசென்றுபுசைசெய் அதுசெய்ய உன்னால்
முடியாவிட்டால் உனக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறகாணிகளையெங்க
ளுக்கு ஒற்றியாகஎழுதென்றார்கள்—எ-று. (சு)

அல்லதெனில்விற்றுவிடுவன்னைமடவாணி
சொல்லவறியாதிதுதுணிந்தபொருளென்ற

பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்தசருக்கம். ௩௨௩

ரில்லளவுமெய்தி * யுனதாயைவினவென்றார்
நல்லதமர் துசொலநம்பியுநடந்தான்.

இ-ள். அப்படியல்லாவிட்டால் அந்தக்காணிகளைவிற்றுவிடு, உன்
தாய் பெண்பால் நீயோ உத்தரவுசொல்லத்தெரியாதவன், ஆதலால்
எனக்கும் உன்விட்டுவனாக்கும்போய் உன்தாயைக் கேட்டுக்கொண்
டுவாவென்றார்கள். இவ்வாறு அந்தப்பிராமணர்கள் சொல்ல அந்தச்
சிறுவனும் நடந்தான்—எ-று.

* உனது ஆயையெனப் பதம்பிரிக்க அவர்களிடத்து இழிவு
தோன்ற நல்லதமொன்றார். (௧௦)

தாயமுடையோர்மொழிதருபுடனாத்தா
னாபுமிவைகைக்கொளவியற்றினர்களை யா
மாபமெனநொந்துகைவயிற்றிடையிலவைத்தாள்
பாயலில்விழுந்தனள்பதைத்தனள்கலுழந்தாள்.

இ-ள். தாயாறிகள் சொன்னதைத் தாபுடன் சொன்னான், அவள்
அப்பாமகனே அவர்களிடத்தக் கோயின்முறைப்பூசையை யபகரித்
துக்கொள்ள இந்தமாயஞ்செய்தார்களென்றுவருந்தி வயிற்றில்லை
யைவைத்துக்கொண்டு பாயலில்விழுந்துபதைத்துஅழுதாள். எ-று.

ஆருமிலை நங்குணையாருமிலை நண்போர்
தேரி லுறவோருமிலர் தெய்வபலமின்றே
பாரிலெனமானுமொருபாவியருமுண்டோ
யாருதவியாவரினியாதுகதியென்றாள்.

இ-ள். நமக்குத் துணையாருமில்லை, நட்பாபு இருப்பவர்களும் யா
ருமில்லை, போசிக்குமிடத்தில் சுற்றத்தாருமில்லை, தெய்வபலமுமி
ல்லை, பூமியிலென்னையொத்த பாவிகளுமுண்டோ இப்படிக்கொத்
தபாவியாகிய எனக்கு ஆருதவியாவர், நமக்கென்னகதியிருக்கின்ற
தென்றாள்—எ-று. (௧௧)

இன்னலையொழித்திடுவதேழையடியார்கள்
சொன்னதுமுடிப்பதிறைதாயதொழிலென்றே
யன்னையுநினத்தமலனையமுனெய்திச்
சந்தியிலவந் துவிழிதாராவிழநின்றாள்.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

இ-ள். ஏழையடிபார்கள் துன்பத்தையொழிப்பதும் அவர்கள் நினைத்ததை நிறைவேற்றுவதும் மார்க்கசகாயருடைய தூயதான அருட்செய்கையெயென்று நினைத்து அந்தத்தாயானவள் சுவாமி பிணுடைய கோயிலுக்குமுன்போய்ச் சந்தித்தியில்வந்து கண்ணீர் பெருகும்படி அழுதுகொண்டுநின்றாள்—எ-று. (கங)

எத்தினளிறைஞ்சினளென்னேழைமகவுய்யக்
காத்தருளுவீர்பழையகாணியழியாதே
வாய்த்ததுணையாரினிவழித்துணைவகாண்
பார்த்தருளுவீரிதுபணித்தருளுமென்றாள்.

இ-ள். சுவாமிபைத்துதித்துப்பணிந்து சுவாமி என்னேழைமக
யும்படி காத்தருளவேண்டும் பழையகாணியழியாமல் எங்குரு
க்கு உம்மையன்றி வாய்த்ததுணையினியாவர் மார்க்கசகாயரோ கிரு
பைக்கண்பார்த்தருளும் இதைக் கட்டினையிடுமென்றாள்—எ-று.

சூற்றமெனவேபகைவர்கூடினர்களுக்கும்
வேற்றுமுகமானதினிவேறுதுணைகாணே
ஞற்றவரிதென்றுயாடைக்கலமுமக்கே
மாற்றமினிவேறிலைவழித்துணைமருந்தே.

இ-ள். எமன்போலப் பகைவர்களுக்கும் கூடினர்கள், எங்கும்
வேற்றுமுகமாயிருக்கின்றது வேறேதுணையொன்றுங்காண்கிலேன்
என்னுயரத்தைச்சகிப்பதரிது, சுவாமிக்கே நாங்கள் அடைக்கலம் மா
ர்க்கசகாயரோ அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டியது இனி
யாதொருவார்த்தையுமில்லை—எ-று. (கௌ)

முன்புபெறுபேறெமதுமுந்தினதடைக்காய்
பின்புபெறுபேறவர்கள்பேறலதுவேறோ
வெண்கணவண்மாய்தலினிளந்தலையறிந்தே
வன்புபுரிசின்றனர்வழித்துணைமருந்தே.

இ-ள். முதல்மையாகிய சுதந்தரப்பங்கும் எங்களுடையதே,மு
தல்தாம்பூலமும் எங்களுடையதே, பின்னடையவேண்டியபங்கு
அவர்களுடையதேயன்றி வேறேயுண்டோ எண்கணவனிறந்தமை
யால் நானிளந்தலைக் கைம்பெண்ணென்பதையறிந்து தாயாதியர்
கொயிமைசெய்கின்றார்கள். மார்க்கசகாயரோ—எ-று. (கக)

பாலனுக்குத்திருமுடிவனைத்தசருக்கம். ௩௨௫

பிட்டுணவுவிற்குமுதுபேதைதுயர்கண்டோர்
கொட்டிஒடுகூடைகொடுகூடலினந்தா
யிட்டிணையளித்திடுமியற்கையுனதன்றோ
மட்டுவிரிசெஞ்சடைவழித்துணைமருந்தே.

இ-ள். பிட்டாகிய சிற்றுண்டிவிற்கும் ஒருகிழவியினுடையதுப
ரத்தைக்கண்டு அதைத்தீர்க்கும்பொருட்டு மண்வெட்டியங் கூடை
யும்எந்திக்கொண்டு மதுகையில் கூலியாளாகநடந்தகடவுளே கருவு
ள்ளிருக்கும் உயிர்களுக்கும் ஆகாரங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதன்மை
உன்னுடையதல்லவோ வாசனைபரந்த செஞ்சடையையுடைய வழி
த்துணைமருந்தே—எ-று. (க௭)

சுந்தரனகற்றவொருதாதெனநடந்தாய்
மைந்தருடன்வாணன்மனைவாசலிலிருந்தா
யெந்தையொருவேடனிடுமெச்சிலைநுகர்ந்தா
யந்தநிலைகண்ணதடைக்கலமதானேம்.

இ-ள். சுந்தரமூர்த்தி தாதாகஅனுப்ப அதனைஇழிவென்று திரு
வுளத்திற்கொள்ளாமல் பரவைவீட்டினுக்குச்சென்றாய், புத்திரர்
கருடன் வாணசுரன்மனையில் காவலாயிருந்தனை, என்னையனே ஒரு
வேடனிட்ட எச்சிலையுண்டனை, அந்தக்கிருபையைக்கண்டு உன்ன
டைக்கலம் அடைந்தோம்—எ-று. (க௮)

என்றிவைமொழிந்துதொழுதில்லமிசையெய்திக்
குன்றுமிருளும்துயர்கொண்டதுயில்கின்றான்
மன்றுண்டமாடியவழித்துணைமருந்தார்
பொன்றரியவேதுயர்குள்போலவெதுர்வந்தார்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு முறையிட்டிவணங்கி மனையினிடத்திற்கேர்
ந்து யாவருந் தத்தந்தொழில்விட்டுறங்கத்தக்க ராத்திரிகாலத்தில்
துயரத்துடனித்தினாசெய்கின்றாள். அப்போது சிற்சபையில் நட
னஞ்செய்த வழித்துணைமருந்தார் கெடுதற்கரிய ஒழுக்கமுள்ள ஒரு
பிராமணன்போல் அவ்ளெதிரில்வந்தருளினார்—எ-று. (க௯)

வேறு. என்பெருந்தாழைபோலவிருந்தநீரொழிலினாலே
மன்பதையளிக்குமெங்கள்வழித்துணைமருந்தார்போலே

துன்பமதகற்றவேண்டித்தோன்றினீர்பெயரோதென்ற
என்புடையணங்கேயுட்கடகநாதியிலுறவாமென்றார்.

இ-ள். அடியேனுடைய தகப்பனார்போல இருக்கின்றநீர் அழ
கினாலே உயிரிசுரோகிக்கும் எங்கள் வழித்துணைமருந்தார்போலே
துயரத்தைநீக்கவேண்டித் தோன்றினீர் பெயரொன்னவென்றார்,
அன்புள்ளமாதே உங்களுக்குநாம் அநாதியே உறவாமென்றார்.—

வழித்துணையிறைவர்நம்பேர்வழிபடுமடியார்க்கெல்லாம்
விழித்துணையாவோஞ்சைவவேதியர்வடிவந்தலைனை
பொழித்துநாமுறையேமந்தவுருவரணுவமாகும்
பழித்திரண்டாகச்சொல்வார்பரகதிபுளுதாரொன்றார்.

இ-ள். மார்க்கசகாயொன்றுசொல்லப்படுவது நம்முடையபெ
யர், நம்மைத்துதிக்கும் அடியார்களுக்கெல்லாங் கண்போலத்துணை
யாயிருப்போம், மேலும் நாம் ஆதிசைவப்பிராமணவேடத்தை ஒ
ழித்திரோம், அந்தவேடஞ் சிவசொருபமாம் அதைப்பழித்து அ
துவேறென்று இரண்டாகப் பேதப்படுத்திச் சொல்லுகிறவர்கள்
பரகதியடையார்கள்—எ-று. (உச)

ஒருத்திநான்சிறியன்பாலனுதவியாயொருவரில்லை
பெருத்ததுபசையெவ்மெண்ணிப் பிணங்கிடேலணங்குபோ
திருத்தகுளுத்தேநாளைச்சிறுவனைமுழுகச்செய்தால் [ல்வாய்
வருத்தமற்றியொயென்றுமொழிந்தனர்மறைந்துபோனார்.

இ-ள். சுவாமி நானொருத்தி, எலிபத்திரானே சிறியல், எங்களு
க்கு உதவியாயொருவருமில்லை, பசை அதிகரித்ததெவ்மெண்ணித்
துன்பங்கொள்ளாதே திருமகனையொத்தவளே மகத்துவமுள்ள நம
துதீர்த்தத்திலுண்மகனை நாளைக்குமுழுகச்செய்தால் வருத்தமற்றீங்கு
வாயென்றுசொல்லி வழித்துணைமருந்தர் மறைந்துபோனார்.எ-று.

மற்றைநாளெழுந்துகாலப்பொழுதினில்மகன்மல்கோடே
பெற்றதாய்தமதுவீதியாவணம்பெயர்ந்துநீங்கிக்
சற்றைவாரிசடையான்கோயிற்கனககோபுரத்தையெய்திச்
செற்றலர்பலருங்காணத்திருக்குளக்கரையைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மறுநாள்காலையிலெழுந்து மகனுடனே பெற்றதாயான
வள் தங்கத்தெருவீதியைக்கடந்து மார்க்கசகாயருடைய பொன்

மயமான கோபுரத்தருகுசேர்ந்து பகைவர்களாகிய ஞாநிகள்பல
ருங்காணத் தீர்த்தக்கரையைச்சேர்ந்தாள்—எ-று. (௨௩)

மைந்தனைநம்மையாண்டிவழிவழியடிமைகொண்டு
தந்தைதாய்குரவன்போல்வந்துதவியதலைவல்லுனைப்
புத்திமேலிருத்தியிந்தப்புனலிடைமுழுகுவென்ற
ளந்தணர் திலகமன்ருள்முருகினுரைனைவாழ்த்தி.

இ-ள். புத்திரனை நம்மையாண்டு சந்ததிபரம்பரையாகஅடிமை
கொண்டு இப்போது தந்தைதாய் குருட்போலவந்து உதவிசெய்த
மாரீக்கசகாயந்திருவடிசுறா மனதில்தியானித்துக்கொண்டு இந்தத்
தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யெல்லாள். பிராமணர்செஞ்சுத் தில
கமொத்த அந்தப்பிள்ளை பரமசிவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு
ஸ்நாநஞ்செய்தால்—எ-று. (௨௪)

மருவியேழுமுருகுமைந்தன்வலச்செவிநடுவேமாறு
தரவணியரனெயென்றவரவமேமுழங்கிற்றந்தக்
கரணமுமலமுமாயகளைகளைந்திடையிற்புக்க
விருவினைவகையுநீங்கியருச்சனைக்கிறைவனானான்.

இ-ள். திருக்குளக்களையிற்சேர்ந்து ஸ்நாநஞ்செய்த அந்தப்பி
ராமணப்பிள்ளையின் காதினிடத்தில் இடைவிடாமல் அரகரா அர
கராளஸ்கிற ஓசையேமுழங்கியது, அதனால் அந்தக்கரணம் நான்
கும் மும்மலங்களுமாகிய களைகளைக்களைந்து இருவினைவகையும்
நீங்கிச் சிவார்ச்சனைக்குரியவனானான்—எ-று. (௨௫)

நெருக்குளத்தவர்கணெஞ்சினினைத்தவையனைத்துநல்குந்
தருக்குளத்திடையிற்றோலுந்தழற்கணுனருளிடுவே
திருக்குளத்திடையின்முழுகியெழுந்துதென்களையிற்சேர்ந்தா
னுருக்குளத்தவத்தினுனஞ்சுகனுமொப்புடைமையுற்றான்.

இ-ள். ஒருவழிப்பட்ட உள்ளமுடையவர்கள் மனதிலநினைத்த
வரங்களைபெல்லாம் அதுக்கிரகஞ்செய்யும் தீப்பொறியைத்தருவ
தான நெற்றியினிடத்தில்தோன்றிய தீக்கண்ணினைபுடைய பரமசி
வத்தின்திருவருளால் திருக்குளத்தில்முழுகித்தென்களையிற்சேர்ந்த
பிராமணச்சிறுவன் குறுமையானவடிவமுள்ள அகத்தியனையும் கக்
முனிவரையும் ஒப்புச்சொல்லத்தக்கவனானான்—எ-று.

நெருக்கு-உள்ளம்என்றும், தரு-குளத்திடையில்தான், உரு-
குள்ளத்தவனென்றும் - பதம்பிரித்துப்பொருள்கொள்க. தருங்கு
ளம்என்பது-தருக்குளமென வலித்தல்விகாரமாயிற்று. குளம்என்
பது - நெற்றி. குள்ளம் என்பது - குளம்என இடைக்குறையாய்
நின்றது. (உ௯)

வேறு புரிநூறுவண்டுபுயமாரமுஞ்சிபுனைகோவணம்பொலியவே
திருநீலிலங்கமுதுகூடசைந்துசிகைதாழ்வங்கையிருநா
லொருநூறுகொண்டமணிமாலைதங்கவொளிவீசுவந்துலவினா
னிருநூறுகண்கள்பெறவேண்டுநம்பியெழில்காணவந்தவர்களே.

இ-ள். முப்புரிநூலானது துவண்டி புயத்தினிடத்தில்பொருந்த
வும், முஞ்சிப்புலநாணுங்கோவணமும் அரையிலிளங்கவும், நெற்
றியில்விபூதிபிரகாசிக்கவும், சிகையானது முதுகினிடத்தில்தொங்கி
யசையவும், அழகியகையினிடத்தில் நூற்றெட்டுருத்திராக்ஷம்பொ
ருந்திய செபமாலையிருக்கவும், தன்மேனிப் பிரகாசம்வீசவும்வந்
துலவினான். அப்போது அந்தச்சிறுவனுடையசௌந்தரியத்தைப்
பார்ப்பதற்கு வந்தவர்களுக்கு இருநூறுதேத்திரங்கள் வேண்டும்.

வேறு விழுப்பமானதுகண்டிகண்டனைவரும்வியந்தா
ரமுக்குநெஞ்சினோரவர்களுமதிசயமாஸு
ரொழுக்கமாகவேபணிந்தரங்கோயில்புக்குரவோன்
செழிக்குநான்மறைத்தபனமண்டபந்தனைச்செறிந்தான்.

இ-ள். அந்தமேன்மையைக்கண்டு யாவரும் அற்புதமடைந்தார்
கள். பொறுமையானமனமுள்ள ஞானிகளும் அதிசயமடைந்தார்
கள். அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை ஒழுக்கத்துடன்பணிந்து சிவாலயத்தி
ற்சென்று செழிப்புள்ள நான்குவேதமுறைப்படி அமைந்த தபன
மண்டபத்திற்கேற்றதான் - என-று. (உஅ)

தூயபொற்கலசத்துடன்பலமலர் தூபங்
கோயிலின்பரிசாரகாவன்கையிற்கொடுத்தா
ராயிரக்கதிரண்ணறன்பூசையுமற்றும்
வாயிலின்புரிபூசையுமியற்றியுள்வந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ள பொற்கலசத்துடன் பலமலர்களுந் தூப
கிபங்களும் அவ்வாலயத்திலிருக்கும் பரிசாரகர்கள்கொடுக்கவாங்கி

பாலனுக்குத்திருமுடிவனைத்தசருக்கம். ௩௨௯

ஆயிரங்கிரணமுள்ள சூரியபூசையு மற்றப்பூசையும் துவாரவாயிற்
படியிற்செய்யும் பூசையஞ்செய்து உள்ளேசென்றான்.எ-று.(௨௯)

சந்தியென்பவையிரண்டையுமுடித்திடுகைவ
னைந்துசத்திகளியற்றியர்க்கியமிரண்டமைத்துச்
சுந்தர்ப்பெருங்கலசமொன்றெறித்துநீர்சொரியக
ருந்திநின்றனனுயர்ந்ததுதிருமுடிக்கொழுந்து.

இ-ள். வைதிகம்-சைவம்-இரண்டுக்குமுரிய சந்தியென்பவைக
ளைமுடித்துக்கொண்ட ஆதிசைவப்பிராமணன் பஞ்சசுத்திகள்கொ
ய்து இரண்டருக்கியமுமமைத்துச் சுந்தரமுள்ள ஒருபெரியகலச
மெறித்துத் திருமஞ்சனஞ்செய்யத் தாழ்ந்துநின்றனன் சுவாமியி
னுடைய திருமுடிக்கொழுந்தானது உயர்ந்திருந்தது—எ-று.

அஞ்சுசத்தியாவது—பூதசுத்தி - தானசுத்தி - திரவியசுத்தி - மந்
திரசுத்தி - லிங்கசுத்தி. அருக்கியமிரண்டாவது—சாமானியர்க்கி
யம் - விசேஷார்க்கியம். (௩௦)

இருகரத்தினாலிவர்முடிதொடவரிதென்றே
சுருதியெய்த்நொந்தினியென்கொல்செயலெனக்கவன்றான்
பரகதிக்குவந்தருள்புரிபதவிசகாயன்
மரகதக்கொடியிடத்தினுன்றிருமுடிவனைந்தான்.

இ-ள். நம்முடைய இரண்டுகைகளால் இவருடையதிருமுடியை
த்தொடுவது நமக்கு அரிதென்றுசுருதி மனமினைத்துவருந்தி இனி
யாதுசெய்வதென்று துயரமடைந்தான். அப்போது பரகதிக்குவந்
தருள்செய்த மரகதவல்லியம்மையை யிடப்புகத்திலுடைய மார்க்
க்கசகாயராகிய பரமசிவம் திருமுடியைவளைத்தார்—எ-று. (௩௧)

அலைவனைந்திடும்புவியிடத்துடலுயிரனைத்துந்
தலைவனைந்தனவனைந்தனவிமையவர்தருவஞ்
சிலைவனைந்திடுஞ்செயலெனத்திசைதிசைசெறிந்த
மலைவனைந்தனவழித் துணையவர்முடிவனைக்க.

இ-ள். ஊவ்வாறு மார்க்கசகாயர் திருமுடிவளைந்தவளவில் சமுத்
திரஞ்சுழறதபூலோகத்திலிருக்கும்உடலுயிர்களெல்லாம் தலைவனைந்
தன, தேவருலகத்திலிருக்கும் சற்பகவிருகைங்களுந்தலைவனைந்தன,

மகமேருவளைந்ததன்மைபோல திக்குகள்கோ அம்பொருந்திய ம
லைகள்வளைந்தன—எ-று. (௩௨)

என்புநெக்குநெக்குருகவெண்ணிதயத்திலிருப்பான்
மன்பதைக்கெலாமுயிருமாயுணர்வுமாய்வளரீப்பா
னன்பருக்கெலாநினைத்திம்மவரத்தையுமளிப்பான்
வன்பருக்கெலாங்கொடியவன் நிருமுடிவளைத்தான்.

இ-ள். அன்பினால் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி யென்னு
ள்ளத்திலிருப்பவரும், ஆன்மகோடிகளுக்கெல்லாம் உயிரும் அறி
வுமாயிருந்துரகதிப்பவரும், அன்பருக்கு நினைத்திம்மவரங்களை
யெல்லாம் அருள்செய்கின்றவரும், வன்பருக்கெல்லாங் கொடிய
வருமான மாரீக்கசகாயர் திருமுடிவளைத்தார்—எ-று. (௩௩)

கங்கைமாநதி குமுகுமென்றெலித்திடக்கடல்போற்
நிங்களானதுகவிழ்ந்துசுற்றமுதினைச்சிதற
வங்கைவாரசிலைநாரிபோற்றாழ்ந்திடவரவ
மங்கையாளுடனுறைபவன் நிருமுடிவளைத்தான்.

இ-ள். கங்காநதியானது சமுத்திரம்போலக் குமுகுமென்றெ
லிக்கவும், முடியில் சந்திராணைகுகவிழ்ந்து துளித்துளியாக அமு
தைத்துளிக்கவும், திருமுடியிலணிந்திருக்கும் நாகங்கள் அழகிய
திருக்கரத்திலிருக்கும் பெரியவில்லிப்பூட்டிய வாசுகியாகிய நாண்
போல்தொங்கவும், பார்வதிதேவியாருடல்வாழும் மாரீக்கசகாயர்
திருமுடிவளைத்தார்—எ-று. (௩௪)

ஆட்டினான்புணராதனமூர்த்திமானடைவே
நாட்டினாண்கலைசாத்தினாணவமணிக்கலன்கள்
பூட்டிநானமுஞ்சந்தமுஞ்சாத்தினாண்போதுஞ்
சூட்டினாணமுதேந்தினாண்காட்டினாண்புறபம்.

இ-ள். பாமசிவம் திருமுடிவளைந்தவுடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து
அதன்பின்பு கிராமமாக ஆதனம்-மூர்த்தி-சிவம்-என்னும் இம்மூன்
றப்புந்தாபனஞ்செய்து பரிவட்டஞ்சாத்தி நவரத்தினமுடினைமுந்
தரித்துக் கலைநாரிபுஞ் சந்தனமுஞ்சாத்தித் திருப்பள்ளித்தாமமுஞ்
சூட்டித் திருவமுதுநிவேதித்துத் துபாராதனைபுஞ்செய்தான். எ-று.

கோதுதீபமும்பலவுபசாரமுங்கொடுத்தான்
 ருதைதாளறவெறிந்தவன்பூசையுந்தந்தான்
 பேதைநாயினுங்கடையனென்பூசையும்பிழையுந்
 தீதுநீபொறுத்தருளெனவணங்கினுல்கிதுவன்.

இ-ள். தூண்டுகின்ற தீபமும் மற்றுமுள்ளவுபசாரமும்பணிமா
 நிப் பிதாவின்தானைத் தடிந்தவராகிய சண்டேசநாயனார்பூசையுஞ்
 செய்து அறிவில்லாதவனும் நாயினுங்கடைப்பட்டவனுமாகிய அ
 டியேனுடைய குற்றங்களைச் சுவாமிகள்பொறுத் தப்பூசையையே
 ற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிந்தான்—எ-று. (௩௩௩)

வேறுவாயாதிகண்மனமாதிகண்மாயாதிகண்மண்ணீர்
 தீயாதிகொளியாதிகளுடையார்தெரிவரியா
 யாயாதியமகவாகியுமரிதாம்வடிவுடையாய்
 தாயாதிகணலியாதருடலைவாசரணெல்லுறன்.

இ-ள். வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களைந்தும், மனமுதலா
 னஅந்தக்கரணம்நான்கும், மாயாமலமுதலான மும்மலங்களும், பி
 ரிதிவி-அப்பு-தேயமுதலான பஞ்சபூதங்களும், கன்முதலான ஐம்
 பொறிகளுஞ் சடமென்றுணராமலிருப்பவர்களாகிய அஞ்ஞானி
 கள் அறிதற்கரியகடவுளே, தாடமுதலான மக்களாகியும் யாவர்க்
 குந்தெரிதற்கரிய சோதிசொருபமான அருள்வடிவமுள்ள கர்த்த
 னே, தாயாதிகளடியேனை வருத்தாதவண்ணம் கிருபைசெய்தருள
 வேண்டும் அடியேன் உன்னடைக்கலமென்றுதுதிசெய்தான்.எ-று.

கன்மேந்திரியம்ஐந்தாவன—வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபத்
 தம்-என்பவை. இவற்றின்செய்கை—வசனம்-கமனம்-தானம்-விச
 ரீக்தம்-ஆநந்தம்-என்பவை. அந்தக்கரணம் நான்காவன—மனம்-
 புத்தி-ஆங்காரம்-சித்தம்-என்பவை. இவற்றின்செய்கை—ஒருபொ
 ருளைநாமிதல் - அதனை நிச்சயித்தல் - அதனைக்கொண்டெழுதல் - தீர்
 மானித்தல்-என்பவை. மும்மலமாவன—மாயை-ஆணவம்-கன்மம்.

பிரியாவிடைபிரியாவிடைபிரியாவிடையுடையாய்
 கரியானதினுரியாகியகலைமேலிடுதலைவா
 வரியார்தொழுவரியாயெனவாராமைபுணர்த்தே
 பரிவான்மனைசென்றேகிளைபலரோடுமகிழ்ந்தான்.

இ-ள். ஒருக்காலும்நீங்காத நிஷிபவாகனத்தைபுடையகடவுளே, பாணியினுடையதோலாகிய போர்வையை மேலேபோர்த்துக்கொண்டிருக்குமுதல்வனே, விஹ்ணுவந்தொழுதற்கரிய அய்யனே, அடியேனுக்கு எக்காலமுந் தேவரீனாவிட்டுப் பிரியாதவிடை பிரசாதித்தருளவேண்டுமென்று ஆராமையை விண்ணப்பஞ்செய்து பரிபுடன் தன்மனைக்குச்சென்று சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்—எ-று. (15அ)

வேறு. வாணியாளுநாவுடையோனென்றுவியந்தமறையோனைப் பேணிஞாதிபவர் வணங்கிப்பணிந்தார்செல்வம்பெரிநூற்றார் வேணியாளர்தலைவனைந்தாரெல்லுந்தவேதியற்குக் காணியாளர்தலைவனைந்தவுரையும்வியக்குங்கட்டுரையோ.

இ-ள். சரசுவதிவாமும் நாவின்னையுடைய பிரமதேவனையிவனென்று யாவருஞ்சந்தோஷித்த அந்தச்சிவப்பிராமணனை ஞாநிகள்யாவரும்விரும்பிப்பணிந்து மிகுந்தசெல்வத்திந்தபடைந்தார்கள். சடாமுடியுள்ள பரமசிவம் திருமுடிவனைந்தாரொன்றால் அந்தப்பிராமணனுக்குக் காணியாளர் தலைவனைந்தாரென்னுஞ்சொல்லும் வியக்கத்தக்ககட்டுரையோ—எ-று. (15ஆ)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர் செவிகளிலேற்றோர்
கந்தவேளெனக்கதைசிலவேளெனக்கலையிற்
சந்தனசலமுனியெனவுறைவரித்தலத்தி
னைந்துமாமுகன்பதவியிற்சிவனுடனணைவர்.

இ-ள். மகத்துவமுள்ள இந்தச்சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் காதிந்கேட்டவர்களும் வீரத்திலும் அழகிலுஞ் சுப்பிரமணியர் போலவும், மன்மதன்போலவும், கல்வியில் சந்தனவிருஷங்கள் சூழ்ந்த பொதிகைமலையிலிருக்கும் அகஸ்தியர்போலவும் வாழ்வார்கள். இந்தத்தலத்தில் திருக்கோவில்கொண்டுவிற்றிருக்கும் ஐந்து திருமுகமுள்ள பரமசிவத்தினுடைய பதவியில் அவருடன்கலப்பார்கள்—எ-று. (150)

வேறு. மாதந்தோறும்வருபுயன்மன்னுக
திவ்வாகிவெசைக்கோல்செலக்கை

பாலனுக்குத் திருமுடிவனைத்தசருக்கம். ரா. ௩. ௩

நாதஞ்சமநாடொறுமோங்குக
வேதம்வாழ்கவிரிஞ்சைவிளங்கவே.

இ-ள். மாதங்கள் தோறும் மழைபொழிவதாக அரசனாவன் கு
ற்றமில்லாமல் செங்கோல்செலுத்தக்கடவதாக. பரமசிவத்தின் ஆக
மநெறி நாள்தோறும் வாழ்வதாக வேதங்கள் வாழ்வனவாக விரிஞ்
சைமாநகரீவாழ்வதாக—எ-று. (சக)

பாலனுக்குத் திருமுடிவனைத்தசருக்கமுற்றியது.

ஆக சருக்கம்-அ-பாயிரமுள்பட

திருவிருத்தம் - ரா. ௩. ௩.

திருவிருஞ்சைப்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

புத்தகவிளம்பரம்.

பதிப்பித்த புத்தகங்கள்.

பெரியபுராணம்-க-க்கு-புத்தகம்-2-கிரயம்	ரூபா - ௩
திருக்கழுக்குன்றப்புராணமூலமுமுரையும்-புத்தகம்-க-க்கு	ரூபா - ௧
திருவிருஞ்சைப்புராணமூலமுமுரையும்-புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௮
மேற்படியிள்ளைத்தமிழ்புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௨
இராமாயணத்தில் - அயோத்தியாகாண்டமூலம்புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௧௨
மேற்படி-ஆரணியகாண்டமூலம்புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௧௨

பதிப்பித்துக்கொண்டுவரும்புத்தகங்கள்.

பழனித்தலபுராணமூலமுமுரையும்
கம்பராமாயணத்தில்உயுத்தகாண்டமூலம்
திருவாய்மொழிக்குபிரதிபதம்
திருவிளையாடற்புராணமூலமுமுரையும்

பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

பாகவதமூலம்
பெரியபுராணமூலமுமுரையும்
பாகவதவசனம்
திருக்காளத்திதலபுராணமூலமுமுரையும்
சிதம்பரதலபுராணமூலமுமுரையும்
ஸ்ரீமஹாபாரதவசனம்
கம்பராமாயணத்தில்-பாலகாண்டமூலம்
மேற்படி-கிட்கந்தாகாண்டமூலம்
மேற்படி-சுந்தரகாண்டமூலம்

மேற்கண்டபுத்தகங்கள் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - வித்வான் - கா - சபாபதி
முதலியாவர்களாலும், திரிசிரபுரம்-வி-கோவிந்தபிள்ளையவர்களாலும் பா
ர்வையிடப்பட்டது. மேற்படிபுத்தகங்கள் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்
டை சேங்கப்பட்டணம் சுப்பராயமுதலியார்வீதியில்-உக-வது-கதவிலக்
கமுள்ளவீட்டில்-புங்கத்தார் - கந்தசாமிமுதலியாரிடத்தில்பெற்றுக்கொள்
ளலாம். வெளிதேசத்தார் தபால்சிலவுஅனுப்புவதுடன் தபால்முத்திரைக்
கு-ரூபா-௧-க்கு-௧-அணு அதிகமாய் மாற்புவட்டம் அனுப்பவேண்டியது.

மகாமகோபாதாராய, டாக்டர்

பி. வெ. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.